

கோப்பாய் கோமான்

அமரர் கு.வன்னியசிங்கம்

(கோப்பாய் முன்னாள் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்)

உருவச்சிதை திறப்பு விழா மலர்

வன்னியசிங்கம் நற்பணி மன்ற வெளியீடு

22.12.2012

கோப்பாய் கோமான்

அமரர் கு.வன்னியசிங்கம்

(கோப்பாய் முன்னாள் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்)

உருவச்சிலை திறப்பு விழா மலர்

வன்னியசிங்கம் நற்பணி மன்ற வெளியீடு

22.12.2012

தமிழ்நாடு மாநாடு
மாநாட்டுத் தலைவர்
(மாநாட்டுத் தலைவர் மாநாட்டுத் தலைவர்)

மாநாட்டுத் தலைவர் மாநாட்டுத் தலைவர்

நூல் : அமரர் கு.வன்னியசிங்கம்
உருவச் சிலை திறப்பு விழா மலர்

பதிப்பு : 22.12.2012

வெளியீடு : வன்னியசிங்கம் நற்பணி மன்றம்

அச்சிட்டோர் : சிவராம் பதிப்பகம்,
20(32), கல்லூரி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.
தொ.பே. 021 221 9440

முகவுரை

அமரர் கோப்பாய் கோமான் வன்னியசிங்கம் அவர்களின் நூற்றாண்டுவிழா கடந்த வருடம் செப்ரெம்பர் மாதம் அவரால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட நீர்வேலி வாழைக்குலைச் சங்க மண்டபத்தில் மிகச்சிறப்பாக நடைபெற்றது. இந்த விழாவைச் சிறப்பிக்கும் நோக்கமாக தமிழரசு சின்னத்துரை அவர்களின் முயற்சியினாலும் நிதியீட்டத்தினாலும் அமரரின் சாணக்கியத்தை சான்று சுவரி 'சாணக்கியன்' நூல் வெளியிடப்பட்டது. அன்றைய தினத்தில் கோப்பாய் கோமானது உருவச்சிலையை நிறுவ முயற்சிகள் மேற்கொண்டிருந்தும் தவிர்க்கமுடியாத பல சூழ்நிலைகளால் எம்மால் அதை அப்போது நிறைவேற்றமுடியாமல் போனமையையிட்டு மனம் வருந்துகின்றோம்.

தமிழரசுக் கட்சியின் ஆரம்பத்தின் போது மும்மூர்த்திகளாக தந்தை S.J.V.செல்வநாயகம், இரும்பு மனிதன் E.M.V.நாகநாதன் ஆகியோருடன் கொள்கை வகுப்பாளராகக் கோப்பாய் கோமான் கு.வன்னியசிங்கமும் முக்கியமான இடம் வகித்தார். இம்மூவருக்கும் அவர்கள் காலத்தில் வாழ்ந்து இன்றும் எஞ்சியிருக்கும் தமிழரசுத் தொண்டர்கள் சிலையமைக்க - அவர்களது எண்ணங்கள் நிறைவேற - காலச் சூழ்நிலைகள் இடங்கொடுக்க வில்லை. இருந்தும் அவர் பெயரால் நற்பணி மன்றம் அமைத்து அரும்பெரும் சேவையாற்ற விழைந்து நிற்கும் நாம் இதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருந்தோம். இந்த சிலையமைப்புக்காக கடந்த பல வருடங்களுக்கு முன்னர் தமிழரசு சின்னத்துரை அவர்கள் வாழைக்குலைச் சங்கத்தினூடாக ஒரு தொகையை வங்கி வைப்பிலிட்டதாக அறிந்தோம். இத்தொகையை ஆதாரமாகக் கொண்டு தமிழ் உணர்வாளர்களிடம் கையேந்தப் புறப்பட்டோம். தமிழரசுக் கட்சியின் பொருளாளரும் வர்த்தகரும் உணர்வாளருமான தி.சி.தியாகரசா அவர்களை அணுகியபோது எமது முயற்சிக்கு அச்சாரமாகக் கணிசமான தொகையொன்றை அவர் அளித்து எமது முயற்சியை ஊக்குவித்தார்கள். எமது விடாமுயற்சியும் தமிழ் உணர்வாளர்களது பரோபகார சிந்தனையும் அவர்கள் அளித்த நிதியும் உங்கள் முன் இவ்விழா சிறப்புற அடிகோலியது. மறுபுறத்தில் இவ்விழாவைச் சிறப்பிக்க எண்ணி மலர் ஒன்றை வெளியிட முனைந்தபோது எமது வேண்டுகோளை ஏற்று பலர் விடயதானம் செய்தனர். அவை இன்று உங்கள் கைகளில் சிறப்பு மலராகக் காட்சி தருகின்றன.

எமது இந்த முயற்சிக்கு ஊக்கமும் உழைப்பும் ஆக்கமும் அளித்து எம்மை அணைத்துக்கொண்ட சகல அன்புள்ளங்களுக்கும் அமரரது சிலையை அழகாக வடிவமைத்துத் தந்த தமிழகத்தைச் சேர்ந்த சிற்பாசாரியார் புருஷோத்தமன் அவர்களுக்கும் எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக அமரரின் சிலையை அமைக்க பொருத்தமான இடம் தேடியபோது அவரால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட நீர்வேலி வாழைக்குலை உற்பத்தி விற்பனைச் சங்கம் அமரருக்கு நன்றி கூறுமுகமாக நிதியும் தந்து இடமும் தந்து எம்முயற்சி வெற்றிபெற வைத்த சங்க நிர்வாகத்துக்கும் குறிப்பாக தலைவர் திரு.சி.சுந்தரலிங்கம் அவர்களுக்கும் எந்த விடயத்துக்கும் நிதி பிரதானமானது என்பதை உணர்ந்து நாம் கேட்டபோதெல்லாம் உவந்தளித்து எம்மை மகிழ்வித்த பெருந்தகைகளுக்கும் எமது நன்றியைக் காணிக்கை ஆக்குகின்றோம்.

**செயற்குழு,
வன்னியசிங்கம் நற்பணி மன்றம்.**

வன்னியசிங்கம் நற்பணி மன்ற இயக்குநர் சபை

தலைவர் : திரு. இ.சந்திரன் - ஆவரங்கால்

செயலாளர் : திரு. சி.இலட்சுமிகாந்தன் - கட்டப்பிராய்

பொருளாளர் : திரு. அ.பரஞ்சோதி - ஆவரங்கால்

உபதலைவர் : திரு. த.இரவீந்திரன் - அச்சவேலி

உப செயலாளர் : திரு. க.தர்மலிங்கம் - நீர்வேலி

உறுப்பினர்கள் : திரு. க.திரவியம் - ஆவரங்கால்

திரு. சி.திருநாவுக்கரசு - அச்செழு

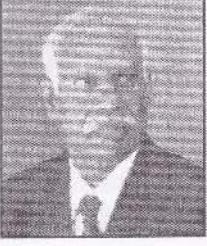
திரு. வ. சுப்பிரமணியம் - கோப்பாய்

திரு. த.திருநாவுக்கரசு - உரும்பிராய்

திரு. க.சந்திரசேகரம் - ஆவரங்கால்

திரு. மாணிக்கம் - அச்சவேலி

எமது நோக்கு....

கல்வியும் செல்வமும் ஒருங்கே அமையப்பெற்ற கொல்லங்கலட்டி தெல்லிப்பழையில் 1911 ஆம் ஆண்டு உதித்த விடியற் கூரியனாம் கோப்பாய் கோமான் கு.வன்னியசிங்கம்.

தமிழ் மக்களுக்காகவே பிறந்து மக்கள் பால் கொண்ட பற்று பாசத்தால் 1947இல் கோப்பாய் தொகுதி நாடாளுமன்ற உறுப்பினராகி, அரிய பல சேவைகளாக சத்தியாக்கிரகம், பாதயாத்திரை, சட்ட மறுப்புப் போராட்டம், தீண்டாமை ஒழிப்புப் போராட்டம் பலவற்றிலும் முன்னின்று நடத்தியவர். அவர் 1959 இல் எம்மை விட்டுப் பிரிந்து இறைவனடி சேர்ந்தார். அவரது நூறாவது ஆண்டு நினைவு நாளில் கோப்பாய் கோமான் கு.வன்னியசிங்கத்தின் உருவச்சிலையைத் திறந்துவைத்து அவரின் பெயரால் பணி பல செய்திட இம்மன்றம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

ஆகவே அமரரின் தீர்க்கதரிசனமிக்க கொள்கைகள், செயற்பாடுகள் என்பவற்றையும் எதிர்கால இளைஞர்களை அறப்போருக்கழைக்கும் திண்மமையையும் தாங்கிவரும் இம்மலரைத் தங்கள் கைக்குக் கிடைக்கச் செய்வதில் பெருமையடைகின்றோம்.

இந்த மன்றத்தின் நோக்கம் மதமில்லாது சகல தமிழ் பேசும் மக்களையும் இணைத்துச் செயற்பட்டு, வறிய மாணவர்களின் கல்விக்கு உதவி செய்து, போர், இயற்கை அனர்த்தங்களில் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு உதவிகள் அளித்து, கணவனை இழந்த அல்லது வேறு காரணங்களால் உழைக்கமுடியாத மிகவும் வறுமை நிலையிலுள்ள குடும்பங்களை இனங்கண்டு, அவர்களுக்குத் தேவையான பொருளாதார உதவிகளையும் ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதோடு, பற்பல பயிற்சிகளையும் வழங்கி, மருத்துவ வசதியற்ற மக்களையும் சுகாதாரச் சீர்கேடான பகுதிகளையும் இனங்கண்டு, சுகாதாரம், போஷாக்கு சம்பந்தமான விழிப்புணர்வுக்கான ஏற்பாடு செய்தல். தேவை ஏற்படுமிடத்து இதனைச் சீராக்குவதற்கு சில உதவிகளை மேற்கொண்டு, சட்ட, மருத்துவ உதவிகளையும் செய்தல்.

நலிவுற்ற மக்கள் மேம்பாட்டுக்கான தேவைகளை இனங்காணுதல். அதனை வெளிக்கொண்டு வந்து நிறைவேற்றுவதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ளுதல். நோக்கம், இலக்குகள் ஆகியவற்றை மேற்கொள்ள வேண்டிய தேவையான தரவுகளைத் திரட்டி தரவு வங்கி ஒன்றை நிறுவி செயற்படுத்தி அவற்றில் கண்டிருக்கும் செயற்றிட்டங்களை காலத்துக்குக் காலம் மீளாய்வு செய்து, அச்செயற்றிட்டங்களை சீர்படுத்தி விரைவுபடுத்துதல்.

ஆங்கில மொழியின் தேவை அறிந்து இலவச ஆங்கில வகுப்புக்களை நடத்தி ஆங்கில அறிவினை வளர்த்தல். அரசாாப்பற்ற சமூக சேவை தொண்டு நிறுவனமாக (NGO) இதன் செயற்பாடுகள் அமையும். இதற்கான நிதி மற்றும் ஆலோசனைகள் உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு தனிநபர்களிடமிருந்தும் நிதி வழங்கும் அரசு, அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களிடமிருந்தும் நன்கொடைகள் மூலம் பெறப்படும். அத்துடன் இணைந்து செயற்படக் கூடிய உள்ளூர், வெளியூர், அரசு, அரசாாப்பற்ற நிறுவனங்களுடன் இணைந்து செயற்படுதல்.

தலைவர், உபதலைவர், செயலாளர், உபசெயலாளர், பொருளாளர் உட்பட 11 பேர் கொண்ட பணியாளர் சபை மூலம் இம்மன்றம் நிர்வகிக்கப்படும்.

நன்றி

இளையதம்பி சந்திரன்,
தலைவர், வன்னியசிங்கம் நற்பணி மன்றம்

ஆசிச்செய்தி

காலஞ்சென்ற மாபெரும் தமிழ்த் தலைவர் கு.வன்னியசிங்கம் அவர்களது நினைவுகள் சம்பந்தமாக வெளிக்கொணர வர இருக்கும் சஞ்சிகைக்கு ஆசிச் செய்தி வழங்குவதில் பெரும் மகிழ்வடைகிறேன்.

நான் இலங்கை தமிழரசுக் கட்சியில் இணைந்த காலம் தொடக்கம் தலைவர் வன்னியசிங்கத்தோடு நெருங்கிப் பழகியிருக்கின்றேன். அவரது செயற்பாடுகளைக் கண்டு பெரும் உவகையுற்றவனாக இருந்தேன். அவருக்கும் எனக்கும் இருந்த தொடர்புகள் சிலவற்றை இங்கு குறிப்பிட்டுக் கூற விரும்புகிறேன்.

01) 1959 ஆம் ஆண்டு தந்தை செல்வநாயகம், காலஞ்சென்ற வன்னியசிங்கம், பாக்டர் நாகநாதன், காலஞ்சென்ற அமிர்தலிங்கம் மற்றும் அண்ணா இராசதுரை போன்ற தலைவர்கள் மட்டக்களப்பு அரசினர் கல்லூரிக்கு அந்தக் கல்லூரியின் அழைப்பின் பேரில் வந்திருந்தார்கள். அவர்களைக் கௌரவிக்கும் முகமாக இக்கல்லூரியில் ஒரு வைபவம் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. அந்த வைபவத்துக்கு கல்லூரியின் தமிழ் மன்றத் தலைவனாக இருந்த நான் தலைமை தாங்கினேன். அவ்வைபவத்தில் நான் ஆற்றிய தலைமையுரையை அவதானித்து ரசித்த தலைவர் செல்வநாயகம் அவர்களும், காலஞ்சென்ற வன்னியசிங்கம் அவர்களும் என்னுடைய தாயையும் தந்தையையும் மருதமுனைக்கு வந்து சந்திக்கவேண்டும் என விரும்பி என்னையும் அழைத்துவந்தார்கள். காலஞ்சென்ற வன்னியசிங்கம் அவர்களுடைய கண்ணியமான, உருக்கமான கருத்தை ஏற்ற காலஞ்சென்ற எனது தந்தை மர்ஹூம் செயின் மௌலானா அவர்கள் என்னை தமிழரசுக் கட்சியில் இணைவதற்கு மனப்புர்வமாக சம்மதம் தெரிவித்தார்கள். இதனைக் ஏற்றுக்கொண்ட வன்னியசிங்கம் அவர்கள் என் தந்தையை கட்டித் தழுவி எதிர்காலத்தில் உங்கள் மகன் மகர் மௌலானா தமிழ்பேசும் மக்களுடைய பெருந்தலைவராக வந்துவிடுவார் என்றும் அவரிடத்தில் பெருமையோடு கூறினார்.

02) சிங்கள சிறியை எதிர்த்தும் சிங்களம் மட்டும் என்ற பண்டாரநாயக்காவடைய திட்டத்தை எதிர்த்தும் காலிமுகத் திடலில் நாம் நடத்திய சத்தியாக்கிரக போராட்டத்தின் போது அதில் ஈடுபட்டிருந்த எமது தலைவர்களையும் என்னையும் சேர்த்து காதையர்கள் அடித்தும், உதைத்தும் துன்புறுத்தினார்கள். இந்த சத்தியாகிரகத்தில் என்னோடு சேர்த்து முதல் வரிசையில் இருந்த காலஞ்சென்ற தலைவர் வன்னியசிங்கம் அவர்களைக் காதையர்கள் அடித்தும் மிதித்தும் துன்புறுத்தினார்கள். அவர்களை கீழே தள்ளிவிட்டு ஏறிமிதித்தும் செய்யவேண்டிய மிருகத்தனமான அனைத்துச் செயல்களையும் செய்து அவர்களை நையப்படுத்தினார்கள். இதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த நான் என்னைப் பெற்றெடுத்த தந்தையைத் தாக்கித் துன்பப்படுத்துகிறார் என்று எண்ணி அழுது கண்ணீர் விட்டேன்.

03) அக்காலத்தில் புகழ்பெற்ற திருமலை மாநாட்டில் ஒரு முக்கியமான தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது.

“இலங்கை வாழ் தமிழ் பேசும் மக்களின் ஓர் அங்கமாகிய முஸ்லிம்களுக்கும் சுய நிர்ணய உரிமை இருக்கின்றது என்பதை ஏற்றுக்கொண்டு அவர்களை அவர்களே ஆளக்கூடிய தன்மை இருக்கவேண்டும் என்றும், முஸ்லிம்களுக்கு ஒரு தனியான அலகு ஏற்படுத்தப்படவேண்டும் என்றும், அந்த அடிப்படையில் ஒரு தனியான தமிழரசு ஏற்படுத்தப்படவேண்டும் என இதுவரைக்கும் இருந்த கட்சியினுடைய கொள்கையை ஒரு தமிழ் அரசும் ஒரு முஸ்லிம் அரசும் ஏற்படுத்தப்படும் என மாற்றப்படுகிறது” - என்பதுதான் தீர்மானம்.

இந்த மாநாட்டுக்கு தலைமை வகித்தவர் காலஞ்சென்ற வன்னியசிங்கம் அவர்களே. இந்தத் தீர்மானத்துக்கு

கருவாக இருந்து முக்கியமானவர் என்ற வகையிலேயே தந்தை செல்வநாயகம் அவர்களுடைய அனுசரணையோடு இந்தப் பிரேரணையை காலஞ்சென்ற தலைவர் வன்னியசிங்கம் அவர்களே பிரேரித்தார். இத்தீர்மானம் அமோக கரகோசத்துடன் நிறைவேற்றப்பட்டது.

04) சத்தியாக்கிர போராட்டத்தில் ஈடுபட்டிருந்த தலைவர்களையும், சட்டக்கல்லூரி மாணவனாக இருந்த என்னையும் கைது செய்து பனாக்கொடையில் உள்ள இராணுவ பயிற்சித் தளத்தில் சுமார் 6 மாதத்திற்கு மேலாக அடைத்துவைத்திருந்தார்கள். இந்தக் கைதிகளில் நான் மட்டும்தான் ஒரு முஸ்லிம் என்பதையும் மனதில் எடுத்து வயதில் குறைந்த ஒருவர் என்பதையும் மதித்து வன்னியசிங்கம் அவர்கள் எனது அறைக்கு தினமும் வந்து என்னை ஆறுதல்படுத்தி தடவிக்கொடுத்து ஒரு தகப்பன் மகனுக்கு செய்கின்ற அரவணைப்புச் செய்து என்னை தேற்றி ஆறுதல்படுத்துவது தம்முடைய நாளாந்த கடமையாகக் கொண்டிருந்தார்.

மேற்சூறிய நிகழ்வுகள் என் கண்முன் இன்னும் தெரிந்துகொண்டே இருக்கின்றன.

அன்று தமிழரசுக் கட்சி எந்த நோக்கத்துக்காக ஏற்படுத்தப்பட்டதோ, அந்தக் கட்சி நடத்திய சாத்வீக போராட்டம் எந்தக் குறிக்கோளோடு நடத்தப்பட்டதோ, அந்தக் குறிக்கோளுக்காகவும் நோக்கத்துக்காகவும் வெற்றி பெறுவதற்கு இன்றைய காலகட்ட தமிழ் - முஸ்லிம் சமூகங்களின் தலைவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அதுவே காலஞ்சென்ற வன்னியசிங்கம் அவர்களுக்கு நாங்கள் செய்யும் கைமாறாக அமையும்.

செனட்டர் அல்-ஹாஜ். எஸ்.இஸட்.எம். மகூர் மௌலானா,
முன்னாள் முதல்வர்,
மாநகர சபை,
கல்முனை.

அமரர் வன்னியசிங்கம் எனது அரசியல் வழிகாட்டி

கோப்பாய் கோமான் அமரர் கு.வன்னியசிங்கம் அவர்களின் நூற்றாண்டு நினைவு மலருக்கு ஒரு சிறு குறிப்பு எழுதுவதில் நான் பெரிதும் பெருமையடைகிறேன். இந்த நாட்டில் பாராளுமன்ற ஜனநாயக முறை அமுலாக்கப்பட்ட காலத்திற்கு முன்னர் இருந்து இன்றுவரை எனது தாயார் வழி உறவினர்கள் அனைவருமே கோப்பாய் தொகுதியின் நிரந்தர குடியிருப்பாளர்களும் வாக்காளர்களும்ாவார்கள்.

எமது குடும்பத்தில் உள்ளவர்கள் யாவருமே தமிழரசுக்கட்சி ஆதரவாளர்களாகவே இருந்து வருகின்றனர். மாவிட்டபுரத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட எனது தந்தையாரும் தீவிர தமிழரசுக்கட்சி ஆதரவாளராவார்.

அந்த வகையில் பன்னிரண்டாவது வயதில் ஸ்ரான்லிக் கல்லூரி மாணவனாக இருந்த நான் 1952 இல் நடைபெற்ற பாராளுமன்றத் தேர்தலில் அமரர் வன்னியசிங்கம் அவர்களுக்கு ஆதரவாகப் பிரசுரங்கள் கொடுத்தல், கொடி பிடித்தல் போன்ற பணிகளில் ஈடுபட்டேன். 1952ஆம் ஆண்டு தேர்தலில் அமரர் வன்னியசிங்கம் ஒருவரே யாழ்ப்பாணம் மாவட்டத்தில் மட்டுமன்றி முழு வட மாகாணத்திலுமிருந்து தெரிவுசெய்யப்பட்ட ஒரேயொரு தமிழரசுக் கட்சி நாடாளுமன்ற உறுப்பினராவார். கிழக்கில் - திருகோணமலையில் அமரர் என்.ஆர். இராசவரோதயம் அவர்கள் மட்டும் தமிழரசுக் கட்சி சார்பில் வெற்றிபெற்றார்.

யாழ்ப்பாணம் ஸ்ரான்லி கல்லூரி மாணவர்களாக இருந்தமையால் நானும் எனது சக மாணவனும் உறவினருமாகிய செல்வரத்தினமும் அமரர் வன்னியசிங்கத்தின் கண்டி வீதி இல்லத்திற்கு மாலை வேளைகளில் சென்று சிறு சிறு பணிகளைச் செய்து வந்தோம். இந்தப் பணி 1957 நடுப்பகுதிவரையில் நீடித்தது.

இந்தக் காலத்தில் நான் அமரர் வன்னியசிங்கத்திடம் கற்றுக்கொண்டவை ஏராளம். அவர் பங்குபற்றும் கட்சி சார்பு பொதுக்கூட்டங்களுக்கு நாமும் செல்வது வழக்கம். அந்தக் காலத்தில் கேள்வி, மறுமொழிக்கென்று நேரம் ஒதுக்கப்படும். கட்சியிடம் கேட்கப்படும் கேள்விகள் எல்லாவற்றுக்கும் அமரர் வன்னியசிங்கம் அவர்களே பதிலளிப்பார். தர்க்கரீதியாகவும் யுக்தியாகவும் கருத்துப் பொலிவுடன் அவர் அளிக்கும் பதில்கள் கேள்வி கேட்டவர்களையே முழுமையாக மடக்கிவிடும். கேள்வி - மறுமொழி ஊடாகவே கட்சியின் கொள்கைகளைப் பரப்பி தமிழரசுக்கட்சியை வளர்த்த பெருமை இவருக்குண்டு.

வடக்கு, கிழக்கு நிலங்களைப் பாதுகாப்பதில் மிகவும் அர்ப்பணிப்புடன் செயற்பட்டவர். கிளிநொச்சியில் பல இடங்களில் யாழ்.குடாநாட்டு மக்களை குடியேற்றுவதில் பெரும் பங்காற்றியவர் அமரர் வன்னியசிங்கம் அவர்கள். திருகோணமலை சிங்களவர்களிடம் பறிபோகக் கூடாது என்பதற்காக அங்கும் தமிழர்களை குடியமர்த்த அரும்பாடுபட்டவர்.

அமரர் வன்னியசிங்கத்தின் பாராளுமன்றப் பேச்சுக்கள் ஆணித்தரமானவையாகவும் துணிச்சல் மிக்கவையாகவும் இருந்தன. 1956ஆம் ஆண்டு தேர்தலில் பல சிங்கள இனவாதிகள் பாராளுமன்றத்திற்கு தெரிவாகியிருந்தனர். அவர்களின் பாராளுமன்ற பேச்சுக்கள் யாவும் சிங்களப் பேரினவாதப் பேச்சுக்களாகவே இருந்தன. இவர்களுள் முக்கியமானவராக வெலிமடை பாராளுமன்ற உறுப்பினர் கே.எம்.பி.இராஜரட்ண இருந்தார். இவர் வழமைபோல் இனவாதம் பேசும் போது ஒரு முறை குறுக்கிட்ட கோப்பாய் கோமான்

எமது கோணாரகே முதியான் செலாகே பொடி அப்புகாமி ராஜரட்ண என்ற முழுப் பெயரில் இருந்து நீர் ஒரு கோணார் என்கின்ற தமிழ் இனத்தின் பிரிவை பூர்வீகமாகக் கொண்டவர்” என்று தெரிவித்தார்.

இந்தக் கருத்து கே.எம்.பி.ராஜரட்ணவை தலைகுனிய வைத்தது. இதேபோல துணிச்சலுடன் பேசுவதில் அமரர் வன்னியசிங்கம் தன்னிகரில்லாதவராக விளங்கினார்.

பழுவதற்கு மிகவும் எளிமையானவர்; இரக்க சிந்தனையுள்ளவர்; மக்களுக்கு எங்கெங்கு துன்பம் நிகழ்ந்தாலும் ஓடோடி உதவி செய்தவர். கிழக்கில் வெள்ளம் என்ற போது இயன்ற உதவிகளைச் சேர்த்து தாமே நேரடியாகச் சென்று உதவியவர்.

அல்லும் பகலும் தமிழினத்தின் விடிவு பற்றியும் விடுதலை பற்றியும் சிந்தித்து கருமமாற்றியமையால் தனது வாழ்நாளையே குறைத்துக்கொண்டவர் இந்த மகான். கோப்பாய் தொகுதி வளர்ச்சிக்காகப் பாடுபட்டவர். விவசாயத் தொகுதியின் நன்மைக்காய் உழைத்தவர்.

எல்லாப் போராட்டங்களிலும் முன்னின்றவர். சிறி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தின் போது நானும் நண்பர்கள் செல்வரத்தினம், அரசரத்தினம் மற்றும் த.சண்முகநாதன் ஆகியோர் கல்வியங்காட்டுச் சந்தியில் செயற்பட்டுக் கொண்டிருந்தோம். அந்த வேளையில் அங்கு வந்த அமரர் வன்னியசிங்கம் எங்களைப் பாராட்டிவிட்டு சுமார் பன்னிரண்டு வயதுடைய சண்முகநாதனை(சுக்கிரி) பார்த்து "நீ சிறுவனாக இருக்கிறாய். உனக்கு இன்னும் காலம் இருக்கிறது" - என்று கூறி தட்டிக் கொடுத்துச் சென்றார். சுக்கிரி இன்றும் தீவிர தமிழரசுவாதியாகவே உள்ளார்.

என்னைப் பொறுத்தவரையிலே அமரர் வன்னியசிங்கம் எனது அரசியல் வழிகாட்டி. அன்னாராது நினைவு நீடித்து நிலைக்குமெனத் திடமாக நம்புகிறேன்.

சீ.வீ.கே.சிவஞானம்,
முன்னாள் மாநகர ஆணையாளர்,
துணைப் பொதுச் செயலாளர்,
இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சி.

வன்னியனார்க்கு விழா எடுக்கின்றோம்

வரலாற்றுப் பெருமை மிக்க ஒரு பெரியாருக்கு விழா எடுப்பதையிட்டு நான் மிகவும் பெருமைப்படுகின்றேன். தமிழன், தமிழினம் இந்த நாட்டிலே தனித்துவத்துடன் வாழவேண்டும் என்று அன்று ஓங்கிக்குரல் கொடுத்த ஒரு பெருமகன் கோப்பாய் கோமான் அமரர் கு.வன்னியசிங்கம் அவர்கள்.

சத்தியாக்கிரகங்கள், உண்ணாவிரதங்கள் ஏன் எத்தனை பொல்லடிகள், கல்லடிகள் பட்டும் இரத்தம் வழிந்தோடிய நிலையிலும் தன்நிலை குலையாது ஏனையவர்களையும் நிலைகுலையவிடாமல் இந்த நாட்டில் தமிழன் தலை நிமிர்ந்து தனித்துவத்துடன் வாழவேண்டும் என்று அல்லும் பகலும் தமிழன் விடிவிற்காக தந்தை செல்வாவுடனும் ஏனைய தலைவர்களுடனும் தோளோடு தோள் நின்று போராடிய ஒப்புயர் மிக்க ஓர் உத்தம். நம் இனத்துக்குள்ளே தலைவிரித்தாடிய சாதிப்பூசல்களை ஒழிப்பதற்காக சமபந்திபோசனம், சாதி ஒழிப்பு, ஆலயப் பிரவேசம் போன்ற சமூக விழிப்புணர்வுகளை மக்கள் முன் துணிந்து நின்று செயற்படுத்தி ஒன்றே குலம், ஒருவனே தேவன் என்ற வாக்குக்கொப்ப தமிழினத்தை ஒரு குடைக்குக் கீழ் கொண்டு வர அயராது பாடுபட்டவர்களுள் அன்னார் முதன்மையானவர்.

நான் பன்னிரண்டு வயதுச் சிறுவனாக இருக்கும்போதே அன்னாரின் பேச்சு வன்மையினாலும் அன்னாரது தோற்றத்தினாலும் கவர்ந்திழுக்கப்பட்டவன். ஒரே இலட்சியத்தோடு இன்று வரை தமிழின விடிவை நோக்கி சென்று கொண்டிருப்பவர்களில் நானும் ஒருவன். எமது மறைந்த தலைவர்களைப் பற்றி எமது அடுத்த சந்ததி தெரிந்திருக்கவேண்டும், அறிந்துகொள்ளவேண்டும் என்று நீண்ட நாட்களாக நினைத்துக் கொண்டிருந்த எனக்கு அன்னாரின் இந்த நூற்றாண்டு மலர் வெளியீடும் சிலை அமைப்பும் மிகவும் பெருமிதத்தை உண்டாக்குகின்றன.

தமிழினம் இந்த மண்ணில் தலை நிமிர்ந்து சுயகௌரவத்துடன் வாழவேண்டும் என்று அல்லும் பகலும் தனது உடல், பொருள், ஆவி அத்தனையையும் அர்ப்பணித்த ஒரு பெருமகனுக்கு விழா எடுத்தலுக்கும் சிலை அமைத்தலுக்கும் ஒரு சபையை அமைத்து அந்த சபைக்கு என்னை இணைப்பாளராக்கியதையிட்டு நான் மிகவும் பெருமைப்படுவதோடு இந்நிகழ்வுகள் சிறப்புற ஒத்துழைத்த அத்தனை உள்ளங்களுக்கும் விழாச்சபை சார்பாக நன்றி கூறுகின்றேன்.

“வாழ்க வன்னியனார் நாமம்”

லயன் சி.இலட்சுமிகாந்தன்,

(ஓய்வுபெற்ற கிராம அலுவலர்)

செயலாளர், வன்னியசிங்கம் நற்பணி மன்றம்

போர்ப்படையில் என் பங்காளன்

இக்கட்டுரையாளர் அமரர் கலாநிதி இ.மு.வி.நாகநாதன் அவர்கள் தந்தை செல்வநாயகம், தலைவர் வன்னியசிங்கம் ஆகியோரோடு இணைந்து இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சியை ஸ்தாபித்து வழிநடத்திய தலைவர்களில் மிகவும் முக்கியமானவர். பல தசாப்தங்களுக்கு முன்னர் அவர் எழுதிய கட்டுரை இது.

நான் திரு.வன்னியசிங்கம் அவர்களை முதன்முதலாக 1947 ஆம் ஆண்டுப் பொதுத் தேர்தலுக்கு முன்பாகச் சந்தித்தேன். அப்போது கோப்பாய்த் தொகுதியில் திரு. தம்பியப்பாவின் திடீர் மரணத்தையிட்டு அவர் தமிழ்க் காங்கிரஸ் கட்சியின் வேட்பாளராக நியமிக்கப்பட்டிருந்தார். அன்றைய தேர்தல் தமிழ்க் காங்கிரஸ் கட்சிக்கு மிகவும் கடுமையான போட்டிக்குரிய தேர்தலாயினும் திரு.வன்னியசிங்கம் ஆச்சரியப்படத்தக்க முறையில் மிகவும் சுலபமாக வெற்றி பெற்றார்.

இதன் பின்னர் நானும் அவரும் மிக நெருங்கிய தொடர்புகொண்டிருந்தோம். அவர் சனப்பிரதிநிதிகள் சபையிலும் நான் செனட் சபையிலும் இருந்தோம். திரு. ஜி.ஜி.பொன்னம்பலத்தின் திடீர் கொள்கைக் குத்துக் கரணத்தை நாம் இருவரும் எதிர்நோக்க வேண்டியவர்களாக இருந்தோம். இத் திடீர் திருப்பத்தையும் இதனால் எழுந்த ஏனைய பிரச்சினைகளையும் நாம் இருவரும் தோளோடு தோள் நின்று சமாளிக்கவேண்டியிருந்தது.

திரு.செல்வநாயகம், திரு.வன்னியசிங்கம், திரு.சிவபாலன் உட்பட நாமனைவரும் தமிழ்க் காங்கிரஸ் கட்சியை விட்டு வெளியேறியதையேத் தொடர்ந்து தமிழ்மக்களின் வாழ்விலே ஓர் புதிய அத்தியாயம் ஆரம்பமாகியது. டாக்டர் பரமநாயகம் போன்றவர்கள் உட்பட நாமனைவரும் பெரும்பாலும் ஒவ்வொரு நாளும் மாலையில் சமஷ்டியாட்சிக் கோரிக்கையை மையமாகக் கொண்ட எமது நோக்கங்களையும் வேலைத் திட்டங்களையும் வகுக்கும் பொருட்டு திரு. செல்வநாயகத்தின் இல்லத்தில் கூடினோம். எமது இயக்கத்திற்கு 'இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சி' எனப் பெயர் சூட்டினோம். எமது இயக்கத்தின் நோக்கங்களையும் குறிக்கோள்களையும் சட்டதிட்டங்களையும் உருவாக்கும் பணி திரு.வன்னியசிங்கத்தின் மீதும் என் மீதும் சுமத்தப்பட்டது.

1949 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் மருதானையில் அரசாங்க லிகிதர் சேவைச் சங்க மண்டபத்தில் நடந்த எமது கட்சியின் முதற் கூட்டத்தில், திரு.செல்வநாயகம் தலைவராகவும், திரு.வன்னியசிங்கமும் டாக்டர் பரமநாயகமும் துணைத்தலைவர்களாகவும், நான் பொதுச் செயலாளராகவும், டாக்டர் திருவிளங்கம் பொருளாளராகவும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டோம். உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் எழுந்து நின்று எமது வலது கரங்களைத் தலைக்கு மேலே உயர்த்தி இயக்கத்திற்கும் நோக்கங்களுக்கும் விசுவாசப் பிரமாணம் செய்து கொண்டோம். கட்சியின் இலட்சியமாம் தாரக மந்திரத்தை உச்சரித்துக் கொண்டோம்.

எமது கட்சியின் பிறப்பைத் தொடர்ந்து கிளைகள் அமைத்தல், பொதுக் கூட்டங்கள் ஒழுங்குப்படுத்தல், அந்த ராங்க ஆலோசனைகள் நடத்தல் போன்ற ஓய்வில்லாத, தீவிர நடவடிக்கைகளிலெல்லாம் திரு.வன்னியசிங்கம் முக்கிய பங்கேற்றார். இத்தகைய நடவடிக்கைகளின் மத்தியில் ஒவ்வொரு வியாழக்கிழமைபிரவும், எம்மினத்தின் பல்வேறு பிரச்சினைகளையும் விவாதிக்கவும், கட்சி வேலைத் திட்டங்கள், சமஷ்டியமைப்பு, எம்மக்களின் சுதந்திரத்தையும் தன்மானத்தையும் பாதுகாத்தல், பொருளாதார சுதந்திரம் ஈட்டல் போன்ற கொள்கைப் பிரச்சினைகளை ஆராயவும் நாம் கூடுவது வழக்கம்.

எமது கட்சி தொடங்கிய இரண்டாவது ஆண்டிலேயே திரு.வன்னியசிங்கம் அதன் தலைவராகத்

தேர்வுபெற்றார். அடுத்த இரண்டு ஆண்டுகட்கும் தொடர்ந்து அப்பதவியை வகித்தார். அக்காலத்தில் காத்திரமான கட்சிப் பணிகளும் பொறுப்பும் அவரது தலையின் மீது சுமத்தப்பட்டன. இதன் காரணமாக அவரது சட்டத்துறையில் அவருக்கிருந்த வருவாய் தரக்கூடிய சிறந்த தொழில் வளத்தைத் தீயாகம் செய்தார். தமது மக்களின் சுதந்திரத்திற்காகவும் தன்மானத்திற்காகவும் போராடும் பணியில் அவர் மிதமிஞ்சிய வேலைப் பளுவை தாங்கினார். பாராளுமன்றத்தினுள்ளே மட்டுமல்ல, மன்றத்தின் புறத்தேயும் தமிழ் மாநிலத்தில் நடந்த ஒவ்வொரு கட்சிக் கூட்டத்திலும் அவரே முக்கிய பேச்சாளராக விளங்கினார். கட்சிக் கூட்டங்களில் கேட்கப்படும் கேள்விகளை - அவற்றுள் சில மிகவும் இக்கட்டானவை - தமது விடைகளினால் முறியடிக்கும் பொறுப்பையும் சிறப்பாக நிறைவேற்றினார். அவரது விடைகளும் கிண்டல்களும் மேற்படி கூட்டங்களின் சிறப்பு அம்சங்களாகும். அவரது விடைகளைக் கேட்டு கூட்டத்தினர் கரகோஷம் செய்து ஆரவாரிக்கும்போது புத்திசாலித்தனமாகக் கேள்வி கேட்டவரின் நிலை மிகவும் பரிதாபகரமானதாக இருக்கும்.

சரித்திரப் பிரசித்தி பெற்ற 1956ஆம் ஆண்டுத் திருமலை யாத்திரையின் போது திரு.வன்னியசிங்கம் அவர்கள் அதனை ஒழுங்கு செய்யும் பணியையும் இயக்கும் பொறுப்பையும் ஏற்றிருந்தார். அதனைத் தொடர்ந்து நடைபெற்ற செல்வா - பண்டா பேச்சுவார்த்தைகளின் போதும் தொடர்ச்சியான மாநாடுகளின் போதும் அவரே கட்சியின் உயிர் நாடியானார்.

1956 ஆம் ஆண்டு காலிமுகத்திடலில் நடைபெற்ற சத்தியாக் கிரகத்தின் போது குரூரமாகத் தாக்குண்டவர்களில் திரு வன்னியசிங்கமும் ஒருவர். ஆயினும் அன்னார் அத்தாக்குதல்களை புன்முறுவல்களுடன் தாங்கிக் கொண்டாரே தவிர, அவற்றையிட்டு முறையீடு செய்தாரல்லர். திரும்பவும் 1958 ஆம் ஆண்டு அவர் எங்களனைவருடனும் கைதுசெய்யப்பட்டு தடுப்புக் காவலில் வைக்கப்பட்டார்.

ஆறு மாதக் காலத் தடுப்புக் காவலின் பின்னர் அரசாங்கத்திற்கெதிரான தமிழ்த் தேசிய எதிர்ப்பையும் சாத்வீகப் புரட்சியையும் மீண்டும் உருவாக்கவேண்டிய கடப்பாடு எம்மனைவர் மீதும் சுமத்தப்பட்டது. இக்கடமை எம்மனைவரினதும் அபரித உழைப்பைக் கேட்டது. இதன் காரணமாக இயல்பாகவே அப்பொறுப்பின் பெரும் பகுதி திரு.வன்னியசிங்கம் அவர்கள் மீது சுமத்தப்பட்டது.

இந்த நேரத்தில் திரு.வன்னியசிங்கத்தின் உடல்நலம் குன்றத் தொடங்கியது. அன்னாருக்குச் சின்னாட்களாக கடின உழைப்பின் காரணமாகவும் ஓய்வின்மை காரணமாகவும் இரத்த அழுத்த நோயுடன் சிறிது மார்பு விசிவும் இருந்தது. இப்போது இந்நோய்களுக்கான கூறுபாடுகள் இன்னும் மோசமாயின. நான் அவரது நண்பனென்ற முறையிலும் மருத்துவனென்ற முறையிலும் அவரை ஆறு மாத காலம் பரிபூரண ஓய்வு எடுக்குமாறு மிகவும் பலமாக வலியுறுத்தி ஆலோசனை கூறினேன். அப்போது அவர் என்னை நோக்கிப் பின்வருமாறு கூறினார்.

"செய்ய வேண்டிய பணிகளோ மிகவும் ஏராளம். செய்து முடிக்கப்பட்டவையோ மிகவும் சொற்பம். நானோ நீங்களோ எப்படி டாக்டர் ஓய்வெடுக்க முடியும்? நாங்கள் ஓய்வெடுக்கவேண்டுமென்பது இறைவனின் சித்தமானால் அவர் எங்களது சுமையின் ஒரு பகுதியைத் தாங்கும் பொருட்டு உண்மை ஊழியர்களான இளைஞர்களை எங்கள் மத்தியில் அனுப்புவார். அங்ஙனமன்றி நாங்கள் இவற்றைத் தாங்கித்தான் தீர்வேண்டுமென்பது இறைவனின் சித்தமாயின், இலட்சியப் பணியின் சுமையால் நாம் நொடிந்து போவதும் இறைவனின் சித்தமே."

"செய்து முடித்தவையோ மிகவும் சொற்பம். செய்யவேண்டியவையோ ஏராளம்" எனத் திரும்பவும் அவர் கூறினார்.

நான் அவரைக் கண்டு கதைத்த கடைசித் தடவை அதுவேயாகும். ஒரு வாரத்தின் பின் அவர் மிகவும்

மோசமாக நோயுற்றிருக்கிறார் என்ற தகவல் எனக்குக் கிடைத்தது. அன்று மாலை கொழும்பிலிருந்து நரம்பு நோய் விற்பன்னரான மருத்துவரையும் திருமலையிலிருந்து அவ்வமயம் அங்கிருந்த மூளையோய் விற்பன்னரான கடற்படை மருத்துவரையும் விசேட இராணுவ விமான மூலம் யாழ்ப்பாணம் தருவித்து விசேட சிகிச்சையளிப்பதற்கு நான் ஒழுங்குகள் செய்தேன். ஆனால் நான் புறப்படுவதற்கு முன்னதாகவே அனைத்தும் முடிந்துவிட்டன என்ற செய்தி எமக்கு எட்டிற்று.

எதிர்காலத்தில் மிக அண்மித்தாய் உள்ள நாட்களில் ஈழம் வாழ் தமிழ்ப் பேசும் மக்கள் பரிபூரண சுதந்திரம் பெற்று தன்மானத்தை நிலை நிறுத்தி, வளமும் வலிவும் மிக்க வாழ்வை அனுபவிப்பர் என்பதில் எனக்கு எவ்வித சந்தேகமும் இல்லை.

குமாரசுவாமி வன்னியசிங்கத்தின் நினைவில் பிறக்கும் உணர்வு ஒரு தனி இனமாகிய எம்மை குறிப்பாக எமது இளஞ்சந்ததியை, எமதுமக்களின் சுதந்திரத்தை அடைவதற்கான பணிகளை ஆற்றவும் சொந்த நலன்களை அனைத்தையும் தியாகம் செய்யவும் உணக்குவிக்கும் தூண்டுகோலாகும்.

கலாநிதி இ.மு.வி.நாகநாதன் பா.உ.
(தலைவர், இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சி)

தமிழ்த் தேசிய இனத்தின் விடிவுக்குத் தன்னையே

அர்ப்பணித்த கர்மவீரன் வன்னியசிங்கம்

இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சியின் தலைவர்களில் சாணக்கியனாகவும் மக்களிடையே உயிர் நாடியாகவும் விளங்கியவர் பெரியார் வன்னியசிங்கம் அவர்கள். “கோப்பாயக் கோமான்” என்று பெயர் பெற்றிருந்த பொழுதிலும் அன்னார் பூர்வீகம் மாவிட்டபுரம் கொல்லங்கலட்டிப் பிரதேசமாகும். அவரது மனையாள் கோமதி அம்மையார்தான் கோப்பாய் கோமான் ஆகித் துணையாயிருந்தவர். அவர் சடத் தலைவனின் பணிகளுக்கு உதவியாகவும் அரசியல் ஈடுபாடு கொண்டவராகவும் பெருமை சேர்த்தவர்.

அந்நாளில் அவர் உயர்ந்த தமிழறிஞர், ஒரு சிறந்த வழக்கறிஞர், சீரிய சைவப் பற்றாளர். அன்றிருந்த உள் சமூகக் கட்டமைப்புகளிலிருந்து வெளிவந்து மக்களின் சமத்துவத்துக்குப் பேராடிய ஒரு சமூகப் புரட்சியாளன்.

தமிழ்த் தேசிய இனத்தின் தன்னாட்சிக்கும், விடிவுக்கும், விடுதலைக்கும் இலக்கணம் வகுத்த இனமானச் சிந்தனையாளராக விளங்கிய பெருந்தலைவர். தமிழரசுக்கட்சியின் தமிழினத்துக்கான கொள்கை வகுப்பாளனாக அடையாளம் பதித்தவர்.

தமிழரசுக்கட்சியை வளர்த்தெடுப்பதில், தமிழ்த் தேசிய இனத்தை அணி வகுப்பதில், போராட்டங்களை வழி நடத்துவதில் தந்தை செல்வநாயகத்திற்கு உற்ற தளபதியாய், கர்மவீரனாய் தன் இறுதிக்காலம் வரை தன்னை முழுயாக அர்ப்பணித்து உழைத்த உத்தமத் தியாகியாய் தமிழர் வரலாற்றில் தடம் பதித்தவர் பெரியார் வன்னியசிங்கம் அவர்கள். அவர் அறிவும் ஆற்றலும் அனுபவமும் தமிழினத்தின், தமிழ்த் தேசத்தின் விடுதலைக்குப் பெரிதும் பயனுற்றன.

தமிழரசுக்கட்சி பங்குபற்றிய முதல் பாராளுமன்றத் தேர்தலில் கோப்பாய்த் தொகுதியில் வெற்றி பெற்ற ஒருவராய் பாராளுமன்றத்தில் தன் வாதத் திறமையால் பிரதமர் பண்டாரநாயக்க போன்றவர்களையே பல சந்தர்ப்பங்களில் வாயடைக்கச் செய்தவர். வெற்றி வாகை சூடியவர். அன்னார் பேச்சுத் திறனாலும் கொள்கைப் பற்றினாலும் உயர் தியாகத்தினாலும் தமிழர் சமுதாயத்தில் குறிப்பாக இளைஞர் சமுதாயத்தில் தமிழரசுக் கட்சியின் பால் மாபெரும் ஈர்ப்பை ஏற்படுத்தியவர்.

1956 ஆனி ஐந்தாம் நாள் பிரதமர் பண்டாரநாயக்காவின் “தனிச்சிங்களம்” உத்தியோகபூர்வ மொழியாக்கப் பிரேரணை முன் வைக்கப்பட்டது. அன்று தமிழ் மொழிக்குச் சம உரிமை கோரி கொழும்பில் காலிமுகத்திடலில், பாராளுமன்றத்தின் முன்னால் சத்தியாக்கிரகப் போர் நடைபெற்றது. பெரியார் வன்னியசிங்கம் சிங்களவர் தாக்குதலில் இரத்தம் சிந்தியவர். பாராளுமன்ற விவாதத்திலே “ தமிழன் சம உரிமைக்காகத் தூக்குத் தண்டனையும் ஏற்கத் தயார்” என முழங்கியவர்.

அன்னார் வரலாறு தமிழினத்தின் வரலாற்றில், தமிழரசுக் கட்சியின் வரலாற்றில், வரலாற்றுப் பெட்டகத்தில் பசுமையாய், பெருமை சேர்த்து நிற்கின்றது.

பெரியார் வன்னியசிங்கம் அவர்கள் நூற்றாண்டு நினைவு நிகழ்ச்சியில் அன்னார் உருவச்சிலை நீர்வேலியில் அமைத்தல், நூற்றாண்டு மலர் வெளியிடுதல், விழா எடுத்தல் என்பன அடுத்த புரட்டாதித் திங்களிலிருந்து தொடங்குவது மனததிற்கு உற்சாகமளிக்கிறது. அவர் பணிகளினாலும் தியாகத்தினாலும் கவரப்பட்டவர்களாலும் உருவாக்கப்பட்டவர்களாலும் நன்றி மறவாத கொள்கைவாதிகளாலும் அவர் நினைவாய் வேலைத் திட்டங்களை முன்னெடுப்பது எம் புதிய சமுதாயத்திற்கு அறிவூட்டவும், அவர் அடியொற்றி தமிழ்த் தேசிய இனத்தின் விடிவுக்கும் விடுதலைக்கும் உழைப்பதற்கும் உதவியாயிருக்கும் என்பது உறுதி.

மாலை.சே.சே.னாதிராசா

(பொதுச் செயலாளர், இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சி)

சாதியத்துக்கு சாவுமணி அடித்த சத்தியசீலர்

1956 ஆம் ஆண்டு ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் கூட்டரசாங்கத்திலே W.தகநாயக்கா கல்வி அமைச்சராக இருந்தார். அப்போது சிறுபான்மைத் தமிழ் மக்கள் ஒடுக்கப்பட்ட இனமாகக் கல்வி பெறுவதிலும் கோவில்கள் மற்றும் தேனீக்க கடைகளில் உட்பிரவேசிக்க முடியாமலும் தடுக்கப்பட்டனர். கல்விச்சாலைகளில் இருக்கைகள் வழங்கப்படாமலும் கிணறுகளில் நீர் எடுத்துக் குடிக்க முடியாமலும் இரண்டாந்தரப் பிரஜைகளாக நடத்தப்பட்டும் வந்தனர். இதனால் பலர் கல்வியை இடைநடுவில் விடவேண்டிய துர்ப்பாக்கிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டனர்.

இந்நிலையினால் அச்சவேலி, ஆவரங்கால், புத்தூர், சிறுப்பிட்டி, நவக்கிரி ஆகிய பிரதேசங்களைச் சேர்ந்த பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் கல்வியைச் சுதந்திரமாகப் பெறமுடியாது தவித்தனர். இதைக்கருத்திற் கொண்டு இப்பிரதேசங்களை உள்ளடக்கி ஒரு பாடசாலையை நிறுவ வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டது. அப்போது வடமராட்சியின் கல்விமாண்களும் பல பாடசாலைகளை வடமராட்சியில் உருவாக்கி வெற்றி கண்டவர்களும் இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சியின் ஆதரவாளர்களுமான கவிஞர் மு.செல்லையா, ஆசிரியர் த.இரத்தினம், சைவப் புலவர் வல்லிபுரம் ஆசிரியர் அவர்கள் பாடசாலை நிறுவுதல் சம்பந்தமாக உதவ முன்வந்தனர். இக்காலையில் மறுபுறத்தில் கோப்பாய் கோமான் அமரர் கு.வன்னியசிங்கம் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் தலைமையில் தமிழரசுக்கட்சியினர் சமத்துவம் வேண்டி கருத்தரங்குகளும் சமபந்தி முறைமைகளையும் நடத்தி அரசியல் ரீதியாகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களை இலங்கை தமிழரசுக் கட்சிக்குள் ஈர்க்க முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருந்தனர்.

அன்றைய அரசியல் சூழ்நிலைகளில் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களில் பலர் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினுடாக சமத்துவப் பிரச்சாரங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டு இலங்கையின் தேசிய அரசியலுக்குள் உள்வாங்கப்பட்டிருந்தனர். ஆனாலும் இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சியின் தமிழ்த் தேசியக் கொள்கையைப் பரப்பும் விடயம் அமரர் கோப்பாய் கோமானுக்கு வழங்கப்பட்டிருந்தது. ஆகவே இந்நிலைப்பாடும் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கென பாடசாலை ஆரம்பிப்பதற்கு ஓர் உந்துசக்தியாகியிருந்தது.

1957 ஆம் ஆண்டிலே ஆவரங்கால், புத்தூர், அச்சவேலி பிரதேசங்களை உள்ளடக்கிப் பாடசாலை ஆரம்பிப்பது சம்பந்தமாக ஓர் ஆலாசனைக் கூட்டம் அப்போது புத்தகலட்டி என அழைக்கப்பட்ட மணற்பகுதி வட்டாரத்திலே நடைபெற்றது. பெருந்தொகையான மக்கள் கூட்டத்துக்குச் சமூகமளித்திருந்தனர். இக்கூட்டத்துக்கு வடமராட்சியிலிருந்து கவிஞர் மு.செல்லையா, ஆசிரியர், திரு. முருகேசு ஆசிரியர், சைவப்புலவர் வல்லிபுரம் ஆசிரியர், ஆசிரியர் த.இரத்தினம் ஆகியோர் கலந்துகொண்டு பாடசாலை நிறுவுதல் சம்பந்தமாக தமது அனுபவங்களைப் பகிர்ந்துகொண்டனர்.

இக்கூட்டத்திலே பாடசாலை அங்குராார்ப்பணச் சபையொன்று தெரிவுசெய்யப்பட்டது. அதன் தலைவராக மணற்பகுதி திரு.சி.அரியகுட்டி அவர்களும் செயலாளராக ஆவரங்கால் திரு.சி.கிருஷ்ணபிள்ளையும் பொருளாளராக திரு.க.செல்லர் அவர்களும் நிர்வாக உறுப்பினர்களாக திரு.த.மாப்பாணர், இ.நாரயணர், புத்தூர் கிழக்கு செல்லப்பு, ஆவரங்கால் கரதடி செல்லையா, திரு.ச.கந்தையா ஆகியோர் உட்பட 11 பேரும் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். இச்சபைக்கு சர்வோதய கலாமன்றமெனப் பெயரும் சூட்டினர். இதன்பின்னர் 1957 ஆம் ஆண்டு புரட்டாதி மாதம் வரும் விஜயதசமி நாளில் சுமார் 40 பிள்ளைகளுடன் தற்காலிக கொட்டகையில் பாடசாலை ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. இதன் தலைமையாசிரியராக அல்வையூர் திரு. க.முருகேசு அவர்கள் பொறுப்பேற்றுக்கொண்டார். முற்றிலும் சைவச் சூழலில் இப்பாடசாலை ஆரம்பிக்கப்பட்டதினால் அதற்கு ஸ்ரீ

விஷ்ணு வித்தியாலயமெனப் பெயர் சூட்டினார். 1958 ஆம் ஆண்டு தை மாதம் முழுமையான பாடசாலையாக க.பொ.த.சா.து வரை பாடசாலையைத் தரமுயர்த்த நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டது. அருகிலுள்ள கிறிஸ்தவ பாடசாலைகளிலிருந்து எல்லா வகுப்புகளையும் உள்ளடக்கிய சுமார் 250 மாணவர்கள் சேர்க்கப்பட்டனர். ஆனாலும் இதை அப்போது சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கத்தின் கீழ் கொண்டு வந்து உதவி நன்கொடை பெறும் பாடசாலையாகப் பதிவுசெய்ய முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. அப்போது அச்சங்கத்தின் தலைவராயிருந்த “இந்துப் போட்” இராசரத்தினத்தை பாடசாலையின் தலைமையாசிரியர் திரு.க.முருகேசு அவர்களுடன் சர்வோதய கலாமன்றத் தலைவர் திரு.சி.அரியகுட்டி, செயலாளர் திரு.சி.கிருஷ்ணபிள்ளை ஆகியோர் சந்தித்து ஆலோசித்தனர். திரு.இராசரத்தினம் அவர்கள் கோரிக்கையை ஏற்றாலும் அதிலுள்ள தடைகள் பற்றி எடுத்துரைத்து அப்போதைய பாராளுமன்ற உறுப்பினர் கோப்பாய் கோமான் திரு.கு.வன்னியசிங்கம் அவர்களைச் சந்திக்குமாறு ஆலோசனை கூறி அனுப்பினார்கள். திரு.வன்னியசிங்கத்தை அணுகியபோது மிக மகிழ்வுடன் கோரிக்கையை ஏற்கொண்டார்.

ஆனாலும் அப்போதைய அரசாங்கத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்திய பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ஒருவரும், கம்யூனிஸ சித்தாந்தத்தில் ஊறிய சிறுபான்மைத் தமிழர் மகாசபையும் இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சியின் ஆதரவுடனான இப்பாடசாலையைப் பதிவுதற்குப் பெருந்தடையாகச் செயற்பட்டனர். மறுபுறத்தில் பாடசாலை அமைந்திட்ட காணியின் சொந்தகாரரில் ஒருவரான திரு.சி.வைரவன் அவர்கள் தனது காணியைப் பாடசாலைக்கு நன்கொடையாக வழங்கினார். ஆனாலும் தமக்கும் அதற்குள் பங்கிருப்பதாகக் கூறி பெரும் பான்மைத் தமிழர்கள் பலர் உரிமை கோரினர். இவ்விடயங்களினால் பாடசாலையின் பதிவு தாமதமாகியது. திரு.வன்னியசிங்கம் அவர்கள் அப்போதைய கல்வியமைச்சரான திரு. W. தகநாயக்காவடன் பதிவு சம்பந்தமாக உரையாடிய போது இந்த விடயத்தை அவர் சூசகமாகத் தெரிவித்துள்ளார். இந்த நிலைப்பாடானது கர்மவீரரான திரு.வன்னியசிங்கம் அவர்களுக்கு மிகுந்த கோபத்தை ஏற்படுத்தியது. அதனால் அதையொரு சவாலாக ஏற்றுக்கொண்டு பாராளுமன்றத்துக்கு கொண்டு சென்று தமது பேச்சில் முன்னுரிமை கொடுத்து வாதாடினார். அதையடுத்து திரு. வன்னியசிங்கமவர்கள், தலைமையாசிரியர் திரு.க.முருகேசு அவர்களையும் கவிஞர் மு. செல்லையா அவர்களையும் அழைத்துக் கொண்டு சென்று 1958 ஆம் ஆண்டு ஜப்பசி மாதமளவில் கல்வி அமைச்சர் திரு. தகநாயக்கா அவர்களைச் சந்தித்து வாதிட்டார். அவரது நியாயமான காரணங்களை கல்வியமைச்சினால் தட்டிக் கழிக்க முடியவில்லை.

தொகுதியின் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் என்ற பதவிக்கு மதிப்பளித்து பாடசாலையை உதவி நன்கொடை பெறும் பாடசாலையாக பதிவு செய்ய கல்வி அமைச்சர் ஒப்புக் கொண்டார். இதன் பயனாக 06.02.1958 இல் இருந்து பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளதாகத் தெரிவித்து 1959 ஆம் ஆண்டு மாசி மாதம் பாடசாலைக்கு கடிதம் மூலம் அறிவிக்கப்பட்டது. பாடசாலை பதியப்பட்டவுடன் பாடசாலை அமைந்திருந்த காணியெல்லாம் அளவையிட்டு எல்லை போடப்பட்டு வர்த்தமானி மூலம் சுவீகரிக்கப்பட்டு பாடசாலை உடைமையாக்கப்பட்டது. இந்தக்காணி விடயத்திலும் தனது தேர்தல் சகாயங்களைக் கருத்திற் கொள்ளாது பலரை எதிர்த்து நின்று வெற்றி பெற்றுத் தந்ததில் கோப்பாய் கோமானுக்கு நிகர் கோப்பாய் கோமான். இந்தப் பாடசாலையின் அமைவானது இம்மக்கள் சுதந்திரமாகக் கற்று, விளையாட்டிலும் கலைத் துறையிலும் போட்டி போட்டு முன்னேறக் காரணமாயமைந்தது. இப்பாடசாலையில் கல்வி கற்ற பலர் டாக்டர்களாகவும், கணக்காளர்களாகவும், ஆசிரியர்களாகவும், விரிவுரை யாளர்களாகவும், அரசியல்வாதிகளாகவும், பாடசாலை அதிபர்களாகவும், கலைத்துறை வீர்பன்னர்களாகவும் உலகம் முழுக்கப் பரந்து புகழ் பரப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்தப் பெருமைகளெல்லாம் இந்தப் பாடசாலையை நிறுவ ஆவலுடன் செயற்பட்ட பெரியார்களுக்கும் இதைப் பதிவு செய்வதிலிருந்த தடைகளை அகற்றி இதன் வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாகவிருந்த கோப்பாய் கோமான் திரு.கு.வன்னியசிங்கத்துக்கும் என்றும் இம்மக்கள் நன்றியுடைவர்களாயிருப்பர். இந்த வருடம் தனது நூற்றாண்டைக் கடந்த நிலையிலும்

சிலையாய் நின்று எம்மை வழி நடத்தும் கோப்பாய் கோமான் அவர்களது பாதார விந்தங்களில் எமது நன்றியைக் காணிக்கையாகச் செலுத்தி மகிழ்கின்றோம்.

சாதி அடக்குமுறைகள் கூர்மையடைந்திருந்த அக்காலத்தில் மிகு சைவ வேளாள குலத்தில் பிறந்திருந்தாலும் தந்தை செல்வாவுடன் அவரது கொள்கைகளில் வலதுகரமாக விளங்கி தமிழ்த் தேசியத்தின் சாதிக்கட்டமைப்பை உடைத்து சமபந்தி போசனமென்றும் கருத்தரங்கென்றும் பலவிதமாகச் செயற்பட்டு நொந்துபோயிருந்த உள்ளங்களை மேன்மைப்படுத்தி இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சிக்குள் சிறுபான்மைத் தமிழரையும் உள்ளவாங்கி அதைப் பெருவிருட்சமாக வளர்த்த பெருமை கோப்பாய் கோமானையே சாரும்.

“என்றும் அவர் புகழ் ஓங்குக.”

திரு.சி.கிருஷ்ணபிள்ளை
(சர்வோதய கலாமன்ற செயலாளர்)

திரு.அ.பரஞ்சோதி J.P.

(யாழ். மாநகர சபை உறுப்பினர்)

வன்னியசிங்கம் நற்பணி மன்றப் பொருளாளர்

அமரர் கு.வன்னியசிங்கம்

1949 இல் தமிழ் மக்களின் விடிவுக்காக சமஷ்டி அமைப்பிலான ஒரு தீர்வை நோக்கிப் பயணிக்கும் ஒரு நிறுவனமாக இலங்கைத் தமிழரசுக்கட்சியைத் தந்தை செல்வநாயகம் அவர்கள் ஆரம்பித்த போது அவருக்குப் பக்க பலமாக நின்று அவரின் சிந்தனைகள் யாழ்ப்பாணத்தில் மட்டுமன்றிக் கிழக்கு மாகாணத்திலும் நன்றாக வேரூன்ற வழிசமைத்து இறுதி வரை கட்சியின் வளர்ச்சிக்காக உழைத்த மாமேதைதான் கோப்பாய் கோமான் வன்னியசிங்கம் அவர்கள். தலைசிறந்த வழக்கறிஞரான இவர் சைவத் தமிழ்ப் பாரம்பரியத்தில் வளர்ந்தவர். நல்ல வருமானம் தரும் தொழிலையும் விடுத்து கட்சியைப் பெரிதாக மதித்து வாழ்ந்தவர்.

11.10.1925 இல் பிறந்த இவர் 17.09.1959 இல் இயற்கையை எய்தினார். இவர் வாழ்ந்த 48 ஆண்டுகள் இவர் மக்கள் சேவையிலே செலவிட்டார் என்றால் மிகை ஆகாது. பாரிய குடும்பப் பொறுப்பு ஒருபுறம் இவருக்கிருந்தும் கூட இவற்றை இவர் பெரிதாகப் பொருட்படுத்தவில்லை. 1952 ஆம் ஆண்டு தேர்தலில்தான் தமிழரசுக் கட்சி முதல்முதலாகப் போட்டியிட்டது. அப்போது கோப்பாய்த் தொகுதியில் போட்டியிட்ட இவர், பெற்ற பெரு வெற்றி தமிழரசுக்கட்சியை வடக்கே வலுவாகக் காலூன்ற வைத்தது. இத் தேர்தலில்தான் திருமலை யிலும் இராஜவரோதயம் வெற்றி பெற்றார். இவ்வெற்றிகள் வட-கிழக்கே எதிர்காலத்தில் தமிழரசுக் கட்சியின் கோட்டையாக விளங்கப்போகின்றது என்பதற்குக் கட்டியம் கூறுவது போல அமைந்தன.

கட்சியின் முழுப்பணிகளிலும் தம்மை அர்ப்பணிப்புடன் ஈடுபடுத்திக் கொண்ட கோப்பாய்க் கோமான் அவர்கள் 1956 இல் சிங்கள மொழிச் சட்டம் பாராளுமன்றத்தில் விவாதிக்கப்பட்டபோது ஆற்றிய உரை மிக்க காத்திரமானது. அதுமட்டுமன்றி இதற்கெதிராகக் காலிமுகத்திடல் நடைபெற்ற சத்தியாகக்கிரகத்திலும் முழுமுச்சாக ஈடுபட்டார். அப்போது இவரது மேலங்கியைக் காதையர்கள் கிழித்தெறிந்தும் அசையாது தம் பணியை மேற்கொண்டார். 26.07.1957 இல் கைச்சாத்திடப்பட்ட வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க பண்டா-செல்வா ஒப்பந்தத்தின் கூத்திரதாரிகளில் இவரும் ஒருவரே.

பண்டாரநாயக்காவின் ஆட்சிக்கெதிராகக் கட்சிக் கிளைகளை அமைத்து, மக்களை அணி திரட்டும் பணியில் கோமான் அவர்கள் ஈடுபட்டபோது நோய்வாய்ப்பட்டார். கட்சிப் பிரசாரக் கூட்டங்களில் தயங்காது பங்குபற்றி மக்களுக்குத் தமிழ் மக்கள் செல்லவேண்டிய பாதை பற்றி இவர் அறிவுட்டியமை யாவராலும் போற்றப்பட்டது. இரத்த அழுத்த நோயினால் பீடிக்கப்பட்ட இவரை ஆறு மாத காலத்திற்கு அரகியலிருந்து ஓய்வு எடுக்கும் வண்ணம் பலர் அறிவுறுத்தியும் இவர் அவர்களின் ஆலோசனையைப் பொருட்படுத்தவில்லை. இதனால் நோயுற்ற இவர் மருத்துவமனையில் தமது இறுதி நாட்களைக் கழிக்க வேண்டியதாயிற்று.

பாரிய குடும்பப் பொறுப்பையும் பொருட்படுத்தாது, மக்கள் பணியே தம் பணி என உழைத்த மாமனிதன் ஈற்றில் மக்கள் சேவையிலேயே மரணத்தைத் தழுவிக்கொண்டார். இத்தகைய பெருமகனை நன்றியுடன் நினைவு கூர்ந்து, விழாக்குழுவினர் அன்னாரின் முழு உருவச்சிலை நிறுவவுவதையும் வெளிவரும் இம்மலருக்கு ஆசிச் செய்தியை வழங்குவதையும் எண்ணிப் பெருமகிழ்வு எய்துகிறேன்.

சி.தியாகராசா (S.T.R.)

(முன்னாள் யாழ்.மாநகர சபை உறுப்பினர்,
முன்னாள் தலைவர், யாழ். பிரதேச சபை)

என் கணவரைப் பற்றி சில வார்த்தைகள்

இது அமரர் மறைந்தபோது வெளியிடப்பட்ட இரங்கல் செய்தியிலிருந்து.....

காலஞ்சென்ற என் கணவரைப் பற்றி சொற்பமாவது எழுதித் தரும்படி வற்புறுத்தியதில் நான் சுருக்கமாகச் சில விடயங்கள் மட்டும் எழுதுகின்றேன்.

எப்படி அவரை ஒரு சிறந்த தமிழ் அபிமானியாகத் தமிழ்தாயின் சிறந்த தொண்டனாக, தமிழ்மக்கள் மதித்து போற்றுகிறார்களோ அப்படியே அவர் குடுபத்தினராகிய நாமும் போற்றுகிறோம். அவர் ஒப்புயர்வற்ற, ஒரு சிறந்த குடும்பத் தலைவராக இருந்தார். எங்களுக்கு அன்பும் அறனும் போதித்தார். தானும் அவ்வழி நடந்துகாட்டி எம்மையும் வழி நடத்தினார் என்று எப்பொழுதும் போற்றி வருகின்றோம். அவர் மறைந்த பின்பும் அவர் காட்டிய வழியும் அவரது அறிவுரைகளுமே இன்னமும் எங்களை வழி நடத்தி வருகின்றன.

அவர் கூறிய அறிவுரைகளுள் என் மனதில் ஆழப்பதிந்த அம்சம் கடமையைப் பற்றியதாகும். 'எப்படி தன் குடும்பத்திற்கு செய்யவேண்டிய கடமையை உணர்ந்து ஆற்றுகிறோமோ அதேபோல் ஒவ்வொருவரும் தம் சமூகத்திற்கும் தம் தேசத்திற்கும், தாம் செய்யவேண்டிய கடமையுண்டென்றும் உணரவேண்டும்'. அதையும் வெறும் 'கடமைக்குச் செய்தோம்' என்று சாதாரணமாக கூறப்படுவது போலல்லாது ஆழ்ந்து கருத்தூன்றி அன்போடு செய்யவேண்டும் என்பார். அப்படி செய்வது செய்பவருக்கு மன நிறைவு உண்டாக்கும் என்பார்.

இவ்வாறு இவர் எங்கட்கும் அறிவுரைகள் கூறிக்கொண்டு தன் கடமைகளை தவறாது ஆற்றி வந்தார். நான் இவர் முற்பிறப்பிலும் இவ்வாறு தவறாது கருமம் ஆற்றி வந்ததால்தான் அறிவும் ஆற்றலும் உள்ளவராகப் பிறந்து பலதும் சாதித்தாரோ என யோசிப்பதுண்டு.

புதினாறு வருட காலமாவது அவரோடு வாழ்ந்து அவருக்குத் துணையாக நிற்கக் கிடைத்த பாக்கியத்தை நினைத்தும், மறுபிறப்பில் மறுபடியும் அவரோடு பிறந்து வாழ வேண்டுமென்று நான் எப்போதும் பிரார்த்தித்துக் கொண்டு என் மிகுதிக்காலத்தைக் கழித்து வருகின்றேன்.

இதைவிட, நான் என் நினைவில் உந்தும் பல விடயங்களை எழுதத் தொடங்கினால் அவை மிகவும் விரிந்த வாழ்க்கை வரலாறாகி, அளவு கடந்து நீண்டுவிடும். அதனால் இத்துடன் முடிகின்றேன்.

அமரர் திருமதி வ.கோமதி

அன்பு, அறம், மனிதநேயம், இரக்கம் சார்ந்த

அரசியல் கொள்கையாளர்

யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரியில் நான் மாணவன். கல்லூரிக்குப் பக்கத்தில் உள்ள சாலையின் பெயர் கல்லூரிச் சாலை. நீராவிடிப் பிள்ளையார் கோயில் வரை நீண்டசாலை. நீராவிடிக்கேணிக்கு முன்பாக வழக்குரைஞர் அருளம்பலவனார் இல்லம். அந்த இல்லத்துக்கு அடுத்த இல்லத்தில் என் வகுப்புத் தோழன் குமாரலிங்கம் வாழ்ந்த வீடு.

குமாரலிங்கத்தின் வீட்டு வாயிலில் "போர்டு" மகிழுந்து ஒன்று மாலை வேளைகளில் நிற்கும். நெடிதுயர்ந்த மனிதர், பக்க வகிட்டுன் நிறைந்த கருமுடியை அழகாகக் கோதி விட்டிருப்பார், வெள்ளை வெளேரென வேட்டியும் மெய்ப்பையுமாக இருப்பவர் அந்த மகிழுந்தின் சொந்தக்காரர். சுறுசுறுப்பாக இறங்குவார், வீட்டுக்குள் போவார், வருவார். அவர் குமாரலிங்கத்திற்குத் தாய் மாமன்.

திரு. வன்னியசிங்கம் அவர்களை என் 12 ஆவது வயதில் அவ்வாறுதான் அறியத் தொடங்கினேன். அவரைப் பற்றிய செய்திகள் வீரகேசரியில் வெளியாகும். குமாரலிங்கத்துடன் பகிர்ந்து கொள்வேன். நாள் தோறும் வீரகேசரி நாளிதழைப் படிக்க என் தந்தையார் கற்றுக் கொடுத்தார்.

சாவகச்சேரித் தொகுதியில் தமிழரசுக் கட்சி வேட்பாளருக்கு ஆதரவாக மறவன்புலவு மக்களிடையே பரப்புரைக்காக என் தந்தையாரை அழைத்துச் செல்ல வரும் அன்பர்களுக்கு வீட்டில் விருந்தோம்பியதையும் திரு. வன்னியசிங்கம் ஒருமுறை அங்கு வந்திருந்தையும் பார்த்திருக்கிறேன். அக்காலம் வரை, திரு. குமாரசாமி அவர்களுக்காகப் பரப்புரை செய்துவந்த என் தந்தையார், 1956 தேர்தலில் திரு.வ.நவரத்தினம் அவர்களுக்காகப் பரப்புரையில் ஈடுபட்டார். தேர்தலில் திரு.வ.நவரத்தினம் அவர்கள் வெற்றிபெற்றார்.

மறவன்புலவில் இளையப்பா உபாத்தியாயர் வீட்டில் அன்பர்கள் கூடினார்களென்றும் 1956 ஜூன் 5 இல் கொழும்பு காலிமுகத் திடலில் நடைபெறவுள்ள மறியலுக்குப் போகிறார்கள் என்றும் வயல் வரப்பில் நிலவொளியில் வைகாசி மாதச் சோழகக் காற்றின் மென்மையை உள்வாங்கியவாறு கணேச சர்மாவும் தம்பு அண்ணரும் கதைத்துக் கொண்டிருந்த பொழுது 15 வயதுப் பையனாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன்.

திரு.வன்னியசிங்கம் மற்றும் ஒன்றுபட்ட தமிழ்த் தலைவர்கள் காலிமுகத் திடலில் கடுமையாகத் தாக்கப்பட்டார்கள் என்ற செய்தியைப் படித்தேன். மறவன்புலவில் இருந்து சென்ற அன்பர்கள் மறியலில் ஏற்பட்ட காயங்களுடன் திரும்பியதையும் கண்ணால் பார்த்தேன்.

அன்பு, அறம், இரக்கம் ஆக மூன்றும் புத்தரின் வழிகாட்டல். ஆனால் புத்தரைப் பின்பற்றிய அநாகரிக தருமபாலர், முகமதியர்களுக்கு எதிராகக் கொட்டிய கடுஞ்சொற்களே 1915 இல் முகமதியர்களுக்கு எதிராகப் புத்தர்களான சிங்கள மக்களே வன்செயலில் ஈடுபடவும் கலவரத்தில் பலரைத் தாக்கவும் காரணமாக இருந்தன.

அதே வேகத்தில் 1937, 1938களில் மலையாளிகளுக்கு எதிரான வன்முறையைப் புத்தர்களான சிங்கள மக்களே கொழும்பில் தூண்டினர். மலையாளிகளுக்கு எதிரான இயக்கத்தைத் திரு.ஏ.இ.குணசிங்கா வழிநடத்தினார். 1939 இல் கேரளத்தில் இருந்து சிங்களவருடன் சமாதானம் பேச வந்த பொதுவுடைமைத் தோழர் திரு.ஏ.கே. கோபாலன் உரையாற்றிய வெள்ளவத்தைக் கூட்டத்தைக் கலைத்தனர்.

1928 தொடக்கம் மலையகத் தமிழருக்கு எதிரான போராட்டத்தைத் திரு.தொன் இசுரீபன் சேனநாயக்கா வழி நடத்தினார். 1948 இல் பிரித்தானியர் வெளியேறியதும் மலையகத் தமிழரின் குடியுரிமையைப் பறித்தெடுக்கும் சட்டங்களை நாட்டின் தலைமை அமைச்சராக அவரே நாடாளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றுவீர்த்தார்.

இலங்கைத் தீவில் சிங்கள புத்தர்கள் தவிர வேறு எந்த இனத்தவருக்கும் இடம் இல்லை என்ற சிங்கள மக்களின் தொடர்ச்சியான உள்பாங்கின் வெளிப்பாடாக இந்தச் சட்டங்களைக் கருதிய தமிழ்த் தலைவர்களுள் திரு.கு. வன்னியசிங்கம் ஒருவர்.

அகில இலங்கைத் தமிழ்க் காங்கிரஸ் கட்சியில் இருந்த, காங்கேசன்துறை நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் திரு.சா.ஜே.வே.செல்வநாயகம், கோப்பாய் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் திரு.கு.வன்னியசிங்கம், திருகோணமலை நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. சிவபாலன், மேலவை உறுப்பினர் மருத்துவர் ஈ.எம்.வீ.நாகநாதன் ஆகியோர் கட்சியை விட்டு வெளியேறினர். அவர்களுடன் கட்சியின் செயலாளர் மருத்துவர் வி.கே.பரமநாயகமும் சேர்ந்துகொண்டார்.

முகமதியர், மலையாளிகள், கிறித்தவர், மலையகத் தமிழர் என வரிசையாக, வரலாறாக, இனவொழிப்புக் கொள்கையும் வன்முறையையும் கலந்த அறத்துக்குப் புறம்பான கண்ணோட்டத்தைச் சிங்கள புத்தர் கொண்டிருந்த உணர்ந்த தமிழர் தலைவர்களுள் மூத்தவர்களுள் ஒருவராகத் திரு.கு.வன்னியசிங்கம் இருந்தார். சிங்கள புத்தரின் இனவொழிப்புக் கொள்கையானது வெறுப்பை வளர்க்கும், வன்முறையை ஊக்குவிக்கும், மனித நேயத்தை மூக்குடிக்கும் என்பதை உணர்ந்தவர். திரு.கு.வன்னியசிங்கம்.

முகமதியர்களுக்கு எதிரான சிங்கள புத்தரின் தாக்குதல்களைத் தொடர்ந்து பிரித்தானிய அரசு சிங்களத் தலைவர்களைச் சிறையிட்டது. சிங்களவரைச் சிறையில் இருந்து மீட்க இரண்டாம் உலகப் போர்க் கொடுமைகளுக்கு நடுவேயும் இலண்டன் சென்ற திரு.பொன்னம்பலம் இராமநாதன் அவர்களுக்குச் சிங்கள புத்தரின் உள்நோக்கம் புரியவில்லை. அக்காலத்தில் தமிழ்பேசும் முகமதியர்களின் கோபத்துக்கும் திரு.பொன்னம்பலம் இராமநாதன் ஆளானார்.

பிரித்தானியர்களிடமிருந்து விடுதலை கேட்ட இலங்கைத் தேசியக் காங்கிரஸ் நிறுவந் தலைவர் பொன்னம்பலம் அருணாசலத்துக்குச் சிங்கள புத்தரின் இனவொழிப்பு உள்நோக்கம் புரியவில்லை. சில ஆண்டுகளின் பின் அவரைத் தலைமைப் பதவியிலிருந்து சிங்களவர் விடுவித்த பொழுதே ஓரளவு உணர்ந்தார்.

“தமிழன் என்று சொல்லா தலை நிமிர்ந்து நில்லா” என முழங்கி, தமிழ் மக்களின் உணர்வு வேகத்தில் 1947 தேர்தலில் வாக்குகளைப் பெற்ற அகில இலங்கைத் தமிழ்க் காங்கிரஸ் தலைவர் ஜி.ஜி.பொன்னம்பலம் மலையகத் தமிழரின் வாக்குரிமையைப் பறிக்க 1948 இன் முதலாவது சட்டமூலத்துக்கு எதிராகவே வாக்களித்தார். பின்னர் சிங்களவரின் வலைக்குள் வீழ்ந்து 1949 இன் இலங்கைக் குடியரிமை தொடர்பான துணைச் சட்டத்துக்கு ஆதரவாக வாக்களித்தார். சிங்கள புத்த மேலாதிக்க உள்நோக்கத்தை திரு.ஜி.ஜி.பொன்னம்பலம் புரிந்து கொள்ளவில்லை. உடனபிறப்புள்ளான மலையகத் தமிழரின் சினத்துக்கு ஆளானார்.

திரு.சி.சுந்தரலிங்கம், திரு.சிற்றம்பலம் போன்ற தமிழ்த் தலைவர்களும் திரு.சேனநாயக்கா அரசுக்கு ஆதரவாக இருந்தனர். சிங்கள புத்த மேலாதிக்க உள்நோக்கத்தை திரு.சி.சுந்தரலிங்கம், திரு.சிற்றம்பலம் ஆகியோரும் புரிந்துகொள்ளவில்லை. மலையகத் தமிழரின் வெறுப்புக்குள்ளான தமிழ்த் தலைவர்களுள் இவர்களும் அடங்குவர்.

1949டிசம்பர் 15 ஆம் நாள் கொழும்பில் நடைபெற்ற இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சியின் முதலாவது மாநாட்டில் நிறைவேற்றிய தீர்மானம் பின்வரும் கருத்துகளை உள்ளடக்கியது.

சிங்களவர் நிலப் பகுதியில் சிங்கள ஆட்சி. தமிழர் நிலப்பகுதியில் தமிழர் ஆட்சி. இரு அரசுகளும் இணைந்த நடுவண் அரசாகக் கூட்டாட்சி. இலங்கையின் இரு மொழிவழி இனங்களும் ஒரே நாடாக வாழ்வதற்குரிய ஆகக் குறைந்த ஏற்பாடு இது.

இந்தக் கூட்டாட்சி ஏற்பாட்டுக்குச் சிங்களவர் ஒத்துழைக்காவிடில் சிங்களவருக்கும் தமிழருக்கும் தனித் தனி நாடுகள் ஏற்படுவதைத் தவிர்க்கமுடியாது.

இவ்வாறான தொலைநோக்குக் கொள்கை, அன்பு, அறம், மனிதநேயம், இரக்கம் சார்ந்த அரசியல் கொள்கையை விட்டுச் சென்றவர் திரு.கு.வன்னியசிங்கம். 400 ஆண்டு கால அடிமை வாழ்வுக்கு விடிவு காண விரும்பிய தமிழர் திரு.கு.வன்னியசிங்கம், சிங்கள புத்த மக்களுடன் சமாதானமாக வாழ விரும்பியவர்.

சிங்களப் புத்தரின் இனவொழிப்புக் கண்ணோட்டத்தைப் புரிந்துகொண்ட தமிழ்த் தலைவர்கள் 1949 இல் மாவிட்டபுரத்தில் திரு சா.ஜே.வே.செல்வநாயகம் தலைமையில் இலங்கைத் தமிழரசுக்கட்சியைத் தொடங்கினார். அந்த முயற்சியில் அவருக்கு உறுதுணையாக இருந்தவர் திரு.கு.வன்னியசிங்கம்.

முகமதியர், கிறிஸ்தவர், மலையகத்தார், வன்னியார், மட்டக்களப்பார், யாழ்ப்பாணத்தார் என அனைவரையும் தமிழ்ப்பேசும் மக்களாகக் கண்டவர் திரு.கு.வன்னியசிங்கம். வட்டாரப் பகைமைகளைப் போக்கி, இனப் பகைமைகளைப் போக்கி, மனித நேயத்தை வளர்த்து, மனித நாகரிக வளர்ச்சிக்கான நெஞ்சார்ந்த விழைவுகளுடன் வாழ்ந்த திரு.கு.வன்னியசிங்கம் அவர்களின் நினைவைப் போற்றுவோம்.

மறவன்புலவு க.சச்சிதானந்தன்

வாழ்த்துச் செய்தி

கோப்பாய் கோமான் அமரர் கு.வன்னியசிங்கம் அவர்களின் வரலாற்றைச் சித்தரிக்கும் வகையில் 'சாணக்கியன்' என்னும் மலர் வெளியீடும், அதைத் தொடர்ந்து உருவச்சிலை திறப்பு விழாவும், அதற்கான மலர் வெளியீடும் பெருமைக்குரிய விடயமாகும். அவர்மறைந்து ஐந்து தசாப்சங்களின் பின்பும் அவரது பணிகள் அரசியல் தந்தை செல்வாவுடன் இணைந்து அறவழியில் அரசியலில் நேர்மைத் திறனுடன் ஆற்றிய சேவைகள் இன்றும் மக்கள் மனங்களில் நீங்கா இடம்பெற்றிருக்கின்றன.

கோப்பாய் தொகுதிக்கும் குறிப்பாக நீர்வேலிக் கிராமத்திற்கும் விவசாய தொழிற்சாலை வளர்ச்சிக்கும் பெரும் பங்காற்றியவர். எனவே எமது கிராமமும் அன்னாரின் பெருமையை எடுத்துக்காட்டும் நிகழ்வுகளாக என்றும் மனத்தில் போற்றப்படும் என்பதில் ஐயமில்லை.

க.தர்மலிங்கம் (J.P.)

(சுணைத் தலைவர், வலிகிழக்கு பிரதேச சபை, புத்தூர்)

கோப்பாய் கோமான்

ஒண்தமிழ் ஈழம் உலகிடை உயரதொண்டு பல செய்த மேலோன். உண்மை, நேர்மை, ஒழுக்கம் என்னும் பண்புகள் தமக்குப் பயிலிடமானவர். ஈழத் தமிழகமே இவர் வீடு. தமிழ் பேசுவோர் இவர் குடும்பம். தன்னேரில்லாப் பெருந்தலைவர். தமிழ்மொழியின் காவலராய் தழைத்தே நிற்பார். அமுதமொழியாய் நம்தமிழ் இவ்வுலகத்தில் அரசோச்ச ஆர்வங்கொண்டார். தடந்தேறிய ஈழத்துப் பேசும் மக்களின் எதிர்காலக் கனவுகளைத் தாங்கி நின்றவர். தமிழ் ஆர்வங்கொண்டார். தடந்தோளில் ஈழத் தமிழ் பேசும் மக்களின் எதிர்காலக் கனவுகளைத் தாங்கி நின்றவர். தமிழ் பேசும் மக்களுக்கு இவர் தலைவர். தமிழுக்கு இவர் தந்தை. காவிரிப் படுக்கை போல் சொற்பெருக்காற்றும் வேந்தர். இத்தகைய தமிழ் பேசும் மக்கள் சுயநிர்ணய உரிமைபெற்று சுதந்திரமாக வாழவேண்டுமென்ற எண்ணத்தினால் தமது நலன்களைக் கவனியாது தமிழ் பேசும் மக்களுக்கு சேவை செய்த கோப்பாய் கோமான் வன்னியசிங்கம் பொது சேவையில் ஈடுபட்டு அளவுக்கு அதிகமாக உழைத்தமையால் உடல் நலம் பாதிக்கப்பட்டு திடீரென நம்மை விட்டு பிரிந்துவிட்டார். அன்னாரது 101 ஆவது ஆண்டு நினைவு பிறந்த தினம் கொண்டாடப்படும் இவ்வேளையில் அவர் பற்றிய நினைவுகளை அசைபோடுவது இன்றைய காலகட்டத்தில் கட்டாயமாகும். நூற்றாண்டு நினைவு மலர் வெளியிடப்படுவது சாலப்பொருத்தமானதாகும்.

அரசியல் பிரவேசம்

இலங்கைப் பாராளுமன்றத்தின் முதலாவது பொதுத் தேர்தல் நடைபெற்றபோது அகில இலங்கை தமிழ்க் காங்கிரஸ் கட்சியின் வேட்பாளராக கோப்பாய்த் தொகுதியில் நிறுத்தப்பட்டிருந்த ஆசிரியர் தம்பியப்பா தேர்தல் பிரசாரக் கூட்டத்திற்கு ஊர்வலமாக அழைத்துச் செல்லப்பட்டபோது புத்தூரில் யாழ்ப்பாணம் - பருத்தித்துறை வீதியில் மாறடைப்பால் திடீர் மரணமானதைத் தொடர்ந்து தந்தை செல்வாவினால் கோப்பாய்த் தொகுதி வேட்பாளராக நியமிக்கப்பட்டு அறிமுகஞ்செய்யப்பட்டவர்தான் திரு. குமாரசாமி வன்னியசிங்கம் அவர்கள். திரு.எஸ்.ஜே.வி.செல்வநாயகம் கியூ.சியுடன் ஜூனியர் அப்புக்காத்தாக செல்வாக்குடன் இருந்த கு.வன்னிய சிங்கத்தை இவ்வாறு அரசியலுக்கு அழைத்துவர செல்வாவால்தான் முடிந்த காரியமாக இருந்ததென்பர். இன்னன் இனியான் தகையாளன் தக்கென் சான்றோன் என ஆய்ந்தறிந்து அன்னவனிடம் இக்கைங்கரியத்தை ஒப்படைத்த தனிப்பெரும் செயற்றிறம் தந்தை செல்வாக்குரியது. இன்றும் அமரர் வன்னியசிங்கம் கோப்பாய் கோமானாகப் போற்றப்படுகிறார். அகில இலங்கைத் தமிழ்க் காங்கிரஸில் ஏற்பட்ட பிளவைத் தொடர்ந்து இருசாராரும் தத்தம் கருத்தை தமிழ் மக்கள் மத்தியில் எடுத்து விளக்க முற்பட்டனர். பிளவுபட்ட தமிழ்க் காங்கிரஸிடமிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட உறுப்பினர்களும் புதிய கருத்துக்களால் கவரப்பட்டு அரசியல் எழுச்சி பெற்ற இளைஞர் பலரும் 1949 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 18 ஆம் திகதி மருதானை அரசாங்க லிகிதர் சேவைச் சங்கக் கட்டடத்தில் கூடினர். இதற்கான அழைப்பை அழைப்பாளர்களாகத் திகழ்ந்த மூதவை உறுப்பினர் டாக்டர் இ.மு.நாகநாதன் அவர்களும் கு.வன்னியசிங்கம் (பா.உ.) அவர்களும் பத்திரிகை மூலம் விட்டிருந்தனர். அத்தீர்மானமே இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சியின் தோற்றமாகும். சாதி, சமயம், இனம், ஆண், பெண் என்ற அடிப்படையில் வேற்றுமை பாராட்டாது கல்வி, தொழில் முதலிய துறைகளில் சம சந்தர்ப்பமளிக்கும் சோஷலிஸ்ட் பொருளாதார முறையினை ஏற்படுத்தல் என்பது கட்சியின் இலட்சியமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. புதிதாகப் பிறந்த கட்சி என்ற குழந்தை தவமுவுதற்கு முன்பே, ஆட்சியாளருக்கு பெருந்தலையிடி கொடுக்கும் இயக்கமாக வளர்வதற்கான அறிகுறிகள் தோன்றின.

இலங்கைத் தமிழ் பேசும் மக்களின் அரசியல் வாழ்வில் வீழ்ச்சி தொடங்கியதற்கு பல காரணங்கள் உண்டு. அவற்றுள் 1947 இல் தமிழ் பேசும் மக்கள் காட்டிய எதிர்ப்பை பின்னர் படிப்படியாகத் தளரவிட்டமை முக்கியமானதாகும். கடந்த காலத் தலைவர்களும் இனத்தைக் காட்டிக் கொடுக்கும் இன்னும் சிலர் பேசா மடந்தைகளாக

மௌனிகளாக இருந்ததும் இன்னொரு காரணமெனச் சொல்லலாம். இக்காலக் கட்டத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சியில் ஓய்வொழிவின்றி பட்டி தொட்டி எல்லாம் தீவிர பிரசங்க பிரங்கியாகக் கட்சித் தொண்டாற்றிய திரு.கு.வன்னியசிங்கத்தின் நடத்தைகள், பேச்சுக்கள் மக்களிடையே எழுச்சியை ஏற்படுத்தத் தவறவில்லை. இதனால் ஏனைய கட்சிகளின் பெருந்தலைவர்கள் திரு. கு.வன்னியசிங்கம் அவர்களையே தங்கள் முதல் எதிரியாகக் கருதி அவர் மேல் மேடை தோறும் வசைபாடினர். இதேநேரம் பெருங்குடிப் பிறப்புடன் அறிவு ஆற்றல், வாதத் திறமை, சட்டஞானம், இலக்கிய நயம், வாய்மை, வீரம், நேர்மை, ஒழுக்கம், நகைச்சுவை, இன்னபிற இயல்புகள் கைவரப் பெற்றிருந்த திரு. கு.வன்னியசிங்கம் தன்னிகரில்லாத் தலைவரானார்.

சாதி முறைக்கு சாவுமணி

யாழ்ப்பாணத் தமிழரிடையே புரையோடிப் போயிருந்த சாதிமுறைக்கு சாவுமணி கட்டிய பெருமைக்குரிய வரலாறு - அமரர் வன்னியசிங்கத்தின் வரலாறு சாதி வேறுபாடுகளுக்கு சிறுபான்மைத் தமிழர் அமைப்புக்கள் இடதுசாரி அமைப்புக்கள் எல்லாம் அரசியல் களத்தில் இதனையே பகடைக்காயாக நகர்த்திக் கொண்டிருந்தன. இதனால் தமிழர் ஒற்றுமை பெரிதும் பாதிப்புக்குள்ளானதாக அமைந்து விட்டது. இதன் முதற்கட்ட நடவடிக்கையில் ஒன்றாக சம்பந்தி போசனம் தமிழரசுக் கட்சியால் பகிரங்கமாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. இதன் ஒன்று சுன்னாகத்தில் பகிரங்கமாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. நெசவுத் தொழிலாளர் பெரும்பான்மையாக வாழ்ந்துவரும் பகுதியில் நடைபெற்றது. மேட்டுக்குடியின் பகிரங்க எதிர்ப்பை தவிடுபொடியாக்கி சம்பந்தி போசனம் தட்புலா நடைபெற்றது. எதிர்ப்பாளர் பலர் பார்வையாளராக குழுமியிருந்தார்கள். தந்தை செல்வா, தமிழரசுக்கட்சித் தொண்டர் சிலர், கட்சித் தலைவர்கள் சம்பந்தியில் அமர்ந்திருந்தார்கள். அச்சமயம் அங்கு வருகை தந்த அமரர் வன்னியசிங்கம் பந்தியில் அமர்ந்ததைத் தொடர்ந்து எதிர்ப்பாளர்களாகத் திரண்டிருந்து வேடிகை பார்த்துக் கொண்டிருந்தவர்களில் மேட்டுக்குடியைச் சேர்ந்த பலர் பந்தியில் அமர்ந்து அதில் பங்கு கொண்டமை அமரர் வன்னியசிங்கம் அவர்களின் குடும்பச் செல்வாக்கின் பிரதிபலிப்பு என்றே சொல்லவேண்டும்.

ஒற்றுமைக்குழைத்தவர்

யாழ்ப்பாணத் தமிழர்களின் ஒற்றுமைக்கான முட்டுக்கட்டைகளை களைவதில் தமிழரசுக்கட்சி முன்னின்று உழைத்தது போன்று மலைநாட்டுத் தமிழர்கள், வன்னித் தமிழர்கள், வடக்கு, கிழக்கு தமிழர்கள் என அவிழ்த்து விட்ட நெல்லிக்கனி மூடைபோல சிதறுண்டு இருந்தவர்களையும் பலம் வாய்ந்த இலங்கைத் தமிழ்போசம் மக்களாக ஒன்று திரட்டிய பெரும் செயற்பாட்டுக்குரிய தமிழரசுக் கட்சியின் முக்கியமானவர்களில் முதன்மையானவர் அமரர் கு.வன்னியசிங்கம் ஆவார்.

சொல்லும் செயலும்

அரசியல் மேடைகளில் கடைசிப் பேச்சாளராக அழைக்கப்படும் வன்னியசிங்கம் அவர்கள் அரசியல் சம்பந்தமாக எழுத்து மூலம் கேட்கும் கேள்விகளுக்கு, விடையளித்து கேட்போர் பிணிக் கும் வகையில் பொருள் பொதிந்த, சிந்தனையைத் தூண்டும் விடைகளே அவரது அன்றைய சொற்பொழிவாகவும் சிலவேளை அமைவதுண்டு. நையாண்டியாக கட்சியை நோக்கி விடும் பாணங்களும் கேள்விகளாக வருவதுண்டு. சிரித்து சிரித்து அவர் அப்பாணங்களைத் திருப்பிவிடும் பாங்கு அலாதியானது. மேடைப்பேச்சு வரிசையில் இத்தகைய பாணி தமிழரசுக்கட்சிக்கே, திரு.கு.வன்னியசிங்கம் அவர்களுக்கே உரிய ஒன்றாகும். போதனையொன்று நடைமுறை முற்றிலும் மாறானதாக இருப்பதை “உனக்கல்லடி சொன்னேன் பெண்ணே, உனக்கெல்லோடி சொன்னேன் கண்ணே” என்ற வரிகள் மூலம் அவர் விளக்கம் தரும்போது நகைச்சுவையும் இலக்கியச் சுவையும் கலந்த விளக்கமாக அது இருக்கும். சுதந்திரப் போராட்டங்கள் பற்றிய பேச்சு வரும் போது “சுக்கா மிளகா சுதந்திரம் கிளியே” என சுதந்திரத்தின் பெறுமானத்தை சொல்லி விவரிக்கும் அவர் பேச்சுநடை “சுதந்திரம்” என்ற பதத்திற்கு வியர்வை, இரத்தம் சிந்தி கரும் போராட்டம் மூலமே அதனைப் பெறமுடியும் என விவரிக்கும் போது

இலக்கியச் சுவை கொட்டி நிற்கும் அரசியல் தத்துவங்களாக மிளிரும்.

பொதுமேடை அமைத்து விவாதமேடைக்கு அழைத்தவர்கள் மாற்றுக் கட்சியிலுமிருந்தார்கள். சகல அழைப்புக்களையும் ஏற்றுக்கொண்டவர். சிலர் எதிர்வாதத்தில் தப்பினோம் பிழைத்தோம் என்ற நிலையில், மற்றும் சிலர் ஒளிந்து கொண்டனர். மேடைநெறிப் பண்புகளைக் கைக்கொண்டு நாகரிகமாக நடந்துகொண்ட பெருந்தகை ஆவார்.

இளைஞர், பெரியோர் இரு தரத்தாரிடையேயும் செல்வாக்குடன் கலந்து பழகும் தன்மையால் தலைமுறை இடைவெளியில்லாத தன்னிலைமை மன்னுயிர்கள் தரும் சிறப்புக்குரியவராக விளங்கினார்.

நீர்வேலி வாழைக்குலைச் சங்கம்

வெங்காயம், வாழைக்குலை கொழும்பு வியாபாரத்தில் கொடிகட்டிப் பறந்து, ஏழை விவசாயிகளின் இலாபத்தை சுரண்டி வாழ்ந்த மொத்த வியாபாரிகளின் கடும் எதிர்ப்பையும் தூக்கி வீசி நீர்வேலி வாழைக்குலை கொள்வனவு விற்பனைச் சங்கத்தை உருவாக்கி யாழ்ப்பாண விவசாயிகளுக்கு மீட்சி தந்தவர். இதனால் அவர் சவால்களை எதிர்கொண்டார். பெருந்தொகைப் பணத்தைக்க காட்டி கெஞ்சி நின்றவர்களை விரட்டியடித்தார். கோப்பாய்த் தொகுதியில் இச்சங்கம் அன்னாரது சேவையையும் எப்பொழுதும் நினைவு கூரும் அழியா நினைவுச் சின்னமாக மிளிரும் என்பதில் ஐயமில்லை. நீர்வேலியில் அன்னாருக்குச் சிலை அமைப்பது முற்றிலும் பொருத்தமானதே.

மட்டக்களப்பு, மன்னார், மலையகம், திருமலை, வன்னி எங்கிருந்து தமிழ்பேசும் மக்களின் அவலக்குரல் கேட்டாலும் முதலில் அவ்விடத்திற்கு ஓடிச் செல்பவராக திரு. வன்னியசிங்கம் திகழ்ந்தார். அன்று அவர் ஒருவரே தனித்துத் தமிழ் பேசும் இனத்திற்கு செய்த சேவையை அவரின் பின் பலர் பகிர்ந்து செய்ய வேண்டிய நிலை எமது கட்சியினருக்கு ஏற்பட்டுள்ளமை வேதனைக்குரிய சங்கதியாக இருந்தது. ஆனால் இன்றோ நிலைமை தலைகீழாகவுள்ளது.

வடக்கு-கிழக்கு மலையகத் தமிழ்பேசும் மக்கள் வன்னிப் பெருநிலப் பரப்பில் குடியேறவேண்டும் என்று விரும்பி வேண்டி தம் வாழ்நாள் முழுமையிலும் அதற்காக விசுவாத்துடன் உழைத்தவர். இன்று இந்நிலப் பரப்புக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் ஆபத்தை நினைக்குந்தோறும் அமரர் வன்னியசிங்கம் அவர்களது தீர்க்க தரிசனம் மிக்க செயற்பாடுகள் கண்முன் வந்து களிவிரக்கம் தந்து செல்லும்.

திரு.வன்னியசிங்கம் அவர்கள் தமிழ்பேசும் இனத்தின் முக்கிய தூணாக விளங்கிய ஒரு தியாகி, அரசியல் ஞானி, தமிழ் அறிஞர், சட்டமேதை, தீண்டாமை ஒழியப் போராடிய ஏழைப் பங்காளன். அவரது அருமை பெருமைகளை நாம் மறந்துவிடுவதற்கில்லை. அன்னாரது இலட்சியங்களை கைக்கொண்டு கருமாற்றி வெற்றி காண்போம்.

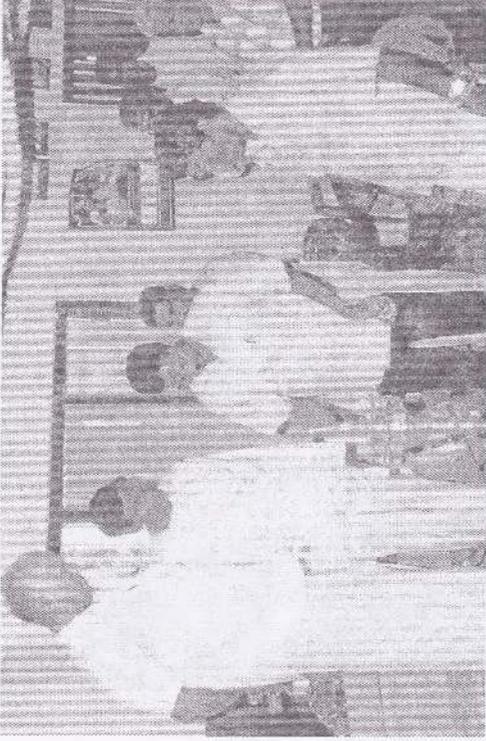
அமரர். அ.க.த. கிருஷ்ணராசா

(தலைவர், அமரர் வன்னியசிங்கம்

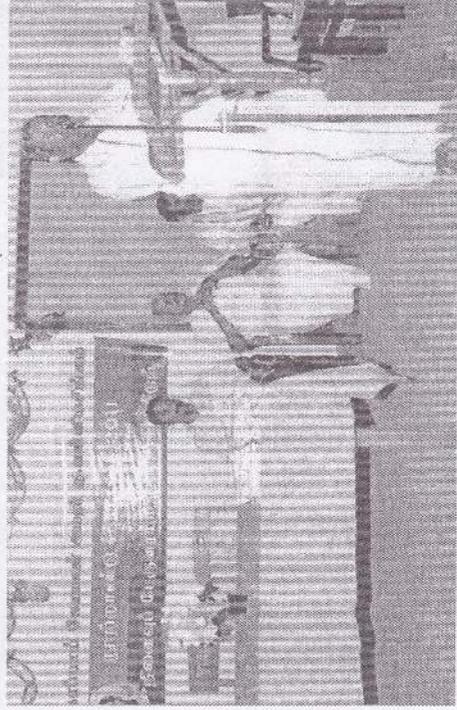
நூற்றாண்டு விழாச்சபை,

உறுப்பினர், வலி.கிழக்குப் பிரதேச சபை.)

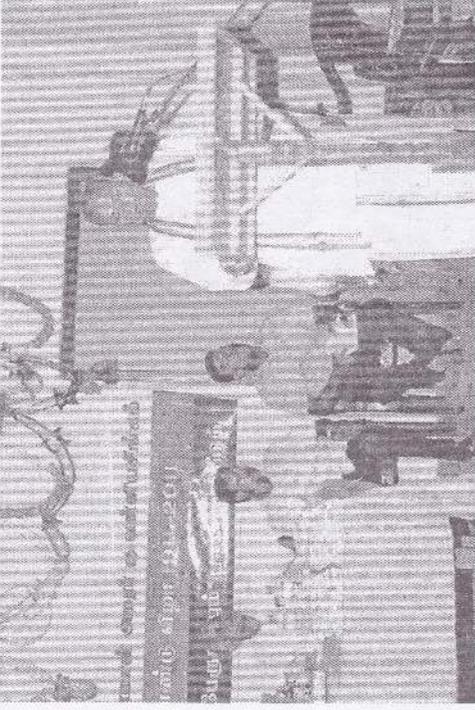
நிழல் படத்தில் நூற்றாண்டு விழா

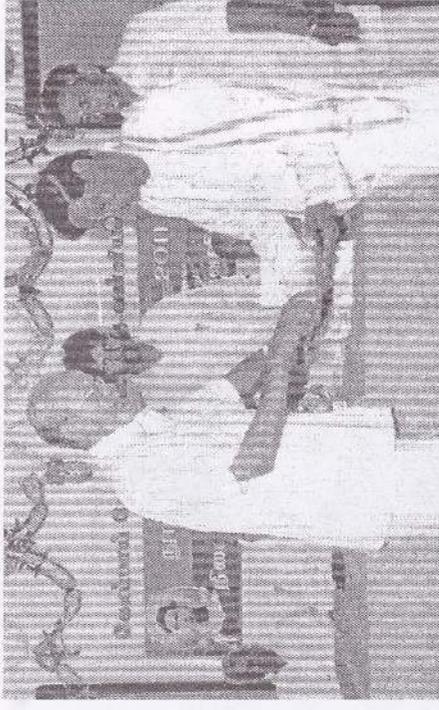
விழாவை வலிகிழக்கு பிரதேச சபைத் தவிசாளர் கௌரவ அ.உதயகுமார் மங்கள விளக்கேற்றி ஆரம்பித்து வைக்கிறார். அருகில் உபதவிசாளர் க.சுர்மலிங்கம்

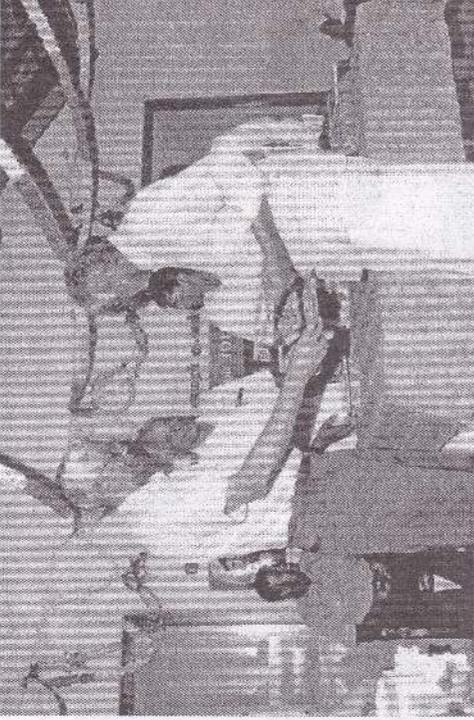
விழாவின் போது நூற்றாண்டு விழாச் சபையின் உப தலைவர் திரு.சி.திருநாவுக்கரசு அவர்கள் தலைமையுரை ஆற்றுகிறார்.

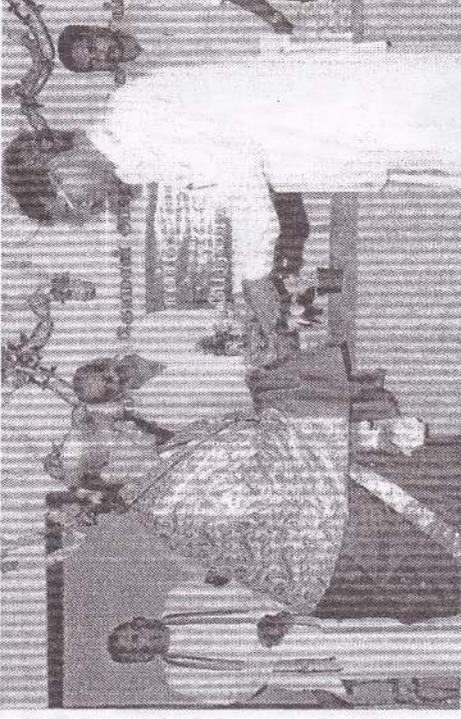
கட்சியின் சிரேஷ்ட உப தலைவர் பேராசிரியர் சி..க.சிற்றம்பலம் அவர்கள் நினைவுப் பேருரை ஆற்றுகிறார்.

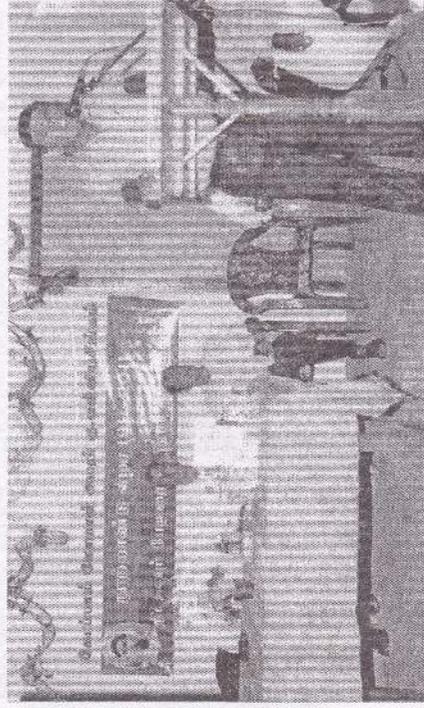
நூற்றாண்டு விழாவையொட்டி தமிழரசு சின்னத்துரை அவர்களால் அச்சிட்டு வழங்கப்பட்ட 'சாணக்கியன்' நூலின் முதற் பிரதியை திரு. சீ.வீ.கே.சிவஞானம் அவர்கள் பெற்றுக்கொள்கிறார். வழங்குபவர் நற்பணி மன்ற செயற்குழு உறுப்பினர் திரு. க.திரவியம்.

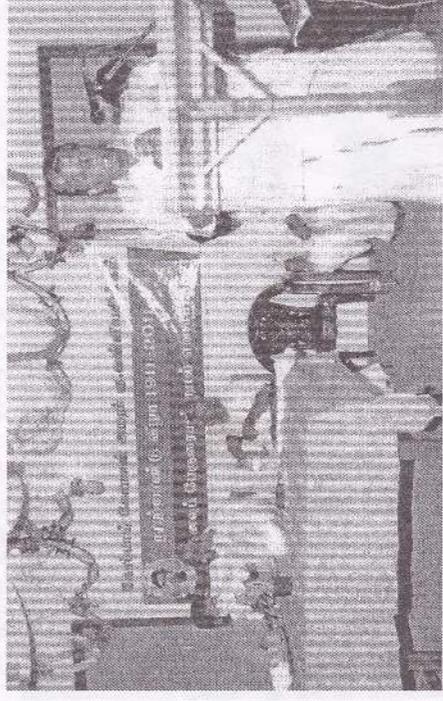
தமிழரசுக் கட்சியின் நிர்வாகச் செயலாளர் திரு. சூ.சே.குலநாயகம் அவர்களிடமிருந்து கட்சியின்பொருளாளர் திரு. பெ.கனகசபாபதி அவர்கள் 'சாணக்கியன்' நூலின் பிரதியொன்றைப் பெறுகிறார்.

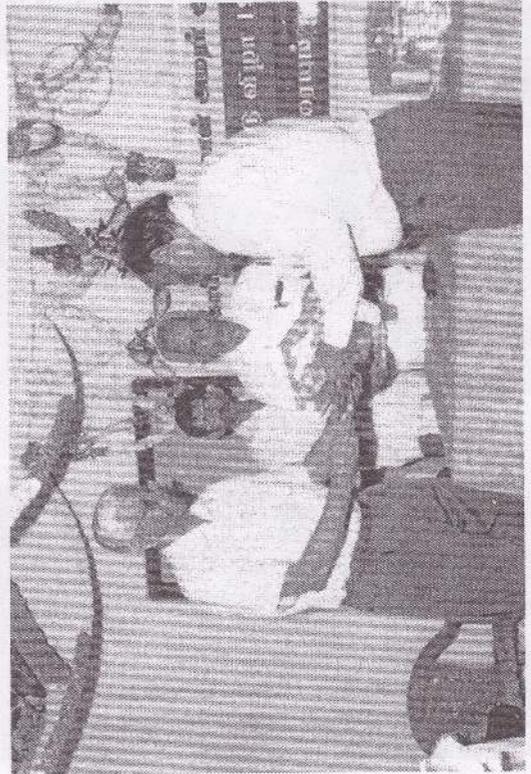
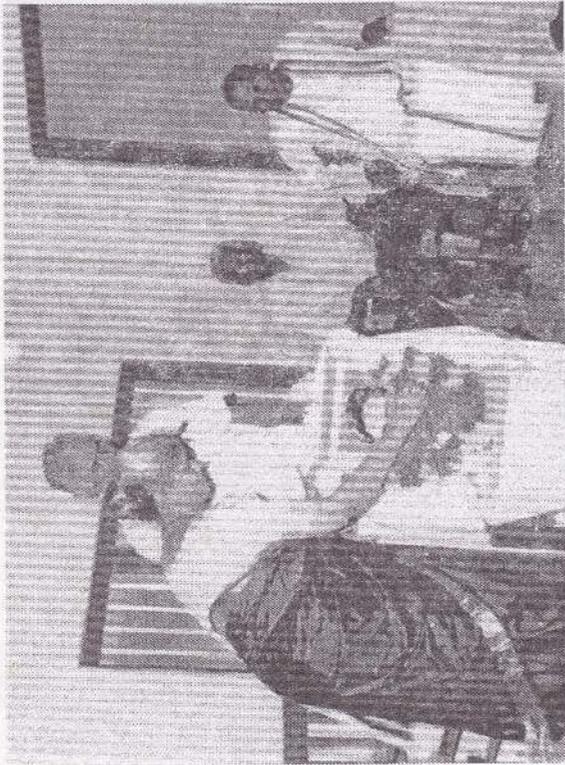
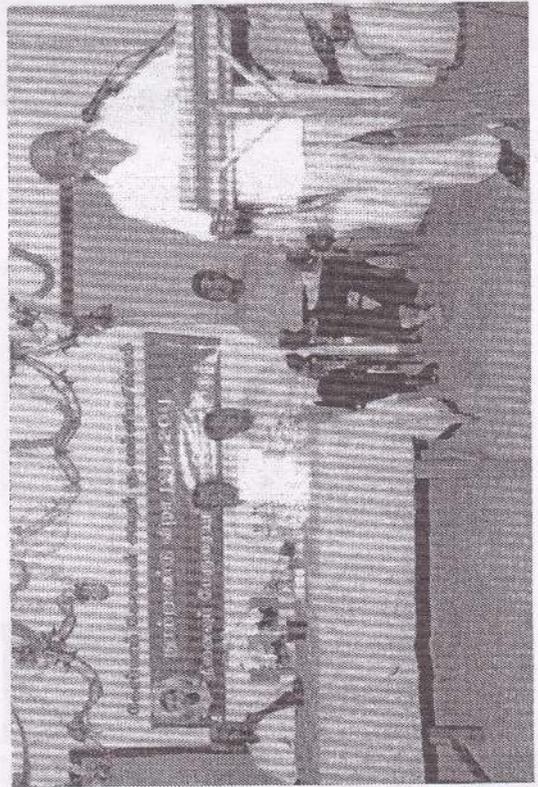
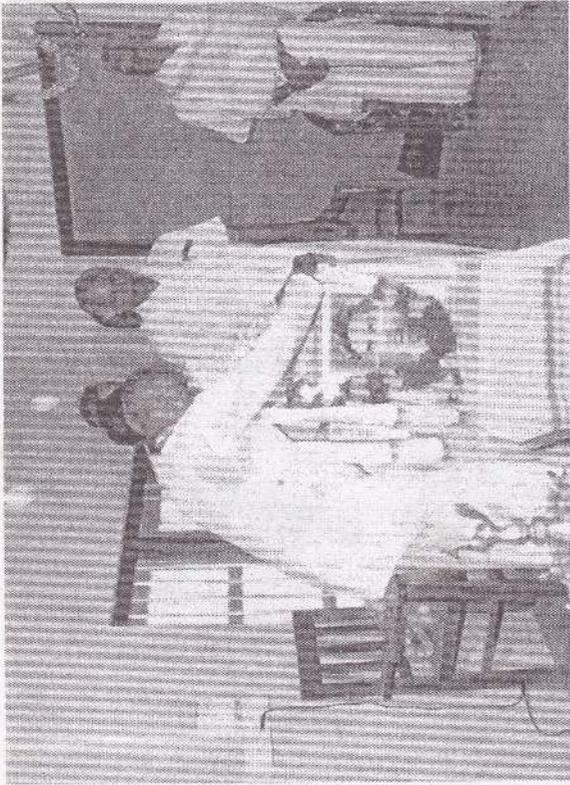
அமரரின் மூத்தமகன் டாக்டர் திருமதி ஹேமாவதி பாலசுப்பிரமணியத் துக்கு கோப்பாய் கோமானின் நூற்றாண்டு நினைவுப் பரிசில் வழங்கப்படுகிறது. வழங்குபவர் நற்பணி மன்றப் பொருளாளர் திரு. அ.பரஞ்சோதி.

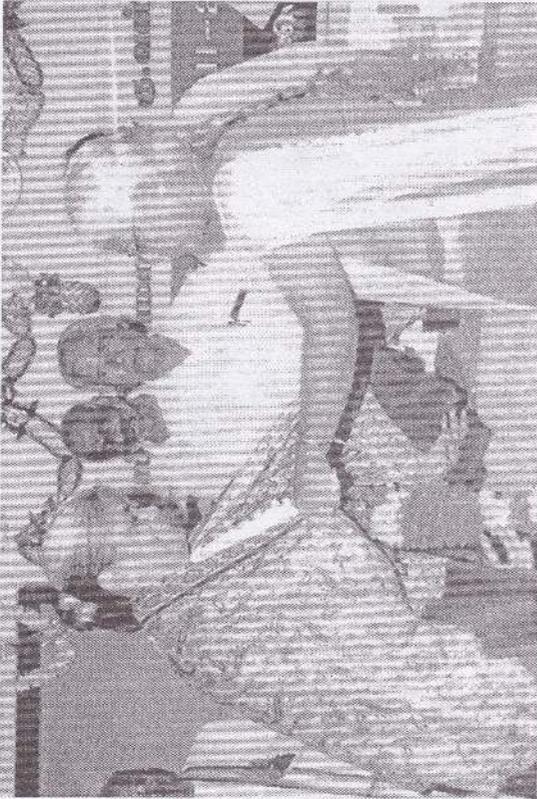
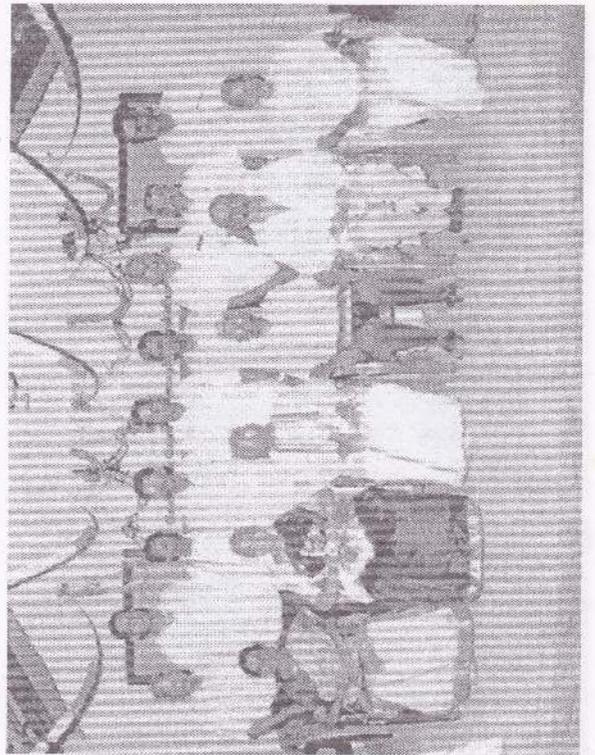
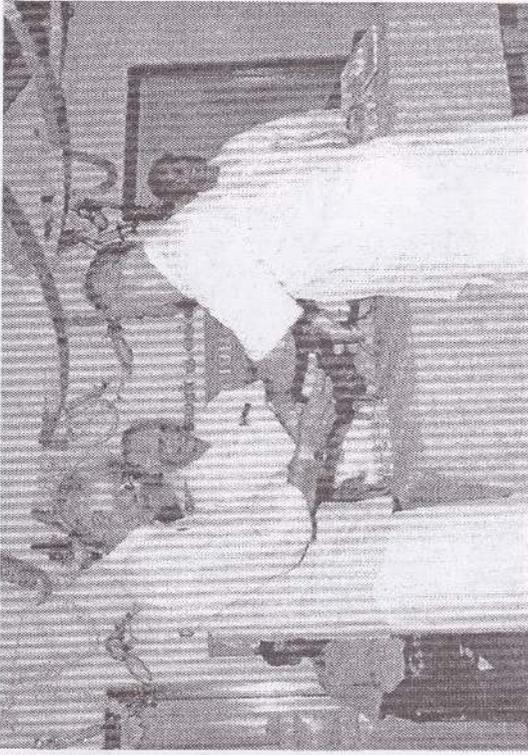

தமிழரசுக் கட்சியின் வாலிப முன்னணியின் யாழ்.மாவட்ட தலைவர் திரு. பா.கஜதீபன் உரையாற்றுகிறார்.

நூற்றாண்டு விழாவின் போது நற்பணி மன்ற செயலாளர் லயன் சி.இலட்சுமி காரந்தன் நன்றியுரை வழங்குகிறார்.

விடுதலை விதை ஆனால் வீரத்தின் கதை ஆனால்

மூத்தவன் விடுதலைப் போர்
முன்னவன் சிறையின் வாழ்வு
பார்த்தவன் களத்தே நின்று
பண்டையத் தமிழர் ஈழம்
காத்தவன் உரிமைப் போர் வேர்
காயாமல் நாளும் தண்ணீர்
வார்த்தவன் கோப்பாய்க் கோமான்
வன்னிய சிங்கன் கண்டிர்!

தந்தை செல்வாவின் வாழ்வில்
தம்பியாய் உடனிருந்தான்....
செந்தழல் பொங்கும் நெஞ்சின்
செயல் வீரனாய் இருந்தான்...
நொந்தவர் அடிமை மாந்தர்
நொடியவர் அருகிருந்தான்...
நிந்தை செய் பகைவர் நெஞ்சில்
நெருப்பாக நின்றிருந்தான்...

கூட்டாட்சி கேட்டானேனும்
கொடுமைகள் தீர ஈழ
நாட்டாட்சி அமைதல் ஒன்றே
நல்வழி ஆகும் என்றான்...
காட்டாட்சி தொலைய வாழ்வில்
களம் கண்டான்... சிங்களத்தின்
மாட்டாட்சி அதிர நாட்டில்
மானத்தின் முழக்கம் செய்தான்..

விடுதலை விதையாய் ஆனான்...
வீரத்தின் கதையாய் ஆனான்...
அடிமை கை வாளாய் ஆனான்...
அறம் தாங்கும் தோளாய் ஆனான்...
நெடுமலைக் குன்றம் ஆனான்...
நிறைய தமிழ் மன்றம் ஆனான்...
இடி புயல் வீச்சாய் ஆனான்...
இனம் காக்கும் மூச்சாய் ஆனான்...

என்னையன் கோப்பாய்க் கோமான்
என்றென்றும் நெஞ்சில் நிற்பான்...
தன்னரும் ஈழமண்ணில்
தலைவனாய் நினைவில் நிற்பான்...
இன்னல் செய் சிங்களத்தின்
இனவெறி தொலைத்து நிற்பான்..
வன்னிய சிங்கன் ஈழ
வரலாற்றில் நிலைத்து நிற்பான்.

- கவிஞர் காசி ஆனந்தன்

ஈழத்தமிழ் மக்களின் சாணக்கியன்

கோப்பாய் கோமான் கு.வன்னியசிங்கம் அவர்களை எண்ணும் தோறும் மனத்தில் இனிமை பயக்கின்றது. இன்றைய அரசியல்வாதிகளின் சீர்கெட்ட நிலைக்கு மாறாகச் செம்மை சார்ந்த நேர்வழித் தந்தை செல்வாவுடன் செயற்பட்ட பெருமைக்குரியவர் அவர்.

தூய ஆடம்பரமற்ற வாழ்க்கை அவரது நடை உடை தோற்றம் கண்டவுடன் பளிச்சிடும். அவரின் அகத்தின் அழகு முகத்திற் தெரியும்.

1911 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 11 இல் பிறந்த இவர் 1959 செப்ரம்பர் 17 வரை நாற்பத்தெட்டு ஆண்டுகள் வாழ்ந்து வழக்குரைஞராக, சிறந்த மேடைப் பேச்சாளராக விளங்கியவர்.

யாழ். இந்துக் கல்லூரியிற் பயின்ற இவர் வீர விவேகானந்தர் வழி நின்று அறநெறியும், சைவப் பற்றும் உடையவராக விளங்கினார். 1957ஆம் ஆண்டு பெரு வெள்ளத்தாற் பாதிப்புற்ற அம்பாறைச் சிங்கள மக்களையும் 1958 ஆம் ஆண்டு இனக் கலவரத்தால் பாதிப்புறாவண்ணம் யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்ந்த சிங்கள மக்களையும் முன்னின்று காப்பாற்றிய பெருந்தன்னமையாளராவார்.

தந்தை செல்வாவுடனும், டாக்டர் நாகநாதனுடனும் இணைந்து தமிழ் மக்கள் நலங் காக்கவெனத் தமிழரசுக் கட்சியை ஆரம்பித்தவர் வன்னியசிங்கம். அன்றுதொட்டு இன்றும் அவர் வாழவும், வாக்கும் எண்ண வேண்டியவையாகவுள்ளன.

கொல்லங்கலட்டியில் பிறந்து கோப்பாய்த் தொகுதியிலேயே பாராளுமன்ற உறுப்பினராகத் தெரிவுசெய்யப் பட்டுக் கோப்பாய்க் கோமான் எனும் சிறப்பையும் பெற்றார். இவரது அறிவாற்றலைக் கண்ட கலாநிதி பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் “உயர்குடிப்பிறப்பும், ஆழ்ந்த அறிவும் மகாவிவேகமும் ஒருங்கு திரண்டதொரு நிறைகுடம் செந்தமிழர் சேனாதிபதி வன்னியசிங்கம், எனவும் -

“சொல்லவல்லன் சோர்விலன் அஞ்சான் அவனை

இல்வெல்லல் யார்க்கும் அரிது”

என்ற வள்ளுவன் தந்த திருக்குறளுக்கு இலக்கியமாகத் திகழ்பவர் எனவும் பெருமைப்படுத்தியுள்ளார்.

கோப்பாய்க் கோமான் வன்னியசிங்கம் மேடையிற் பேசுவார் என அறிந்ததும் அக்காலத்திற் பள்ளியில் கல்வி பயின்றுகொண்டிருந்த மாணவர்களாகிய நாம் ஒன்றுகூடி முன்வரிசையில் நிலத்தில் உட்கார்ந்திருப்பது இன்றும் எம் மனதிற் பசமையான நினைவாகவுள்ளது.

நீர்வைக் கிராமத்தின் வளர்ச்சிக்கும் விவசாய அபிவிருத்திக்கும் அவர் செய்த பெரும் பணியாக வாழைக் குலைச் சங்கம் இன்றும் உள்ளது. சேவைக்கும் தமிழ்ப்பற்றுக்கும் இலட்சிய உறுதிக்கும் எடுத்துக்காட்டாக விளங்கிய அமரர் வன்னியசிங்கம் அவர்களின் நாமம் என்றும் வாழும்.

அவர் ஈழத்தமிழ் மக்களின் சாணக்கியன் என்பதை மறுக்கமுடியாது.

நீர்வை மணி

VOTE OF CONDOLENCE:

Mr. C. VANNIASINGAM

The Hon. S. W. R. D. Bandaranaike :

Mr. Speaker, it is my melancholy duty on this occasion on behalf of the Government to say a few words on the sad and sudden death of Mr. C. Vanniasingam, the Member for Kopay.

Mr. Vanniasingam was present in this House at its last meeting and appeared to be in excellent health so that the news of his death came to us all with a certain sense of shock. It is one of the gracious things of democracy that we can disagree with each other sometimes very strongly in our political views and in our opinions on various subjects that come up for discussion while, at the same time, retaining that personal friendship and regard for each other that is displayed so often in democratic parliamentary politics; this is such a case, where we, on this side of the House, and I, in particular, have very frequently differed most strongly with the views held by Mr. Vanniasingam. But, at the same time, I have known him for a number of years now and have always cherished for him a personal regard and friendship which, I think, was reciprocated also by him.

He died young; he was only 48 years of age. But within this brief career he had performed a very great service for the Party of which he was such a distinguished Member and for those whom he spoke. Indeed, he not only was a valued Member of this House and a servant of the public, but had other interests too. He was a very able lawyer. He never permitted his professional work to interfere with his political work but, I believe, even up to the end he commanded a considerable practice, particularly in the Jaffna Courts. He has been the Member for Kopay from 1947 onwards; he commanded the confidence of his electorate for the past 12 years and was also a leading Member of the Federal Party. I am sure his loss must be a severe one for that Party and my hon. Friend the Member for Kankasanturai (Mr. Chelvanayakam) and his associates.

He has participated in Debates in this House on subjects in which he was particularly interested and, I am sure, we are all agreed that whether we shared his views or not he expressed those views moderately, cogently and very persuasively. I can myself bear witness to the fact that when he came to discuss matters with me with other Members, representatives of the Federal Party, he put forward his case on the various points that we discussed in a very persuasive and convincing manner. We I think, all genuinely regret the passing away of Mr. Vanniasingam.

I am personally sorry I was unable to be present at the funeral as I had a certain engagement which it was impossible for me to cancel but I made arrangements for a special Air Force plane to fly to Jaffna, taking the Leader of the Senate, another Minister, the Minister of Cultural Affairs, together with the Leader of the Opposition so as to enable them to attend his funeral.

I request you, Mr. Speaker, to direct the Clerk of the House to send a copy of these proceedings to the Members of the bereaved family and to convey to them our deepest sympathies, the sympathies which I take this opportunity of expressing on behalf of the Government.

Dr. N. M. Perera (Ruwanwella):

Mr. Speaker, this is the first inroad death has made into the ranks of the present Parliament. We have had occasion in this House to express our deep sorrow at the passing away of ex-Members of Parliament, the old Members of Parliament, but this is the first occasion where, during the course of this Parliament, one of our colleagues, who had been with us the other day sitting, joking, laughing and perhaps, bitter in debate with us, was suddenly removed by death from our midst, from the hurly-burly of politics and from the strife of parliamentary life.

It is unfortunate that it has come upon a man who, as the Hon. Prime Minister stated, was still quite

young and capable of contributing much to the political life of this country. One can differ, quite rightly, and most of us have differed from Mr. Vanniasingam with regard to the political opinions he held. But, I think, all of us are agreed that even when we disagreed with him we respected him because of the sincerity with which he held fast to those views.

From his own point of view he thought that federalism was the solution to our language problem, a solution which would, in his opinion resolve the differences between the various communities. It was a point of view which he sincerely and genuinely held but from which we differed very strongly. But at all times, I must repeat, we respected him for the sincerity and the honesty which he displayed in the espousal of that cause.

Mr. Vanniasingam comes of a family of talented people. His brothers and sisters have all done well in their educational careers; they have all done fairly well in life. Mr. Vanniasingam himself had a distinguished career as a scholar. He joined the legal profession and, as has been rightly pointed out by the Hon. Prime Minister, he had a considerable practice both in civil and criminal law in the Jaffna Courts to which he confined himself. He took to politics a little later than most of us. I think we first heard of him in 1947 when he contested a seat as a Member of the Tamil Congress under the leadership of Mr. G. G. Ponnambalam. Again, he felt quite sincerely that that party did not lead him forward and he decided to give up the Tamil Congress. He then joined the Federal Party with my good Friend and Colleague, Mr. Chelvanayakam. Once he joined that party he was a very active member. He rose to be one of its leaders. He was, in a literal sense, the life and soul of that party.

I had the good fortune - and I am grateful to the Hon. Prime Minister for placing an aeroplane at our disposal - of being able to attend his funeral in Jaffna. I had the privilege of representing the hon. Members of the Opposition at the funeral and I was very impressed by the tremendous respect paid to the late Mr. Vanniasingam by all manner of people from all parts of the Jaffna Peninsula. I saw large crowds. I also noticed that people who normally did not appreciate his political point of view, nevertheless joined hands in paying tribute to this man who could have played a fairly important part in the political life of this country had he lived a little longer.

His contributions as a Parliamentarian are all too well known to all hon. Members of this House. He was rather soft-spoken but nevertheless quite assertive. What struck me forcibly was that during certain painful scenes when one would have expected of another Member greater bitterness, Mr. Vanniasingam took things calmly and serenely. There was no bitterness in what he said. Although he might have felt bitter, he took it as part of his political life.

Personally, I have had the pleasure and the privilege of consulting him on a number of matters concerning not merely language problems but the general work of the Opposition and I have always found him useful and helpful. I am sure all of us feel that we have lost in Mr. Vanniasingam a very friendly Colleague who was always cheerful and pleasant. He was always amenable to reason when discussing various problems. He was always ready to yield to the other man's point of view, subject, of course, to the overriding principles that he held.

It is a tragedy that we in this Parliament have had to see such a promising career cut off from life, and this Parliament and this country deprived of the benefits of an experience that would have become richer as he went along. I do want to endorse what the Hon. Prime Minister said and I would like you, Sir, to convey, on behalf of all of us in the Opposition, our very deep sorrow at the untimely death of Mr. Vanniasingam. He has left behind his wife, who is in a delicate state of health, and a number of children. It must be a very sad blow to Mrs. Vanniasingam. I do want you to convey to his bereaved family our very sincere regret at the untimely death of our Colleague, Mr. C. Vanniasingam.

Mr. S. J. V. Chelvanayakam

(Kankasanturai): Mr. Speaker, at this very sad moment, in fact the saddest moment during the life of our party, may I have the privilege of paying my tribute to the memory of our dear Friend and Colleague. Mr. Vanniasingam's death has overwhelmed us with grief. I agree with the Prime Minister that I count his loss as nothing short of a calamity to our party and to the Tamil people in Ceylon. Besides being a loss to the party, to the Tamil people and to the country as a whole, his death is a personal blow to me who was associated with him for many years.

We both came from the same village, Telippallai, in the Kankasanturai constituency. Mr. Vanniasingam's father, the late Mr. V. Coomaraswamy, was a learned man. He was a Tamil scholar and an Arts Graduate of the University of Madras or Calcutta. He was a proctor of the Supreme Court, and he practised his profession in Jaffna where he was esteemed for his grasp of the law on the civil side.

Being an intelligent young man himself Mr. Vanniasingam did not fail to take advantage of his father's learning. Mr. Vanniasingam acquired a good knowledge of Tamil, especially of the older classical literature from which he quoted profusely in his speeches both academic and political.

Mr. Vanniasingam received his early education at the Mahajana College, Telippallai, and the Jaffna Hindu College. He later entered the Ceylon University College, as it then was called, and from there he qualified as a Bachelor of Arts of the London University. Thereafter, he joined the Ceylon Law College and passed out as an Advocate.

All passed out advocate students have to attend the Chambers of an Advocate who has been ten years in practice. It was my privilege that Mr. Vanniasingam elected to serve his six months' period by reading in my Chambers. From that time onwards, he and I kept in touch with each other. After 1946 our association became closer as we joined hands in the political field. After six months' reading in Chambers he was sworn in as an Advocate and he began his practice in the courts in Jaffna.

Like his father before him, Mr. Vanniasingam specialized on the civil side. His proficiency in the law in that branch was noteworthy, and he soon acquired a considerable practice in the courts over there.

At the end of 1946, Mr. Vanniasingam and I started working in the Kankasanturai constituency for the General Elections to Parliament which were expected to be held some time in 1947. At that time the most popular Party in the Northern Province was the Tamil Congress under the leadership of Mr. G. G. Ponnambalam, the present Member for Jaffna. In the course of that election campaign Mr. Thambiappah who was the Tamil Congress candidate for the Kopay Seat, met with sudden death due to heart failure. The General Elections were only two or three weeks away from that moment; a substitute had to be found to fill the vacancy caused by Mr. Thambiappah's death, and Tamil Congress rightly thought that Mr. Vanniasingam was the fittest person to stand as a candidate for that seat. Once again I was able to persuade Mr. Vanniasingam to accept the nomination, and he won that seat after a very short time of canvassing and with a considerable majority. From that time till his death he was the Member for Kopay in this House, having won the 1947 election, the 1952 election and the 1956 election.

During 1948 there arose big differences of policy amongst the then Members of this House belonging to the Tamil Congress. Mr. Vanniasingam and I, along with the then Member for Trincomalee, broke away from the Tamil Congress; and Mr. Vanniasingam, along with others and myself founded the Ilankai Tamil Arasu Kadchi in the year 1949.

Mr. Vanniasingam was not only a founder member of the Party but he was President of the Party for three years in succession. As a member of the Party Mr. Vanniasingam never swerved from its policy. On the other hand the policy of the Party became the political creed of Mr. Vanniasingam. Gifted with a fine memory, he always had a grip on the facts of any problem which he faced. As a Parliamentarian he functioned

throughout this Parliament as the chief spokesman and debater of our Party. Whenever he spoke he did so with conviction. As a civil lawyer and possessing a good memory, he was the chief adviser to our Party in parliamentary procedure and other connected matters.

He undertook work, both political and other, without considering the interest of his health. He was capable of doing a tremendous amount of work, which he never refused but all of which went to undermine his health. For a few years now he had been suffering from high blood pressure.

He prepared our Party memorandum to the Delimitation Commission that functioned this year and he acted as the chief spokesman of the Party when it gave evidence before that Commission. At that time Mr. Vanniasingam showed that he knew the facts and figures affecting the different parts of the Northern and Eastern Provinces very well. He had at his fingertips the names of villages in those two Provinces and he reeled off population figures of different villages from memory.

I cannot but refer to some personal qualities of Mr. Vanniasingam which went to make him a great man amongst us. First of all, he had no personal ambition or aspiration to any position in life, whatever aim or ambition he had as for the people he served and for their cause. He never had any desire for office either within his Party or outside.

Secondly, Mr. Vanniasingam was prepared to make great sacrifices, and in fact he made very big personal sacrifices that caused damage to his family.

He gave up most of his professional work as an advocate when the Party required more time for work of the satyagraha movement that it was preparing. He was even prepared to give up the balance of the work that he had in the Courts. All this meant damage to the financial position of Mr. Vanniasingam himself and to the financial position of his family.

He was a fearlesman. In 1956 he was in the forefront of the group of volunteers who performed satyagraha on the Gall Face Green. He was wounded by stones that were thrown at him and he was bleeding from a wound in his head. On that occasion he was attacked by persons who tore off his shirt and banian.

In 1958 he was one of the members of our Party who was detained under house arrest. During the period of detention he had an attack of high blood pressure and he had to be treated in hospital. It was this same complaint of blood pressure that was the cause of his early death. Soon after his release from house detention he served two weeks in jail for having participated in the anti-Sri campaign that was carried on by his Party in the Northern and Eastern Provinces. Fear never deterred Mr. Vanniasingam from playing his part in movements and campaigns organised by his Party in furtherance of its policy. The Party would miss Mr. Vanniasingam's cheerful presence in their future activities in the political field.

Mr. Vanniasingam was at his best on the platform when speaking to Tamil audiences. He had developed a fine art of replying to questions from members of the audience at those meetings. His masterly grasp of the Tamil language and capacity to quote from its literature helped him to give crushing replies to hecklers inspired by opponents.

Mr. Vanniasingam's activities were not confined to the political arena only. He held very strong views in favour of the removal of untouchability which is a social evil in our society. He put those views into practice. In spite of the fact that he came from conservative circles, he was very progressive on social questions. As far as the Tamil people were concerned, the fact that Mr. Vanniasingam was leading a movement to wipe off untouchability was in itself an answer to the conservative dichards who wanted these old evils to be retained.

He was to the end loyal to causes and to friends. Our Party, as mentioned by me before, will find it difficult to fill the gap created by the sudden death of Mr. Vanniasingam.

The last but not the least quality of Mr. Vanniasingam that I wish to refer to is the place he held in his

own home. He was a kind and dutiful husband and father and, as he deserved he had a very happy home life. I agree with the speakers who have spoken before that the loss to his family is more than the loss to those outside his family. To his sorrowing wife and children we have no words of comfort. Theirs is an irreparable loss. The least we can do in these circumstances is to send them the message the Hon. Prime Minister had requested of you to send and which the Hon. Leader of the Opposition has supported. On behalf of my Party I associate myself with that request.

Mr.C.Rajadurai (Batticaloa) :

கௌரவ சபாநாயகர் அவர்களே, தமிழே வாழ்வு, தமிழே மூச்சு என்று தமிழுக்காக வாழ்ந்த கோப்பாய்க் கோமான் திருவாளர் வன்னியசிங்கம் அவர்களுடைய மறைவையிட்டு அனுதாபம் தெரிவிக்கப்படுகின்ற இந்நேரத்திலே, தமிழிற் பேசாதுவிட்டால் அந்த அனுதாபம் பூரணத்துவம் பெறாது என்ற காரணத்தை முன்னிட்டு, சில நிமிடங்கள், அவர்களைப் பற்றித் தமிழிலே பேசலாமென்று நான் நினைக்கின்றேன்.

சனநாயகத்தின் மீது நம்பிக்கையும் மக்கள் சனநாயகத்துடன் வாழ வேண்டுமென்பதில் நம்பிக்கை முடையவரும், இலங்கையில் ஐக்கியமும் சமாதானமும் நிலவ வேண்டுமென்று விரும்பியவருமான கோப்பாய் பிரதிநிதியவர்களின் மறைவு நமக்குத் துக்கத்தையும் துயரையும் தருவதாகும். எதிர்கட்சித் தலைவர் (Dr. Perera) அவர்கள் கூறியதுபோல திருவாளர் வன்னியசிங்கம் அவர்களின் பிரிவு நாட்டுக்கே பெரு நஷ்டமாகும்.

தான்கொண்ட ஓர் அரசியற் கொள்கையின் மூலம் இந்நாட்டில் ஐக்கியத்தையும் சமாதானத்தையும் நிலவச் செய்து ஓர் ஐக்கிய இலங்கையை உருவாக்க முடியுமென்பதில் அசையாத நம்பிக்கை கொண்டவர் திருவாளர் வன்னியசிங்கம் அவர்கள். கடந்த இருபத்தைந்து வருடங்களாக இலங்கை அரசியலில் தமிழ் பேசும் மக்களை வழி நடத்தும் ஒரு கட்சியில்லாதிருந்த ஒரு பெரும் குறையை திருவாளர் வன்னியசிங்கம் அவர்களைக் கொண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சி தீர்த்து வைத்தது. கடந்த பன்னிரண்டு வருட கால அரசியல் வாழ்வில் படாடோபம், டாம்பீசும் ஆகியவற்றில் திருப்தியடைந்துவிடாது அவற்றை எதிர்க்கும் அஞ்சாநெஞ்சினராக விளங்கிய அவரது பிரிவு இந்நாட்டுக்கு ஒரு பெரும் நஷ்டமாகும். இந்நாட்டில் சிறுபான்மையினராக வாழும் தமிழ் பேசும் மக்களுக்கு ஈடு செய்யமுடியாத ஒரு பெரும் நஷ்டமாகும்.

இந்நாட்டில் சிறுபான்மையினராக வாழும் இந்துக்களையும் இஸ்லாமியரையும் கிறிஸ்தவர்களையும் ஒன்றாக இணைத்து, அவர்கள் இழந்த உரிமைகளைப் பெற முழுமூச்சுடன் உழைத்த பெருமானான அவர் ஒரு நடமாடும் வாசகசாலையாகவே இருந்தார். அரசியல், பொருளாதாரம், சமயம், சரித்திரம், விஞ்ஞானம் ஆகிய எந்தத் துறையிலும் ஈடுணையற்ற ஒருவராக அவர் விளங்கினார். தமிழ் பேசும் தலைவர்களிடையே, தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் பாண்டித்தியம் பெற்ற அறிவாளியாக அவர் திகழ்ந்தார். அவரைப்போல் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் பாண்டித்தியம் பெற்ற தமிழ்த் தலைவர்கள் எங்களிடையே இல்லை. உள்ளும் புறமும் அப் பழுக்கற்ற ஒரு பெரும்களாக அவர் வாழ்ந்தார்.

வடக்கு,கிழக்கு மாகாணங்களில் வதியும் தமிழ் பேசும் மக்களின் ஐக்கியத்துக்கு அத்திவாரமிட்டு பாலமமைத்த முக்கியஸ்தர்களில் திருவாளர் வன்னியசிங்கம் முதன்மையானவர். இலங்கையில், வட,கிழக்கு மாகாண தமிழ் பேசும் மக்களை இணைத்து ஓர் ஐக்கிய இயக்கத்தை உருவாக்கமுடியாதென்று தமிழ்த் தலைவர்கள் கைவிட்ட ஒரு பெரும் பணியை செய்து முடித்த தீரர் அவர்.

திருவாளர் வன்னியசிங்கம் அவர்களது மறைவையிட்டு, தமிழ்ப் பிரதேசங்கள் முழுவதும் கறுப்புக் கொடிகளைத் தூக்கியும் அனுதாபக் கூட்டங்களை நடத்தியும் காட்டிய அனுதாபமானது, அன்னாரது கொள்கை மீது மக்கள் கொண்டுள்ள விசுவாத்தையே காட்டுவதாயிருந்தது. அவர்களுடைய பிரிவு குறித்து யாழ்ப்பாணத் தீபகற்பம் முழுவதுவதிலும் அனுஷ்டிக்கப்பட்ட துக்க சாகாக் காட்சியானது, இலங்கைச் சரித்திரத்திலேயே

காணமுடியாத காட்சியாகவும், சமசமாசக் கட்சித் தலைவர் அவர்களும் இந்த உண்மையை எடுத்துக் கூறக்கூடிய நிலையிலுமிருந்தது. சேர் பொன்னம்பலம் இராமநாதன் அவர்களின் ஈமக்கிரியைக்குப் பின், யாழ்.நகர மக்கள் அனைவரது மனங்களையும் உருக்கிய பிரிவாக இவர்களது பிரிவு இருந்தது. வவுனியா, முல்லைத்தீவு, மன்னார், திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு, கொழும்பு, கண்டி ஆகிய எல்லா இடங்களிலிருந்தும் பிரதிநிதிகள் வந்து அன்னாரது ஈமக்கிரியைகயிற் கலந்துகொண்டார்கள்.

இந்நாட்டின் பிரதம மந்திரியவர்களின் தூதுவராக அரசாங்கக் கட்சி மந்திரிமாடும் மற்றும் பிரதிநிதிகளும் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் வந்து இந்த ஈமக்கிரியைகயிற் கலந்துகொண்டார்கள். மலைநாட்டுத் தமிழ்க் குழந்தைகளின் கல்விக்காக வடகிழக்கு மாகாணக் கல்லூரிகளில் இலவசக் கல்வி வசதியை ஏற்படுத்திக் கொடுத்த பெருமை திருவாளர் வன்னியசிங்கம் அவர்களுக்கே உரித்தாகும். இவ்வாறே சிறுபான்மையினரின் உரிமைக்குப் போராடிய இவர்கள் சிறுபான்மை மக்களின் இதயத்தில் என்றும் நிலைத்திருப்பார் என்பதில் சந்தேகமில்லை. இத்துணை நன்றியுடன் இன்னாருக்கு ஒப்பாரும் மிக்காருமுண்டோ என்று மக்கள் திணறிக் கொண்டிருக்கையில், இவர்களது கொள்கையினின்றும் பணத்தைக் கொடுத்து மக்களை மாற்றி விடலாமென்று ஒரு சில தலைவர்கள் கனவுகண்டு கொண்டிருப்பதைப் பார்க்க, ஒருபக்கம் வேதனையாகவும் மறுபக்கம் சிரிப்பாகவும் இருக்கின்றது. இவர்களது கொள்கையிலே பற்றும் நம்பிக்கையும் கொண்டுள்ள மக்களைப் பணத்தைக் கொண்டு மனம் மாற்றிவிடலாம் என்று எதிர்பார்ப்பது நடக்கக்கூடாத, நடக்கமுடியாத காரியமாகும்.

ஆகையால், இலங்கையின் தேசிய வீரர்கள் வரிசையில், தமிழ் பேசும் இனத்தின் சிறந்த வழிகாட்டிகள் வரிசையில் இடம்பெற்ற திருவாளர் வன்னியசிங்கம் அவர்களின் அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்றி நாம் நடக்க, அவர்களது ஆத்மா நமக்கு உறுதுணையளிப்பதாக.

My Speaker: Hon, Prime Minister, Hon. Leader of the Opposition and Hon. members of the house, I associate myself fully with all that has been said, and I shall request the Clerk of the House to make a minute of the proceedings and send a copy thereof to the bereaved members of the family of the late Mr.C.Vanniasingam.

கோமான் வன்னியசிங்கம்

அமரர் வன்னியசிங்கம் அவர்கள் 1911 ஆம் ஆண்டு அக்ரோபர் மாதம் 13 ஆம் திகதி தெல்லிப்பழையில் பிறந்தார். இதே நாளில்தான் தமிழறிஞர் வி.க.வும் பிறந்தார். இவரது தந்தையார் குமாரசுவாமி சிறந்த வழக்கறிஞர். அவரிடம் தமிழ்ப் பாண்டித்தியமும் இருந்தது. இப் பண்புகளை ஒருங்கே பெற்று அமரர் அவர்கள் தலை சிறந்த தமிழ் அறிஞராகவும், சட்டவல்லுனராகவும் திகழ்ந்தார். அரசியலில் இவரை ஈர்த்தவர் தந்தை செல்வநாயகம் ஆவர். 1946 ஆம் ஆண்டின் இறுதியில் 1947 ஆம் ஆண்டிலும் நடைபெற்ற பாராளுமன்றத் தேர்தலில் தந்தையுடன் இணைந்து அன்றைய தலைவரான அமரர் ஜி.ஜி.பொன்னம்பலம் தலைமையிலான அகில இலங்கைத் தமிழ்க் காங்கிரஸ் வேட்பாளருக்குப் பிரசாரஞ் செய்தனர். தேர்தல் அண்மித்த வேளையில் தமிழ்க் காங்கிரசின் அபேட்சகரான திரு.தம்பியப்பா அவர்கள் மாரடைப்பினால் திடீரென மரணமானார். அத்துடன் பொதுத் தேர்தல் நடைபெற இரண்டு மூன்று கிழமைகள்தான் இருந்தன. இவ்வெற்றிடத்தை நிரப்புவதற்கு தமிழரசுத் தந்தையின் முயற்சியால் திரு.கு.வன்னியசிங்கம் அவர்கள் அரசியல் களத்தில் இறங்கி வெற்றி வாகை கடினார். இவ்வாறு 1947, 1952, 1958 ஆம் ஆண்டுகளில் நடைபெற்ற பாராளுமன்றத் தேர்தல்களில் வெற்றிபெற்ற இவர். 1959 இல் இறக்கும் வரை தமிழ் மக்களின் பிரதிநிதியாகவே பாராளுமன்றத்தில் செயற்பட்டார்.

தமிழ்க் காங்கிரசில் இணைந்திருந்த தந்தை அவர்களுக்கும் அமரருக்கும் 1949 ஆம் ஆண்டு பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட இந்திய - பாகிஸ்தானியர் சட்டம் ஒரு சோதனைக்களமாகியது. இச்சட்டத்தை எதிர்த்துப் பாராளுமன்றத்தில் தந்தை அவர்கள் பின்வருமாறு தீர்க்க தரிசனமாக எடுத்துரைத்தார்.

"இன்று இந்தியத் தமிழருக்கு அநீதி இழைக்கப்படுகின்றது. நாளை மொழிப் பிரச்சினை வரும் போது இலங்கைத் தமிழ் மக்களுக்கும் இதே கதி நேரிடும். எனவே இன்றே நாமெல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து இவ்வநீதியை எதிர்க்கவேண்டும்" (கன்சாட் 10-12-1948)

இம்மசோதாவின் வாக்கெடுப்பின்போது அகில இலங்கைத் தமிழ்க் காங்கிரஸ் இரண்டாகப் பிரிந்தது. திருவாளர்கள் ஜி.ஜி.பொன்னம்பலம், கனகரத்தினம், இராமலிங்கம் ஆகியோர் சட்டத்தினை ஆதரிக்க, திருவாளர்கள் எஸ்.ஜே.வி.செல்வநாயகம், வன்னியசிங்கம், சிவபாலன் ஆகியோர் எதிர்த்து வாக்களித்தனர்.

சலுகைக்காக அரசிடம் சரணாகதி அடையாது உரிமைக்காகப் போராடுவதே தமிழனுக்குரிய ஒரே வழி எனக் கூறி இணைப்பாட்சி அல்லது சமஷ்டி ஆட்சியின் கீழ் உரிமை பெறுவதே எமக்குள்ள வழி எனத் தந்தை அவர்கள் பிரசாரம் செய்யத் தொடங்கினார். இவ்விடயத்தின் கால்கோல் விழா 13.2.1949 இல் மாவிட்டபுரம் கந்தசுவாமி கோயில் முன்றிலில் நடைபெற்றது. இதனைத் தந்தைக்கு உறுதுணையாக நின்று வழிநடத்திய பெருமை அமரர் வன்னியசிங்கத்திற்குத்தான் உண்டு. இறக்கும் வரை தந்தையோடு கைகோர்த்து நின்று இவ்விடயத்தை வளர்த்தவர் இவர்தான். இக்கூட்டத்தில்தான் அப்போது இளைஞனாக இருந்த திரு. அ.அமிர்தலிங்கமும் தமிழர் அரசியலுக்கு அறிமுகமானார்.

இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சி தமிழ் மக்களை ஒரு தேசிய இனமாக இனங்கண்டதோடு வரலாற்றுக் காலத்திலிருந்து இந்நாட்டில் வாழ்ந்து வரும் இவர்கள் பாரம்பரியமாக வட - கிழக்கு மாகாணங்களை தமது வதிவிடங்களாகக் கொண்டுள்ளதால் சுயநிர்ணய உரிமைக்குத் தகுதியானவர் என்ற கோட்பாட்டை முன்வைத்து தமிழ் மக்களுக்கு அறிவுபட்டியது.

இக்கருத்தினையே கட்சியின் முதலாவது தேசிய மாநாடு 1951 இல் திருகோணமலையில் நடைபெற்றபோது

இன்றும் பொருத்தமான ஒரு தீர்மானத்தை அன்று எடுத்தது. அஃதாவது,

' இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சியின் முதலாவது தேசிய மகாநாடு, இலங்கைத் தமிழ்ப் பேசும் இனத்திற்கென - பிரிக்கமுடியாத அவர்களின் அரசியல், சுயாதீன உரிமையைக் கோருவதுடன், அடிப்படையானதும், மறுக்கவொண்ணாதுமான சுயநிர்ணயக் கோட்பாட்டுக்கமைய, மொழிவாரி அரசுகளின் எல்லைகளை நிர்ணயிப்பதற்கான ஒரு பொதுசன வாக்கெடுப்பை நடாத்துமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறது.

மேலும் பல நாடுகளில் உதாரணமாகக் கனடா, இந்தியக் குடியரசு, சுவீட்சர்லாந்து, சோவியேயுனியன் போன்ற நாடுகளில் ஒரு சமஷ்டி அமைப்பு அரசினை நிறுவியதன் மூலமே - பல்லினமுடைய, பன்மொழி பேசும் அந்நாடுகளின் பல்வேறு சிக்கலான பிரச்சினைகள் வெற்றிகரமாகத் தீர்க்கப்பட்டுள்ளன என்பதாலும், அந்நாடுகளின் தேசிய வாழ்வின் எல்லாத்துறைகளிலும் இச்சமஷ்டி அமைப்பு அரசு உண்மையான ஐக்கியத்தையும், சமாதானத்தையும், முன்னேற்றத்தையும் உறுதி செய்துள்ளது என்பதாலும், இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சியின் இம் முதலாவது தேசிய மகாநாடு இவ்விரண்டு இனங்களுக்கும் பொதுவான தாயகமாகிய இந்நாட்டில், இவ்வினங்களுக்கிடையே பன்னூற்றாண்டு காலமாக நிலவிய நெருங்கிய உறவின் அறிவுபூர்வமானதும், இயல்பானதுமான முற்றுபேறாகவும், சிங்கள மக்களுடன் தேசிய நல்லெண்ணத்தையும் மேம்படுத்திப் பேணும் நோக்குடனும், இலங்கைச் சமஷ்டி அமைப்புக்குள் சுயாதீனமான ஒரு தமிழ் அரசினை அமைப்பதே செயற்பாடானது எனவும் செம்மையானது எனவும் தமிழ் பேசும் மக்களுக்கு விதந்துரைக்கிறது'.

1951 இல் திருமலையில் கூடிய இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சியின் முதலாவது தேசிய மகாநாட்டுத் தீர்மானமே இன்றும் தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைக்குத் தீர்வாக முன்வைக்கப்பட்டு, ஐக்கிய நாடுகள் சபை வரை நமது பிரச்சினை சென்றுள்ளதென்றால் இதனைத் தீர்க்கதரிசனமாக உணர்ந்து செயலாற்றிய நமது தலைவர்களின் செயல்திறன் என்னே! என்னே!

சாத்வீக வழியில் போராடுவதே உகந்த வழி எனக் கண்ட தந்தையும் சகாக்களும் தமிழ் அரசியலில் முன்பில்லாதவாறு சத்தியாக்கிரகம், ஹர்த்தால், சட்ட மறுப்பு, ஒத்துழையாமை, சிறைவாசம் போன்ற பதங்களைப் புகுத்தி பல்வேறு போராட்டங்களில் ஈடுபட்டனர். பாராளுமன்றத்திலும் காத்திரமான உரைகளை நிகழ்த்தினர். பல நாட்கள் சிறைவாசம் அனுபவித்தனர்.

அமரர் அவர்கள் 19.06.1957 இல் பாராளுமன்றத்தில் ஆற்றிய உரை இங்கே பதிவு செய்தல் அவசியமாகிறது. அன்று அவர் கூறியது இதுதான் :- உரிமைகளுக்குப் போராடுவது இராசத் துரோகம் என்றால் தூக்கு மேடை ஏறவும் தயங்கமாட்டேன் (கன்சாட் 19.6.1957) என்பதாகும்.

பாராளுமன்றக் கூட்டத்திற்குத் தலைமை தாங்கிய உப சபாநாயகரை நோக்கிப் பிறிதொரு சந்தர்ப்பத்தில் அமரர் அவர்கள் பின்வருமாறு மொழிந்தார்.

"துணிந்தவருக்குத் தூக்கமில்லை" என்ற தமிழ்ப் பழமொழியை நீங்கள் அறிவீர்கள். ஒருவன் செயலாற்ற வேண்டுமென்று திடசங்கற்பம் பூண்டுவிட்டால் அவனுக்கு எவ்வித வருத்தமும் இல்லை எதுவித தூக்கமும் இல்லை. அப்படியே தமிழ்ப் பேசும் மக்களும் கருதுகிறார்கள் என்பதில் எனக்கு எவ்வித ஐயமும் இல்லை."

இக்கருத்தினையே இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சியை 1949 இல் ஆரம்பித்து உரையாற்றிய தந்தை அவர்களும் பின்வருமாறு கூறியிருந்தார்.

'தமிழ் மக்கள் என்றுமே தமது இலக்கினின்றும் பிறழவில்லை. வருங்காலத்திலும் தமது இலக்கினின்றும் தவறமாட்டார்கள் என்ற பெரிய நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. அவர்களுக்கு ஒரு நிலையான

குறிக்கோள் உண்டு. சுருக்கமாகச் சொன்னால் அவர்களுக்குத் தாங்கள் ஒரு தேசிய இனம் என்ற உணர்ச்சி உண்டு.

மேற்சுறிய கருத்தினையே! 961 இல் யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்ற இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சியின் ஏழாவது தேசிய மகாநாட்டில் அதன் தலைவரான பட்டினப் புதல்வர் அமரர் சி.மு.இராசமாணிக்கமும் தமது தலைமை உரையில் பின்வருமாறு சுறினார்.

“இவை எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக ஒரு தேசிய இனத்திற்கு இன்றியமையாத - நாம் ஒன்றென்னும் உணர்ச்சியைத் தமிழ் பேசும் மக்களாகிய நாமெல்லோரும் பெற்றிருக்கிறோம்.”

மேற்சுறிய கருத்தையே 1973 ஆம் ஆண்டு செப்ரம்பர் 7,8,9 ஆம் திகதிகளில் மல்லாகத்தில் நடைபெற்ற கட்சியின் 12 ஆவது தேசிய மகாநாட்டில் அதன் தலைவராக விளங்கிய அ.அமிர்தலிங்கம் அவர்களும் விளக்கியிருந்தார்.

‘இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சியின் 12 ஆவது மாநில மகாநாடு, மொழியால், கலாசாரத்தால், வரலாற்றால், பிரதேசத்தால் ஒரு தனி இனமாக வாழவேண்டுமென்ற உணர்ச்சியால் ஒரு தனித் தேசிய இனமாகக் கணிக்கப்படுவதற்குப் பூரண தகுதிபெற்ற இலங்கை வாழ் தமிழ் பேசும் மக்கள் சர்வதேச நீதிக்கிணங்க ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட தேசிய இனங்களின் சுயநிர்ணய உரிமை என்ற அடிப்படைத் தத்துவத்தின்படி தமது பாரம்பரிய தாயகத்தில் இலங்கைத் தமிழ்த் தேசிய இனம் தன்னாட்சி காண்பதே எமக்குள்ள ஒரே வழி என்று இத்தால் தீர்மானிக்கிறது.

அமரர் வன்னியசிங்கம் அவர்கள் பாராளுமன்றத்தில் மட்டுமன்றி வெளியிலும் கட்சியின் பணிகளில் தீவிரமாகச் செயற்பட்டவர். 1956 இல் தனிச் சிங்களச் சட்டம் பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டபோது இதற்கெதிராகக் காலிமுகத்திலில் பங்குகெண்டு காலையராலும் தாக்கப்பட்டவர். 1957 இல உருவான பண்டா - செல்வா ஒப்பந்தத்தினைத் தயாரித்தவரும் இவரே. அத்தோடு ஊரூராகச் சென்று கட்சிக் கிளைகளை அமைத்ததோடு, கட்சியின் கொள்கைகளைக் கேள்விக்குப் பதிலாகப் பரப்பியவரும் இவரேதான். இவ்வாறு கடின உழைப்பின் மூலம் இரத்த அழுத்த நோயும் இடது மார்பு விரிவும் ஏற்பட்டது. இதனை அறிந்த கட்சியின் மற்றுமொரு தலைவர்களில் ஒருவரான ‘இரும்பு மனிதன்’ என அழைக்கப்படும் டாக்டர் நாகநாதன் அவர்கள் இவரை ஆறுமாதம் ஓய்வு எடுக்கும்படி ஆலோசனை சூறினார். அவரது ஆலோசனைக்கு அமரர் அவர்கள் பின்வருமாறு பதிலளித்தார்.

“செய்யவேண்டிய பணிகள் ஏராளம். செய்து முடிக்கப்பட்டவையோ மிகவும் சொற்பம். நானோ, நீங்களோ எப்படி ஓய்வு எடுக்க முடியும்? நாங்கள் ஓய்வு எடுக்கவேண்டுமென்பது இறைவனின் சித்தமானால் அவர் எங்களது சுமையில் ஒரு பகுதியைத் தாங்கும் பொருட்டு உண்மை ஊழியர்களான இளைஞர்களை எங்கள் மத்தியில் அனுப்புவார். அங்ஙனமின்றி நாங்கள் இவற்றைத் தாங்கிக் கொள்ளவேண்டும் என்பது இறைவனது சித்தமானால், இலட்சியப் பணியின் சுமையால் நாம் நொடிந்து போவதும் இறைவன் சித்தமே. செய்து முடித்தவையோ மிகவும் சொற்பம். செய்ய வேண்டியவையோ மிகவும் ஏராளம் எனக் சூறிய இவர் ஒரு வாரத்தின் பின் கடுமையாக நோய்வாய்ப்பட்டார்.

இவ்வாறு கட்சிக் கிளைகளை அமைத்து கட்சியை வட-கிழக்கு மாகாணங்களில் போராட்டத்திற்குத் தயார் செய்யும் வேளையில் அமரரின் மறைவு ஏற்பட்டது. இதனால் தமிழினத்திற்கும் தமிழரசுக் கட்சிக்கும் ஒரு ‘பேரிடி’ வீழ்ந்தது. 1958 ஆம் ஆண்டு தடுப்புக் காவலில் இருந்த நேரத்தில் இரத்தக் கொதிப்பினால் பீடிக்கப்பட்ட இவர் திடீரென்று 1959 ஆம் ஆண்டு செப்ரம்பர் மாதம் 17 ஆம் திகதி எம்மை விட்டுப் பிரிந்தார். மதிநுட்பத்தாலும், அப்பழுக்கற்ற தியாகத்தாலும், மெய்வருத்தம் பாரா உழைப்பாலும் இயக்கத்தை வழி நடாத்தி வந்த திரு.

வன்னியசிங்கம் அவர்களின் மறைவு கட்சிக்கு ஈடுசெய்யமுடியாத பேரிழப்பாகும்.

அமரர் அவர்கள் கட்சியில் எத்தகைய பங்கினை வகித்திருந்தார் என்பதை இவருக்கு அஞ்சலி செலுத்தும் போது கலாநிதி என்.எம்.பெரேரா அவர்கள் குறிப்பிட்டார். இவர் கட்சிக்கு உயிரும் ஆத்மாவும் போன்று செயற்பட்டவர் என்று அவர் சுவரிய வார்த்தையே சிறந்த உரைகல்லாக அமைகிறது.

அமரர் பற்றிச் சிலம்புச் செல்வர் ம.பொ.சி.அவர்கள் பின்வருமாறு சுவரியவையும் நினைவு கூரப்பாலது.

'பாரத விடுதலைப் போரின் மத்தியில் லோகமான்ய திலகர் மறைந்த போது இந்திய மக்கள் எந்த நிலையில் வருந்தினார்களோ, அந்தநிலையில் வன்னியசிங்கத்தின் பிரிவால் இலங்கைத் தமிழர்கள் இருப்பதாக நான் உணர்கிறேன். திரு.வன்னியசிங்கம் அவர்களை பலமுறை நான் நேரில் சந்தித்தும் அவருடன் அளவளாவிடும் பழகியுமிருக்கிறேன். நட்புக்கு நல்லவர். நாணயமான அரசியல்வாதி. எதனையும் மக்கள் நலன் கருதியே செய்யக்கூடிய ஜனநாயகப் பண்பாளர். ஒளிவுமறைவுமின்றிப் பேசக்கூடிய திறந்த மனத்தினர். தாயகத்தையும் இலங்கைத் தமிழரையும் இணைத்த பாலமாய் திகழ்ந்தவர். ராஜிய தந்திரத்தை விட ராஜ்ய தர்மத்திலேயே அவருக்கு அதிக நம்பிக்கை இருந்தது.

சுருங்கச் சொன்னால் தமிழர்கள் நல்லதொரு வழிகாட்டியை இழந்தனர். தமிழரசுக் கட்சி நல்லதொரு தலைவரை இழந்தது.

தலைவர் செல்வநாயகம் அன்று தமிழ்மக்கள் சலுகைக்காக விலை போகக்கூடாது என்றும் உரிமைக்காகவே போராடவேண்டும் என்று எடுத்த முடிவுக்கு உறுதுணையாக நின்றவர் கோப்பாய் கோமான் என அழைக்கப்படும் வன்னியசிங்கம் அவர்களே. யாழ்ப்பாண சமூகத்தில் வன்னியரின் குடும்பம் பெற்றிருந்த முதன்மை தமிழரசு இயக்கத்தை பட்டி தொட்டி எல்லாம் பரப்ப வழிசெய்தது. தந்தை செல்வநாயகத்தோடு வன்னியரின் இணை ஏற்பட்டிருக்காவிட்டால் தமிழரசு இயக்கம் தமிழ் மண்ணில் வெற்றி கண்டிருக்குமோ என்பது கேள்விக்குறியே. இவர்களது அப்பழுக்கற்ற வாழ்க்கை, இலட்சிய வேட்கை ஆகியன கல்வி கேள்விகளில் சிறந்த இளைஞர் சமூகத்தையே பாராளுமன்றத்துக்கு அனுப்ப வழி செய்தது. தந்தையதும் கோமானதும் எதிர்பார்ப்பு வீண் போகாது வண்ணம் பாதுகாத்த பெருமை அன்றைய இளம் பாராளுமன்ற உறுப்பினருக்கே உண்டு. பல்வேறு வாய்ப்புக்கள் இருந்தும் அவற்றைப் புறக்கணித்து மிகவும் நாணயமாக நடமாடி தமிழ்த்தேசியத்தை வட-கிழக்கு எங்கும் எடுத்துச் சென்று மக்களை தம் பின் அணி திரளச் செய்த பெருமை இவர்களுக்குண்டு. இவர்களது தியாகந்தான் இத் தேசியத்திற்கு வலுவூட்டியது. வெள்ளைக் கையர்களாகத் தம் வாழ்க்கையையே தேசியத்துக்கு அர்ப்பணித்த பெருமைக்குரியவர்கள் இவர்கள்தான். தேசியம், தாயகம், சுயநிர்ணம் ஆகிய கோட்பாடுகளை அடுத்த சந்ததியினரான இளைஞர்களிடம் ஒப்படைத்தவர்களும் இவர்கள்தான். இவர்கள் வளர்த்த தேசியம் 1985 இல் திம்புவிலும் 2002 இல் ஒஸ்லோவிலும் சுடர்விட்டது. இத்தகைய தியாக வரலாறு கொண்ட இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சியின் இலட்சியத்தின் சின்னமாக 'வீடு' அமைந்தது. இன்றும் இதே சின்னம்தான் தேசியம், தாயகம், சுயநிர்ணயகத்தின் சின்னமாக வட-கிழக்கு மாகாணங்களில் பிரகாசிக்கின்றதென்றால் இதற்கு கால்கோளாக இருந்து வளர்த்தெடுத்த தந்தை செல்வநாயகம், கோப்பாய் கோமான் வன்னியசிங்கம், தலைவர் அமிர்தலிங்கம் ஆகியோரை நன்றிக் கடனுடன் நினைவு கூருவது நமது தலையான கடமையாகும்.

பேராசிரியர் சி.க.சிற்றம்பலம்
[சிரேஷ்ட குணைத் தலைவர்,
இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சி]

அமரர் வன்னியசிங்கம் அவர்களின்

நாடாளுமன்ற உரைகள்

தமிழர்கள் சமஷ்டி அரசியல் கேட்பது தவறா?

கவர்னர் உரை மீது அமரரின் கன்னிப் பேச்சு 28.11.1947 காலை 11.06

நியமன உறுப்பினர் திரு. கிரேஷியன் அவர்களின் சொற்களைக் கடனாகப் பெற்றால் நானும் பாடசாலைக்கு வந்திருக்கும் ஒரு புதிய மாணவன் போலவே இருக்கின்றேன். உண்மையில் இன்று முன் ஆசனத்தில் அமர்ந்திருக்கும் கௌரவ அங்கத்தவர்களின் செய்கையை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. அவர்களுடைய வாதங்களையும் நான் விளங்கிக் கொள்ளவில்லை. நேற்றைய தினம் கௌரவ நில, விவசாய அமைச்சர் இராசாங்க சபையுடன் தொடர்பு கொள்ளாமல் அரசியற்றிட்டம் திருத்தப்பட்டதையிட்டுக் குறிப்பிட்டு இத்திருத்தத்தை ஆதரித்து, யாழ்ப்பாணத் தொகுதி அங்கத்தவரைக் கண்டித்தபடியால்தான் இப்படிச் சூறுகின்றேன். ஆனால் விடயங்கள் அதிலும் பார்க்க முற்றிவிட்டன. எம் மீது புதிய அரசியல் திட்டம் ஒன்று திணிக்கப்படும் அளவுக்கு நாம் வந்துவிட்டோம். ஆனால் இவ்வரசியற் திட்டத்தை சுமத்திய கட்டளைக்கு என்ன நடந்தது? ஒருமுறை 1947 ஆம் ஆண்டு ஜூலையிலும் பின்னர் 1947 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டிலும் இரண்டு முறை இது திருத்தப்பட்டு விட்டது. அரசியல் குற்றவாளிகளைத் தகுதியில்லாது செய்வது பற்றிய திருத்தத்தை இராசாங்க சபை ஆதரித்திருந்தது. கௌரவ பிரதம மந்திரி அவர்களால் இத்தீர்மானம் தீவிரமாகக் கண்டிக்கப்பட்டது. அத்துடன் குடியேற்ற நாட்டு இராசாங்க சபைக் காரியதரிசி தேர்தலுக்கு முன்னர் திருத்தங்களைச் செய்வதற்குப் போதுமான நேரம் இல்லை என்று அவர் நினைத்தார். ஆனால் ஐயா, நாம் என்ன கண்டோம்? 1947 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 26 ஆம் திகதி நடைபெற்ற தேர்தல் மனு தினத்தின் பின் ஒரு திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டது. இது யாருடைய தூண்டுதலின் பேரில் நடந்தது? எமக்கு எதுவும் தெரியாது. ஆயினும் இத்திருத்தங்கள் யாவும் பழைய

இராசாங்க சபையில் இருந்த நலனின் பொருட்டே செய்யப்பட்டவைகளாம். அத்தகைய திருத்தங்களை எதிர்க்க இச்சபையிலிருந்து எவரோ அன்றேல் வேறு யாராவதோ இருப்பதாகவோ தெரியவில்லை. நடைமுறையிலிருக்கும் அரசியற்றிட்டத்தைத் திருத்துவதற்கு அரசியற்றிட்டம் (order-in-council) 29 ஆம் பிரிவின் 4 உபபிரிவின் கீழ் எமக்கு அதிகார முண்டு. வேறு என்ன வேண்டும்? அந்த விதி இருந்த போதிலும் எமது கௌரவ அமைச்சர்கள் வெள்ளை மாளிகையை, 13ஆம் பிரிவை திரும்பவும் முடியுமானால் காலம் கடந்த விளைவுகளுடன் திருத்தம்படி கேட்டுள்ளதாக அறிவிக்கப் பட்டுள்ளது. ஏனென்றால் மாவட்ட நீதிமன்றத்தில் தொடரப்பட்ட வழக்குகளினாலும் வேறு காரணங்களாலுமாகும். இராசாங்க சபைக்கு அதைத் திருத்துவதற்கு ஏன் எதிர்ப்பு இருந்திருக்கவேண்டும்? அரசியல் திட்டத்தைத் திருத்தும் தீர்மானத்தை இராசாங்க சபை நிறைவேற்றிய பொழுது சில கௌரவ அங்கத்தவர்கள் எதிர்ப்புத் தெரிவித்தார்கள். ஆனால் தற்போதைய அரசியல் திட்டத்தை சிலருக்குத் தகுந்த முறையில் திருத்தும் கேள்வி எழும்பொழுது அவர்களுக்கு இச்சபைக்கு வர விருப்பம் இல்லை. அவர்கள் அத்திருத்தத்தை வெள்ளை மாளிகையில் செய்ய விரும்புகின்றனர்.

சுதந்திரத்தை நாம் எப்படி வைத்திருக்கப் போகிறோம்? ஐயா எப்படி இந்த அரசியல் திட்டம் சுதந்திரத்தைப் பெற உதவி செய்யப் போகிறது? இந்த அரசியல் திட்டத்தை நாமே திருத்துவதற்கு நமக்கு அதி காரம் இல்லையா! இதற்கான காரணம் வெளிப்படையானது ஆகும். கௌரவ அங்கத்தவர்கள் வெள்ளை மாளிகைக்குச் செல்ல ஏன் விரும்புகிறார்கள் என்றால் அவர்களின் மீது இச்சபைக்கு நம்பிக்கை இல்லை. அவர்கள் தமக்குத் தேவையான பெரும்பான்மை

இல்லை என்பதையும் இவ்விடயத் தில் முட்டுக்கட்டை ஏற்பட்டால் திரும்பவும் தேர்தலை எதிர்நோக்கவேண்டி வரும் என்பதையும் அறிவார்கள்.

அப்படியான சந்தர்ப்பம் எழுந்தால் அதன் விளைவு என்னவாக இருக்கும் என்பது எனக்குத் தெரியும் கௌரவ அமைச்சர்களே குறைந்த எண்ணிக்கையில்தான் இச்சபைக்கு வருவார்கள் என்று அவர்கள் பயப்படுகின்றனர். என்ன நடைபெற்றாலும் வவுனியா தொகுதி அங்கத்தவரையும் (கௌரவ திரு. சுந்தரலிங்கம்) மன்னார்த் தொகுதி அங்கத்த வரையும் (கௌரவ திரு. சிற்றம்பலம்) மீண்டும் காணமாட்டீர்கள் என நினைக்கிறேன்.

நேற்றைய தினம் கௌரவ காங்கேசன்துறைத் தொகுதி உறுப்பினர் வவுனியா தொகுதி அங்கத்த வரது வெற்றிக்குரிய ஓரளவு காரணமாக இருந்தவற்றைக் குறிப்பிட்டார். இத்துடன் மேலும் சில காரணங்களைக் குறிப்பிட அனுமதிப்பீர்களா? இதற்கு முன்னர் தமிழ் காங்கிரஸினால் இரண்டு முறை இப்பெரியார் தோற்கடிக்கப்பட்டபடியினால் வவுனியா தொகுதி மக்கள் பரிதாபப்பட்டு இவருக்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் கொடுப்போம் என்று சிந்தித்தார்கள். இதன் காரணமாகவே இவர் உறுப்பினராகத் தேர்தெடுக்கப்பட்டார்.

கௌரவ அமைச்சர் இச்சபையை எதிர்நோக்கி இச்சபையில் இத்திருத்தங்களைக் கொண்டு வருவாரோ என்னும் சந்தேகம் இருந்தது. அப்படி நடந்தால் அது எம்மைத் திருப்திப்படுத்தும்.

நேற்றைய தினம் காங்கேசன்துறைத் தொகுதியின் கௌரவ பிரதிநிதி தமிழ்க்காங்கிரஸ் இந்நாட்டில் தமிழ் மக்களின் பிரதிநிதித்துவத்தைப் பெற்றுள்ளது என்று கூறியபோது கௌரவ நிதி அமைச்சர் அதைப் பற்றி வினவினார். அரசாங்கம் திட்டமிட்டுள்ள திருத்தத்தை இச்சபைக்குச் சமர்ப்பிக்கும் படி நான் கேட்கிறேன். அவர்கள் தமக்குத் தேவையான பெரும்பான்மையைப் பெறாவிட்டால் நாட்டு மக்களை எதிர்நோக்கட்டும். அப்படி நடந்தால் நாம் இந்நாட்டின் தமிழ் மக்களின் பெரும்பகுதி மக்களுக்குப் பிரதிநிதிகளாக இருக்கின்றோம் என்பதை நிரூபிப்பதற்கான காலம் வரும்.

சமஷ்டி அரசியல் இருப்பது பாதகமா?

இச்சபையின் மறுபக்கத்தில் இருக்கும் அங்கத்தவர்களைப் பொய்யாகப் பயமுறுத்திக்கொண்டிருக்கும் ஒரு விடயத்தைப் பற்றி நான் இப்போது குறிப்பிடுகின்றேன். சமஷ்டி முறையும் தனி இராச்சியமுமே அதுவாகும். 'சமஷ்டி', 'பிரிவு' என்று கௌரவ வர்த்தக, வியாபார அமைச்சர் (திரு. செ. சுந்தரலிங்கம்) திரும்பத் திரும்பக் கூறிக்கொண்டிருந்தது எனக்கு ஞாபகம் உண்டு. அவர் அதைப் பற்றி பயப்படுகின்றார். கண்டிப் பிரதேச மக்கள் சமஷ்டி அரசியல் முறையைக் கேட்டால் இச்சபையின் எதிர்ப்பக்கத்தில் இருக்கும் சில அங்கத்தவர்களுக்குக் கேலிக்குரிய விடயமாக இருக்கும் போல் தோன்றுகின்றது. ஆனால் தமிழர்கள் சமஷ்டி அரசியல் திட்டம் கேட்டால் அவர்களுக்கு கோபத்தையும் கிண்டலையும் உண்டு பண்ணுவதாக அமைகிறது. ஏன் அப்படியாக இருக்கவேண்டுமென்று எனக்கு விளங்கவில்லை. மறுபுறத்தில் ஒருவர் 6000 மைல்களுக்கு அப்பாலுள்ள இங்கிலாந்து போல் இந்நாட்டை ஓர் குட்டி இங்கிலாந்தாக இருக்கவேண்டுமென விரும்பினால் அவர் உள்நாட்டு அமைச்சராகக்கப்படுவார். ஆயினும் சிலர் மேற்படி அரசியல் பற்றிப் பேசினால் அதாவது எமது மூதாதையரில் 99 வீதமானோர் இருந்து வந்த நாட்டுடன் கூட்டாட்சி பற்றிப் பேசினால் அது ஒரு கொலையாக அல்லது படுகொலையாக அமைகின்றது.

கௌரவ அங்கத்தவர்கள் இங்கிலாந்திலிருந்து பிரிய உரிமையுண்டா, இந்நாட்டிற்கு சுயநிர்ணய உரிமையுண்டா என்பதை விவாதித்தால் அது ஆலோசனை செய்யப்படலாம். ஆனால் இந்நாட்டின் அடுத்த படி சிறுபான்மையினராக இருக்கும் ஒரு பகுதியினர் தாம் தனியாக இருக்கவேண்டுமா, அல்லது வேறு ஒரு பகுதியினருடன் சேரவேண்டுமா என்பதைத் தீர்மானிக்க, சுயநிர்ணய உரிமை கோரும்போதுதான் அது ஒரு கொலையாக அமைகின்றது.

அன்றொரு நாள் பிரிட்டன்தான் எம்முடைய சிறந்த நட்பு நாடு என்று பிரதம மந்திரி கூறினார். அத்துடன் அவர் வேறு ஒரு நாட்டையும் எம்முடைய நட்பு நாடாகக் கருதமுடியவில்லையென்றும்

கூறினார். ஒருவர் ருஷ்யாவையோ அல்லது இன்னொரு மேற்கத்தைய நாட்டையோ புகழ்ந்து பேசினால் அவர் ஒரு குற்றத்தைச் செய்வதுடன் அக் குற்றத்தை செய்பவரை விசாரணை செய்ய பிரதம மந்திரி பத்திரங்களைச் அனுப்பிவைப்பார். இப்பொழுது ஒருவர் எமது அயல் நாடாகிய இந்தியாவுடன் அயலுறவு, நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருக்க விரும்பினால் "அதுவும் பெருங்கொலையாகவே" கருதப்படும்.

கண்டியர் பிரதேசம்

தமிழ்ப் பிரதேசமா?

திருகோணமலை முழுவதும் நிரந்தரமாக இங்கிலாந்துக்கு இராணுவத்தளமாகக் கொடுக்கப்பட்டால் அராசாங்கம் அதைப்பற்றி ஒன்றும் கூறுவதற்கில்லை. இதை அராங்கமே அங்கீகரிக்கும். ஆனால் கௌரவ அங்கத்தவர்கள் தெரியாததனமாக அல்லது குற்றமில்லாத முறையில் எமது நல்ல அயல்நாடாகிய இந்தியாவுக்குத் திருகோணமலையை கடற்படைத் தளமாகக் கொடுப்பது பற்றி எம்நாட்டு மக்களின் அபிப்பிராயத்தைக் கேட்டால் அராசாங்கத் தரப்பு ஆசனங்களிலிருந்தும் அங்கத்தவர்கள் ஆத்திரம் கொள்வார்கள். கேகாலை அங்கத்தவர் (திரு. கீர்திரத்னா) தான் திருகோணமலை கண்டியரின் நிலப்பகுதி என்று கூறியதாக நான் நினைக்கிறேன். அவர் சரித்திரத்தைப் பிழையாக விளங்கிக் கொண்டார் என்று நான் பயப்படுகிறேன். ஆனால் 1815 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னிருந்த நிலைமைக்குச் செல்ல அவர் விரும்பினால் நான் அவருடன் சண்டை பிடிக்க முடியாது. ஏனென்றால் அப்படி நடந்தால் அவருக்கு ஒரு தமிழ் அரசன் இருப்பார். எம்முடைய கருமங்களை நாம் கண்டியர் பகுதியில் தமிழிழில் ஆற்று வோம்.

உள்நாட்டுக் கிராம அபிவிருத்தி அமைச்சரின் நடாளுமன்றக் காரியதரிசி கூறிய வாதத்துக்கும் இது பொருத்தமானதாகும். அவர் மட்டக்களப்பு பகுதியை கண்டியரின் நிலப்பகுதி என்று குறிப்பிட்டார். கேகாலைத் தொகுதி அங்கத்தவர், உள்நாட்டு கிராம அபிவிருத்தி அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி கூறிய வாதத்திற்கும் இது பொருத்தமானதாகும். அவர்

மட்டக்களப்புப் பகுதியை கண்டியரின் நிலப்பகுதி என்று குறிப்பிட்டார். கேகாலைத் தொகுதி அங்கத்தவர், உள்நாட்டுகிராம அபிவிருத்தி அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி ஆகியோர் எண்ணியுள்ள திட்டப்படி இந்நிலப்பகுதிகள் கண்டியரின் நிலப்பகுதிக்குள் வரவேண்டும். எனவே தான் நான் முன்னர் குறிப்பிட்டது இதிலும் பொருத்தமானது என்று கூறினேன்.

சாதிப் பிரச்சினை

விவசாய நில அமைச்சரால் நேற்று எடுக்கப்பட்ட ஒரு பிரச்சினைக்கு நான் இப்பொழுது வருகின்றேன். அவர் இங்கு இல்லையே என்று மன வருத்தப்படுகின்றேன். அப்படியிருந்தாலும் அதைப் பற்றிக் குறிப்பிடத் தூண்டப்படுகிறேன். வடபகுதியில் உள்ள சாதி முறையைப் பற்றிக் கூறுகின்றேன். இலங்கையின் தெற்குப் பகுதியில் இருக்கும் சாதி முறை ஆழ்ந்திருப்பதுடன் சமுதாய அமைப்பில் கூடுதலாகப் பதிந்துள்ளது. இதனால் காலத்துக்குக் காலம் சலுகை குறைந்த வகுப்பினர் தொகுதி நிர்ணயக் குழுவுக்கும் மற்றைய குழுக்களுக்கும் சென்று தமக்கு அங்கத்துவம் வேண்டும் என்று கேட்கவேண்டி யுள்ளது.

நில விவசாய அமைச்சரைப் போல நான் கூறிய வற்றை உறுதிப்படுத்த சில மேற்கோள்களைக் காட்டுகின்றேன். தொகுதி நிர்ணயக் குழு தன் அறிக்கையின் 12ஆம் பக்கத்தில் பின்வருமாறு :-

"அம்பலாங்கொடை - பலப்பிட்டியாத் தொகுதியில் நம்பக்கூடிய புள்ளி விவரங்களைப் பெறமுடியாதிருந்த பொழுதும் அங்கு ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட சாதியினர் இருப்பதையும் அதன் காரணமாகத் தேர்தற் காலங்களில் சாதிக்கொந்தளிப்பு இருப்பதையும் நாம் கவனித்துள்ளோம். இக்கொந்தளிப்புகள் எல்லாத் தேர்தற் காலங்களிலும் இல்லாவிட்டாலும் அதே தேர்தல் காலங்களில் இருந்து ஒரு தடவை அபேட்சகருக்க குந்தகம் விளைவிக்கக் கூடிய நிலைமையும் ஏற்பட்டுள்ளது."

இப்படியான சாதிக் கொந்தளிப்பு ஒரு பொழுதும் வடபகுதியில் இருக்கவில்லை. வடபகுதியில் சாதித்து வேஷம் இருப்பதாகச் சிலர் கூறுவது மிகைப்படுத்திக் கூறுவதாகும். என்னுடைய கௌரவ நண்பர் சாதி

முறை தென்பகுதியில் இருப்பதை அறியமாட்டார். சலுகை குறைந்த வகுப்பினரின் நலனைக் காப்பாற்ற தேர்தல் தொகுதிகள் துண்டாடப்படுவது சம்பந்தமாக கூறப்பட்ட இதே அறிக்கையின் 47ஆம், 122ஆம் பக்கங்களை அவருக்கச் சட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

நேற்றைய தினம் கேகாலைத் தொகுதிப் பிரதிநிதி இச்சபைக்குத் தான் வருவதற்கு இருந்த கஷ்டங்களைப் பற்றி விளக்கிக் கொண்டிருந்தார். காணி, விவசாய அமைச்சர் டெடிகமையில் முதல் போட்டியிட்ட பின்னர் இத்தேர்தல் சம்பந்தமாக அவருக்கெதிராக தேர்தல் மனுவில் கொண்டுவரப்பட்ட குற்றச்சாட்டுக்களை விளக்கிக்காட்டி அவருக்கு அதை ஞாபகமூட்ட விரும்புகிறேன். இம்மனுவில் எடுத்துக்கூறப்பட்ட நல்ல அம்சங்கள் இம்மனு ஆரம்பத்திலேயே மறுக்கப்பட்டு விட்டபடியால் ஆலோசிக்கப்படவில்லை. இப்படியிருந்தும் வடகுதி உறுப்பினர்களுக்காக நடத்தப்பட்ட ஒரு கூட்டத்தில் நடைபெற்றதாக காணி, விவசாய அமைச்சர் குறிப்பிட்ட ஒரு சம்பவத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்ட விரும்புகின்றேன். 'டைம்ஸ் ஒவ் சிலோன்' பத்திரிகை நிருபர் ஒரு ஐ.தே.க. ஆதரவாளர் என்பது பிரபல்யமாகத் தெரிந்த விடயமாகும். ஐ.தே.கட்சியால் யாழ்ப்பாணத் தொகுதிக்கு விடப்பட்டு தோற்கடிக்கப்பட்ட அபேட்சகரை அவர் வெளிப்படியாக ஆதரித்தார் என்று நான் குறிப்பிடலாம். இந்தப் பொறுப்பு வாய்ந்த பெரியார் கூட்டத்தில் பிரசன்னமாக இருக்கவில்லை. அவர் எங்கிருந்து இந்தப் பிழையான தகவலைச் சேர்த்தார் என எனக்குத் தெரியவில்லை.

சம்பளம் அளிக்கப்பட்ட உத்தியோகத்தார்களின் தொகையிலும் குறைவான தொகையினரைக் கொண்ட ஒரு அரசாங்கத்தைப் பற்றி நாம் கவனமெடுக்கவில்லை என்பதையும் ஒரு கட்சியுடனோ அல்லது ஒரு கூட்டத்தினருடனோ உடன்படிக்கைக்கு வருவதை விட்டு தனிப்பட்டவர்களுடன் உடன்படிக்கை செய்ய விரும்பும் அரசாங்கத்தப் பற்றி நாம் கவலை கொள்ளவில்லையென்றும் காங்கேசன்துறைப் பிரதிநிதி பெரும் தொகையினரின் நலன்களுக்கு எதிராக உள்ள ஒரு அரசாங்கத்தில் நாம் சேரவிரும்பவில்லை என்பதையும் நாம் ஐ.தே.கட்சியில் இருக்கவில்லை என்பதையும் நாம் கண்டிப்பாகக் குறிப்பிட்டுள்ளோம்.

நிர்வாகத்தில் பங்குகொள்ளும் பிரச்சினை எழுந்ததால் இரண்டு தமிழர்கள் அமைச்சர் பதவிகள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளனர் என்றும் அரசாங்கம் அதிஷ்டவசமாக 5 வருடங்கள் இருந்தால் இந்த இரண்டு தமிழர்கள் செய்தவை எவை என்பதை தமிழர்கள் கணிக்கட்டும் என்று ஒரு கூட்டத்தில் யாழ்ப்பாணத் தொகுதி அங்கத்தவரே (திரு. பொன்னம்பலம்) குறிப்பிட்டார் என நினைக்கிறேன். அதையே கௌரவ யாழ்ப்பாணத் தொகுதி உறுப்பினர் வற்புறுதினார். நாம் ஐ.தே.கட்சியை திடமாக எதிர்ப்போம் என்பதையும் அவரே பல்வேறு தொகுதிகளுக்கும் நாம் கொடுத்த வாக்குறுதிகளை மீறமாட்டோம் என்பதையும் எடுத்துக்காட்டினார். ஒருபொழுதும் ஐ.தே.கட்சி ஆட்சியை சேரும் கேள் வியே எழுது என்றும் அவர் குறிப்பிட்டார்.

தற்போது நான் அமைச்சர் சபையின் அமைப்பைப் பற்றிக் கூற விரும்புகிறேன். ஐ.தே.கட்சியைச் சேராத சில அங்கத்தவர்கள் இவ்வரசாங்கம் ஒரு ஐ.தே.கட்சி அரசாங்கமா அல்லது ஒரு கூட்டரசாங்கமா என்பதைப் பற்றி ஆவலாக விவாதித்துக் கொண்டிருந்தனர். இதை நான் ஏன் கூறுகின்றேன். என்றால் அவர்கள் இப்பொழுது ஐ.தே.கட்சியின் நிர்வாகத்தில் ஒரு பகுதியாக இருப்பதாலாகும். அரசாங்கத்தில் இருப்பது கஷ்டமாகவும் அவமானத்தைக் கொடுப்பதாகவும் இருப்பதாலேயே அவர்கள் ஐ.தே.கட்சியிலிருந்து தம்மைப் பிரித்துப் பேச விரும்புகின்றனர். எக்கச்சக்கமான இடங்களில் வேண்டாத வேளைகளில் நிற்கும் சிலர்தாம் ஏன் அவ்விடத்தில் நிற்கின்றனர் என்பதைப் பற்றி பொலிஸ் பாதுகாவலர்களுக்கு விளக்கம் கொடுக்க முடியாது திணறுவதுபோல் திணறுகின்றனர். இப்படியான நிலையிலேயே தனிப்பட்ட அங்கத்தவர்கள் இருக்கின்றனர். எதற்காக ஏன் அவர்கள் ஐ.தே.கட்சி அமைச்சர் சபையில் இருக்கின்றார்கள் என்பதை விளக்க முடியாதுள்ளது. ஒரு கௌரவ அங்கத்தவர் நாம் ஐ.தே.கட்சியில் சேரக்கூடாது என்று கேட்டிருந்தார். ஏனெனில் அவருக்கு தானே அரசாங்கத்தில் சேர விரும்பம் இருந்தது. இது பற்றி பத்திரிகையிலும் குறிப்பிடப்பட்டது. இது சம்பந்தமாக யாழ்ப்பாணத் தொகுதி அங்கத்தவருக்கு கடிதங்களே எழுதியுள்ளார்.

கௌரவ சிற்றம்பலம் (துபால் தந்தி அமைச்சர்):-

நான் பத்திரிகைக்கு செய்தி கொடுத்தேன் என்பது முற்றிலும் பொய் என்பதை தனிப்பட்ட விளக்கமாகத் தர விரும்புகிறேன்.

திரு. வன்னியசிங்கம் : - பத்திரிகைக்கு அல்ல.

கௌரவ சிற்றம்பலம் : - நான் அதை பற்றி ஒருவருக்கும் எழுதவில்லை.

திரு. வன்னியசிங்கம் : - தகுந்த நேரத்தில் யாழ்ப்பாணத் தொகுதி உறுப்பினர் அக்கடிதத்தை பிரசுரிப்பாரென நினைக்கின்றேன். அவ்வளவும்தான் நான் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன்.

கௌரவ சபாநாயகர் : - இப்படியான விடயம் அளவக்கதிமான தூரம் சென்றுவிட்டது என நான் நினைக்கிறேன்.

திரு பொன்னம்பலம் :- அவர்களே அதைத் தொடங்கினர்.

கௌரவ சபாநாயகர் : - யார் தொடக்கினார் என்பது காரியமில்லை. கௌரவ அங்கத்தவர் தயவு செய்து தன் குறிப்புக்களைத் திருத்தத்தின் மேல் அல்லது பிரேரணையின் மேல் கூறவும். ஏனென்றால் மேலும் அனேக கௌரவ அங்கத்தவர்கள் பேச இருக்கின்றனர்.

வன்னியசிங்கம் :- நன்று சபாநாயகர் அவர்களே! நான் ஒரு பொதுவான அவதானமொன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அவர்களது கொள்கைகளில் ஏதாவது வித்தியாசம் இருக்கின்றனவா அல்லது அவை "தன் கணவனுடன் தான் மிகவும் நன்றாக நடக்கின்றேன் என்று கூறிய மனைவியைப் போன்றவையா?" மணம் செய்து ஒரு சில மாதங்களுக்குப் பின்னர் விவாகம் செய்த பெண்ணை அவளுடைய தோழி "எப்படி சுகமா?" என்று கேட்ட சம்பவம்தான் எனக்கு ஞாபகத்திற்கு வருகின்றது அப்படிக்கேட்ட பொழுது விவாகம் செய்த பெண் பின்வருமாறு கூறினார் "நன்று எமக்கிடையில் எதுவித பேதமும் இல்லை. கணவர் நல்லவர் போல் காணப்படுகின்றார். என்னுடைய கருத்தும் அவருடைய கருத்தும் ஒன்றுபட்டுச் செல்லும் போது நாம் ஆச்சரியப்பட்டதக்க வகையில் வாழ்க்கையை நடத்துகிறோம். என்னுடைய

கருத்துக்களுடன் கணவன் மாறுபட்டால் எப்படியாவது அவர் என்னுடைய கருத்துக்கு தன்னைத் தானே இணக்கச் செய்து கொள்ளுகின்றார்." இப்பொழுது சுயேச்சை அங்கத்தவர்கள் அவர்கள் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதை ஐ.தே.கட்சியால் அறிவுறுத்தப் படக்கூடிய வகையில் இருக்கின்றனர்.

சுயேச்சை உறுப்பினர் தம்மை இன்னும் சுதந்திர அங்கத்தவர்கள் என்று கருதுகின்றார்களா என்பதும் ஐ.தே.கட்சியில் தொடர்ந்து அவர்கள் இருந்தால் அவர்களது சுதந்திரம் பெறுமதி வாய்ந்ததா என்பதும் எனக்குத் தெரியாது.

இப்பொழுது இன்னுமொரு விடயத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். இந்த விடயத்திலாவது கௌரவ பிரதம மந்திரிக்கும் கௌரவ வியாபார, வர்த்தக மந்திரிக்கும் இடையில் உடன்பாடு நிலவுகின்றது. அது என்னவென்றால் அவர்கள் தம் எதிரிகளை கடைசிவரை எதிர்ப்பார்கள் என்பதாகும். அதைத் தவிர கொள்கையளவில் அவர்களுக்கிடையே என்ன விடயத்தில் ஒற்றுமை இருக்கின்றது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. அதை விளங்குவதற்காக கௌரவ வியாபார, வர்த்தக மந்திரி லங்கா சமசு மாஜக் கட்சி அங்கத்தவரை தேர்தலின் போது காங்கேசன் தொகுதியில் ஆதரித்தார் என்பதை எடுத்துக் காட்டுகின்றேன்.

கௌரவ சபாநாயகர் :- திருத்தப் பிரேரணைகளில் பேசும்போது இதைப்பற்றி குறிப்பிட அவசியமுண்டா?

திரு. வன்னியசிங்கம்:- இக்காரணத்தால்தான் ஐயா நான் குறிப்பிடுகிறேன். நேற்றைய தினம் வியாபார வர்த்தக மந்திரி லங்கா சமசுமாஜக் கட்சியை பல தடவைகளில் மோசமாகக் கண்டித்தார். அவர் வடபகுதியில் இரு சமசுமாஜக் கட்சி அபேட்சகர்களை ஆதரித்திருந்தார். அவர் ஏன் அப்படிச் செய்தார்? ஏனென்றால் கௌரவ வியாபார, வர்த்தக மந்திரி தனக்கெதிராக காங்கேசன்துறையில் போட்டியிட்டு தோல்வி கண்ட ஐ.தே.கட்சி அபேட்சகர் (திரு. சு.நடேசன்) தமிழ்காங்கிர சில் இருந்தபோது அவரை மன்னாரில் எதிர்த்து வேலை செய்தபடியாலேயே அப்படிச் செய்தார். இதனால் ஐ.தே.கட்சி அங்கத்தவரை அவரால் ஆதரிக்க முடியவில்லை. அவர் தான் ஆதரவளிக்கக்

கூடிய ஒரு எதிரியைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டியிருந்தது. இது வியாபார, வர்த்தக மந்திரி எங்கே நிற்கின்றார் என்பதை எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

ஐயா அமைச்சர் கட்சியின் ஆதரவாளர்கள் தம்முடைய நீண்ட பயணத்தில் செல்லப் போதிய காலம் இருக்கவில்லை என்று பிரகடனப்படுத்திக் கொண்டு வந்துள்ளனர். கொழும்பு மத்திய தொகுதி கௌரவ 3ஆவது அங்கத்தவர் இவ்விடயங்களில் அரசாங்க செலவில் செவ்வையான தகவலைப் பெற்றிருக்க வேண்டும் என்று கூறினார். நான் அமைச்சர் சபை அமைச்சர்களின் மேல் இரக்கம் கொண்டவனாக இருக்கவேண்டியுள்ளது ஏனென்றால் அவர்கள் ஒருபோதும் எதிர்பார்க்காத பதவியை ஏற்கவேண்டிவந்துள்ளது. இதனால் அவர்கள் தயாராகவும் இல்லை. நான் அவர்களை மன்னிப்பதுடன் கொழும்பு மத்திய தொகுதி அங்கத்தவரையும் அவர்களை மன்னிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். கௌரவ வியாபார, வர்த்தக அமைச்சர் எதிர்க்கட்சியினர் இவ்வரசாங்கத்தை பிற்போக்கான அரசாங்கம் என அழைக்கவில்லை என்று கூறினார். அது இவரது குற்றச்சாட்டுக்களில் ஒன்றாகும். கௌரவ வியாபார அமைச்சர் இருப்பதை சபையின் இப்பகுதியிலே அனேகமாக மறந்துவிட்டனர். அவர்கள் அதை மறந்திருக்காவிட்டால் நேரடியாக இவ்வரசாங்கத்தை பிற்போக்கான அரசாங்கம் என அழைத்திருப்பார்கள். இப்பொழுது கௌரவ வர்த்தக வியாபார மந்திரிதான் இருப்பதை ஞாபக மூட்டியிருப்பதால் நாளைக்கு எங்களில் பலர் இவ்வரசாங்கத்தைப் பிற்போக்கான அரசாங்கம் என்று அழைப்பதைக் காணலாம்.

★ ★ ★

கல்விச் சீர்திருத்தம்

26.09.50

தாய்மொழியே போதனை மொழியாகவேண்டும்!

இக்கல்வி வெள்ளையறிக்கையைப் பற்றி ஆலோசனைக் கூறிய ஆனந்தாக் கல்லூரி தலைமையாசிரியர் திரு.மேத்தானந்தா அவர்கள் பெரும் பான்மை சமூகத்தையும் சிறுபான்மை சமூகத்தையும் இணைப்பதற்கு ஒவ்வொரு சிங்கள மாணவனையும்

தமிழ் கற்கச் செய்வதும் ஒவ்வொரு தமிழ் மாணவனையும் சிங்களம் கற்கச் செய்வதையும் சிறந்த வழியெனக் கூறியதை நானும் வரவேற்கின்றேன். இது நல்ல இலட்சியமாக இருப்பதால் கட்டாயமாகக் கொண்டு வரப்படவேண்டும். தமிழ் கற்க விரும்பும் ஒவ்வொரு சிங்கள மாணவனுக்கும் தமிழ் கற்க வசதி செய்து கொடுக்கப்படவேண்டும். சிங்களம் கற்க அவாவும் ஒவ்வொரு தமிழ் மாணவனுக்கும் சிங்களம் கற்க வழிசெய்யப்பட வேண்டும்.

வவுனியாவில் கௌரவ உறுப்பினர் குறிப்பிட்டது போல உயர்கல்வி கற்க விரும்புவவர்களுக்குப் பல்கலைக்கழக நிலையில் நிச்சயமாக ஆங்கிலம் பயன்படும். ஆனால் பல்கலைக்கழக கல்வியால் பயன்பெறக்கூடிய நிலையில் பொதுமக்கள் எத்தனை சதவீதத்தினர் உள்ளனர்? கல்வியமைச்சர் அப்படிப் பயன்பெறக்கூடிய வர்க்கம் 20 அல்லது 25 சதவீதத்தினர் என நினைக்கின்றார்.

இந்த மிகச் சிறுபான்மையினருக்காக இந்நாட்டின் பெரும்பான்மை மாணவர்களை ஆங்கிலத்தைக் கட்டாய இரண்டாம் மொழியாகக் கற்குமாறு கட்டாயப்படுத்துவது நியாயமா? பாடசாலைகளை அனைத்திலும் தமிழுடன் மாணவர்களின் விருப்பப்படி இரண்டாவது மொழியாக ஆங்கிலத்தை அல்லது சிங்களத்தைக் கற்க ஏற்பாடு செய்யலாம். ஆனால் இயன்ற வரையில் தாய் மொழியே போதனை மொழியாக இருக்கவேண்டும். தென்னிந்தியாவிலுள்ள அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் விஞ்ஞானப் பாடங்கள் தாமும் தமிழிலேயே கற்பிக்கப்படுகின்றன. என்பதை அறிய அமைச்சர் ஆச்சரியப்படக்கூடும். அதனால் அரசாங்கம் அக்கறைகாட்டி நடவடிக்கைகள் எடுத்தால் பல்கலைக்கழக நிலையில் நானும் போதனை மொழியாகத் தமிழை ஏற்படுத்த முடியும்.

★ ★ ★

இனவொழிப்பும் இரண்டறக் கலப்பும்

உத்தியோக அறிக்கை 2 ஜூன் 1955.

தொகுதி 21.பந்தி 248.

நேற்று அரசாங்கக் கட்சிக் 'கொறடா'வும் கைத் தொழில் - மீன்பிடி அமைச்சின் பாராளுமன்றக்

காரியதரிசியாகவும் இருப்பவர், சில அசல் சிங்களக் குடும்பங்கள் தமிழைத் தம்மொழியாக ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர் என்னும் உண்மையைக் கூறி மன வருத்தப்பட்டார். யாழ்ப்பாண பிஷப் பகுதியின் ஆதிக்கத்துள் அவர்கள் வாழ நேரிட்டமையே அதற்குக் காரணம். இதைப் போலவே தபால், வானொலி, தகவல் மந்திரியின் கௌரவப் பாராளுமன்றக் காரியதரிசியும், வட இலங்கை சிங்களவருடையதென்றும், தமிழர்களால் பிடிக்கப்பட்டுவிட்டது என்றும் குறை கூறினார். காலணி தவறான காலில் இருக்கின்றது என்பதை வருத்தத்துடன் கூறி வைக்கிறேன். அல்ல அல்ல, தவறான காலில் காலணியைப் போட முயற்சி செய்கின்றீர்கள். எமது சிங்களச் சகோதரர் கொண்டுள்ள "கே" முடிவுள்ள பெயர்களை நீங்கள் அலசி ஆராய்ந்தால் அவைகளில் குறைந்தது 40 வீதமாவது தமிழ் மூலங்களாக இருப்பதை வெளிப்படையாகக் காணலாம். 'கோணாரகே' 'அகம்படகே' என்பன இரண்டு உதாரணங்களாகும். சிங்களத்தில் கோணாரகே, அகம்படகே என்பவற்றின் கருத்தைக் கேட்கப்பல சிங்கள நண்பர்களைக் கலந்து யோசித்தேன். அவர்களில் சிலர் இவைகள் தமிழ்ப் பெயர்கள் என்பதை வெளிப்படையாக ஏற்றுக்கொண்டார்கள். எமது சிங்களச் சகோதரர்களைப் பொறுத்த வரையில் இந்நாட்டின் தமிழ்ப் பேசும் மக்கள் ஒரேயொரு விடயத்தைவிட்டுத் தான் மன வருத்தத்துடன், மன்னிப்புக் கோரவேண்டியும் உள்ளது. அது என்னவென்றால் சிங்களம் மாத்திரம் கொள்கைக்கு தலைமை வகிப்பதற்கு ஒரு 'கோணாரகே'யைக் கொடுத்ததே அதுவாகும்.

திரு.சுந்தரலிங்கம் :- எந்த கோணாரகே?

திரு.வன்னியசிங்கம் :- எந்தக் கோணாரகே என்று அறிய கௌரவ வவுனியா உறுப்பினர் விரும்புகிறார். (குறுக்கீடு). அதனால்தான் கௌரவ வெலிமடை உறுப்பினருக்கு மன்னிப்புக் கோருகின்றேன். இந்த ஈப்பு பல காலமாக நடந்துகொண்டே வருகின்றது. அநேக தமிழர்கள் சிங்கள இனத்துள் அமிழ்ந்ததுடன் எமது மொழியும் கலாசாரமும் சிங்கள மொழியை வளம்படுத்தியுள்ளது.

நான் தமிழில் பேசியபொழுது சிங்களச் சொற்களில் 30 வீதமானவை தமிழ் மூலத்தைக் கொண்

டுள்ளன என்று கூறினேன். ஆனால் அப்பொழுது என் பின்னால் இருந்த கௌரவ நண்பர்கள் நான் கூறியதைத் திருத்தி அவை 60 வீதமாக இருக்கலாம் எனக் கூறினர். உண்மையில் நேற்று எனக்கெதிரில் இருக்கும் நண்பர்கள் சிங்களத்தில் இலக்கணத்தை அழித்ததற்காக எமக்குப் பாராட்டுக் கூறினர். இவையெல்லாம் எவராவது உங்களது மொழியை எமது தொண்டைக்குள் புகுத்தியதால் ஏற்பட்ட விளைவுகள் அல்ல. இது இயற்கையின் போக்காக நடந்தது. இது ஒரு அமைதியான போக்காக இருந்ததுடன் பல நூற்றாண்டுகளாக நடைபெற்றது. இப்பொழுது என்ன செய்ய முயற்சி செய்யப்படுகின்றது என்றால் தமிழ் பேசும் மக்களின் இன அழிவு அல்லது இனமாற்றமாகும். ஒரு காலப் பகுதிக்குள் செய்யப்பட்டால் இப்போக்கின் விரைவைக் கூட்ட முயலாமல் இப்படியே போக விட்டிருந்தால் தமிழ் பேசும் மக்களாகிய நாம் கடந்த அநேக வருடங்களாக தம்முடைய அகராதியை முடிக்க முடியாதிருக்கும். அவர்களுக்கு அதை முடிப்பதற்கு உதவி செய்திருக்கலாம். இன்னுமொருவரது தொண்டைக்குள் உங்களுடைய மொழியைத் திணிக்க முயற்சி செய்தால் இது கட்டாயம் மறுக்கப்படும்.

கௌரவ வாரியப்பொலை, ஹொரணை தொகுதி அங்கத்தவர்கள் நேற்றுத்தான் தமிழ் பேசும் மக்கள் சிங்கள இனத்துடன் ஈர்க்கவேண்டும் என்று கூறினர்.

ஒரு நாட்டுக்கு ஒரு மொழிதான் இருக்க வேண்டும் என்று வாரியப்பொலை தொகுதிக்கு கௌரவ அங்கத்தவர் கூறினர் இந்தச் செய்திகளைப் பார்க்கும் பொழுது தமிழ் உபயோகத்தைப் பற்றிக் கொடுத்துள்ள வாக்குறுதிகளால் பயன் என்ன?

அளவை அடிப்படையாகவன்றி அந்தஸ்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு தமிழ் மொழிக்குச் சமவரிமை கொடுக்கப்பட்டாலும் ஒரு குறுகிய காலப் பகுதிக்குள் சிங்கள மொழி அழிக்கப்பட்டுவிடும் என சில கௌரவ அங்கத்தவர்கள் விவாதித்தனர். அப்படி நடந்தாலும் மற்ற விதமே நடக்கும் என்பதைத் தொடர்ந்து காட்டுகின்றேன். ஒரு சம அந்தஸ்துத் திட்டத்தின் கீழும் எல்லாச் சமூகத்தினரிடையேயும் நல்லெண்ணம் நிலவும் பொழுது எண்ணளவில் கூடிய இனத்தவர்களால் அநேக காலமாக நடைபெற்று வந்தது என்று நான்

முன்னர் குறிப்பிட்ட ஈர்ப்பு தொடர்ந்து நடைபெறும். ஒரு சிங்களத் திணைக்களத் தலைவருக்கோ அல்லது ஒரு மந்திரிக்கோ தமிழ் எழுதுவினைஞன் ஒருவன் சிங்களத்தில் எழுதமாட்டான்.

குறிப்புக்களை ஒருவர் ஒரு மொழியில் எழுத இன்னுமொருவர் இன்னொரு மொழியில் எழுதுவது கடினமான விடயமாகும்.

இச்சபையில் எதிரில் உள்ள உறுப்பினர்கள் பேசும் சிங்கள மொழிப் பேச்சுக்களின் எண்ணிக்கையையும், இங்கு பேசப்படும் தமிழ்ப் பேச்சுக்களின் எண்ணிக்கையையும் ஆராய்வோம். தமிழர்கள் தமிழில் பேச முடியாதிருக்கின்றார்கள் என்பது கருத்தல்ல. அவர்கள் தமது தொகுதிகளின் வாக்காளர்களுக்குத் தமிழிலேயே பேசினார்கள். அவர்கள் பூரணமாகவும் திறமையாகவும் அதைச் செய்தபடியாலேயே அவர்கள் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். இங்கு பேசுவதற்கு எதற்காகப் பெரும்பான்மை மக்கள் விளங்கக்கூடிய ஆங்கில மொழியை நாம் தெரிந்தெடுக்கின்றோம்? சிங்களமும் தமிழும் உத்தியோகபூர்வ மொழிகளாக் கப்பட்டாலும், இதுவே எல்லா திணைக்களங்களிலும் நடைபெறும். இப்போக்கு நிதானமாக ஆனால் நிச்சயமாக நடந்து கொண்டேயிருக்கும். இதனால்தான் சம அந்தஸ்த்து கொடுக்கப்பட்டாலும் நாம் ஒற்றையாட்சி முறையின் கீழ் இருக்க விரும்பவில்லை. இதனால்தான் இலங்கைத் தமிழ் அரசுக் கட்சி எனச் சரியாக அழைக்கப்படும் சமஷ்டிக் கட்சி தமிழரசு ஒன்றைக் கோரியது. எமது பாரம்பரியங்களை, எமது கலாசாரத்தை, மொழியை, சமயத்தைப் பாதுகாப்பதற்காக அப்படிச் செய்தோம். சம அந்தஸ்து கொடுக்கப்பட்டால் உண்மையில் என்ன நடக்கும், நாம் சமமாக நடத்தப்படுவோம் என்னும் எண்ணம் எம்மிடம் இருப்பதுடன் எமது சகோதரர்களுடன் இயன்றளவு ஒத்துழைப்போம் எனவும் எண்ணுவோம். இக்கஷ்டங்களைப் பெரும்பான்மையானோர் உணர்ந்த பொழுதும் அநேகமாக இவ்வரசியல் திட்டத்தை, தமிழ் எதுவித சந்தேகமுமின்றி சிங்களத்தில் அமிழ்ந்துவிட்டது என்னும் காலம் வரை இயக்கிச் செல்வார்கள். இந்தப் போக்கு அனுமதிக் கப்பட்டால் அநேகத் தமிழர்கள் உங்களது அகராதியைத் தயாரிக்க உதவியளித்திருப்பார்கள் என்பதை

நான் ஒத்துக் கொள்கின்றேன். தூரதிஷ்ட வமாகக் கௌரவ அங்கத்தவர்கள் வேறு விதமாக நினைத்து இந்தப் போக்கை, ஒரு மசோதாவை நிறைவேற்றி வைப்பதன் மூலம் துரிதப் படுத்த விரும்புகின்றனர்.

செந்தமிழின் சமூகம்

சிங்களம்தான் அரசு கருமமொழி என வைத்துக் கொள்வோம். 4 கோடி மக்களால் தென்னிந்தியாவில் தமிழ் பேசப்படுவதால் இந்நாட்டில் தமிழ் அழிக்கப்பட டாலும் காரியமில்லை என்பது கூறப்பட்ட வாதங்களில் ஒன்றாகும். முக்கியமானதாகும். இது ஒரு வாதமா? என நான் கேட்கின்றேன். புத்த சமயம் உலகில் மற்றப் பாகங்களில் இருப்பதால் இங்கு வாழும் புத்தமத மக்களை அழிப்போம் என்று நான் நண்பர்களுக்குக் கூறினால் அது நீதியானதாகுமா? கடலுக்கப்பால் ஒரு சமூகம் தமிழ் பேசுகின்றது என்பதற்காக இந்நாட்டின் தமிழ் மக்கள் தம்மை அழிப்பதற்கு அனுமதியளிக்க வேண்டும் என்று கூறுவது மூடத்தனமான வாதமாகும்.

எமது சிங்களச் சகோதரர்களுடன் நாம் இணைந்து வாழ்ந்தால்தான் யாழ்ப்பாணத்தில் செந்தமிழ் பேசப்படுகின்றது என்று கௌரவ தபால் வானொலி, தகவல் கனிஷ்ட அமைச்சர் உரிமை பாரட்டினார். இலங்கைத் தமிழர்கள் பல சிங்களச் சொற்களைக் கடன் வாங்கியிருக்கவில்லை என்பதை பாராட்டுக் களுடன் சொல்ல விரும்புகின்றேன். அப்படியான சொற்களை ஒருவர் விரல் விட்டு எண்ணிவிடலாம்.

திரு.எம்.பி.டி.சொய்சா : - தமிழ் மொழி வளமானது.

திரு. வன்னியசிங்கம் :- எமது சிங்களச் சகோதரர்களிடமிருந்து 5 அல்லது 6 சொற்களைப் பெற்றதால் வளமுள்ளதாக இருக்கின்றதா? மறுபக்கத்தில் நீங்கள் எமது தமிழ்ச் சொற்களில் 60 வீதம் வரை கடன் வாங்கிக் கொண்டும் இதன் வளத்தைப் பற்றி உணருவதில்லை. எம்மிடம் இருந்து கடன் வாங்கி நீங்கள் வளமாக வர விரும்பவில்லை.

திரு.எம்.பி.டி. சொய்சா :- நீங்கள்தான் வளமாகி வருகிறீர்கள்.

திரு.வன்னியசிங்கம் :- நாம் வளமாக வருகின்றோமா? யாருடைய செலவில் சிலர் வளமுள்ளவர்களாக வருகின்றார்கள் என்பது எமக்குத் தெரியும்.

புறக்கோட்டையில் நடைபெறும் (தமிழ்க் கடை) கொள்ளையடிப்பு விரைவில் செல்வமாக வருவதற்கு எனது நண்பர்கள் கையாளும் முறையாகும். நீங்கள் துரிதமாகச் செல்வமுடையவராக வர விரும்புகிறீர்கள்.

சிங்கள மொழியிலிருந்து 7 அல்லது 8 சொற்களைக் கடன் வாங்கித் தமிழ் செழிப்புள்ளது வந்து விட்டது என்று கௌரவ பாராளுமன்றக் காரியதரிசி உரிமை கோரினார். அந்த 7 அல்லது 8 சொற்களைக் கடன் வாங்கியதால் அல்ல தமிழ் மொழி வளமாக வந்தது. இரண்டு மூன்று பக்கங்களில் கடலினாலும் தெற்கில் எமது சிங்களச் சகோதரர்களாலும் (தாய்த் தமிழகத்திலிருந்து) பிரிக்கப்பட்டதன் காரணமாக பண்டு தொட்டே தமிழ் இங்கு பாதுகாக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. கடலுக்கப்பால், அதாவது தென்னிந்தியாவில் நாம் மலையாளம், தெலுங்கு, ஹிந்தி என் பனவற்றுடன் தொடர்பால் தென்னிந்தியத் தமிழில் கலப்புக்கள் ஏற்பட்டு அவர்கள் பேசும் சொற்கள் இலங்கைத் தமிழர் பேசும் சொற்களிலிருந்து வேறுபட்டுள்ளன. தமிழ் கலைக்கும் தமிழ்ப் பண்பாட்டுக்கும் தமிழ் இலக்கியத்துக்கும் சிறப்பான பணியைச் செய்யக்கூடிய நிலையில் இலங்கைத் தமிழ் இருக்கிறது. தமிழுக்கு சிங்களத் தொடர்பு உதவியுள்ளது என்று பாராளுமன்றக் காரியதரிசி கூறுவது அரித்த மற்றதாகும். 5000 வருடங்களுக்கு மேல் வயது கொண்ட வலிவும் பொலிவும் மிக்க வரலாறு கொண்ட மொழியைப் பேசும் இந்நாட்டுத் தமிழ் மக்களுக்கு அத்தமிழ் மொழியில் சொந்தமான இலக்கியமில்லை என்று யாராவது கூறமுடியுமா? ஆசியாவில் ஒரு கலைக் களஞ்சியத்தைத் தனக்கென உருவாக்கிய மொழி தமிழ் மொழி மட்டுமே எனக் கூறலாம்.

திரு. நிமால் கருணத்திலக (மாத்தளை) :- நாம் என்ன உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கின்றோம்.

திரு.வன்னியசிங்கம் :- கடந்த 38 வருடங்களாக நீங்கள் ஒரு அகராதியை உருவாக்க முடியாதுள்ள பொழுது ஒரு கலைக் களஞ்சியத்தை உருவாக்க எதிர் பார்க்கிறீர்களா? முழு உலகத்திலும் ஏறக்குறைய 6 கோடி மக்களால் தமிழ் பேசப்படுகின்றது. அதில் 4 1/2 கோடி மக்கள் தென்னிந்தியாவில் வாழ்கின்றனர். எம்மைச் சிங்களச் சகோதரர்களுடன் இரண்டறக் கலக்

கும்படி கூறுவது நடக்கக்கூடிய ஒன்றா?

ஒரு தமிழ் வழக்கறிஞர் ஒருநாள் கூறியது எனக்கு ஞாபகத்துக்கு வருகின்றது. கடலில் செல்லும் போது ஆபத்தான நிலையில் சிக்கிகொண்டால் உதவிக்குத் தமிழில் கூக்குரலிட்டால் மறுகரையிலுள்ளோர் மொழியைப் புரிந்து உதவிக்கு வருவார்கள் என்றும் இந்தத் தீவில் மாத்திரம் பேசப்படும் சிங்களத்தில் உதவிக்கு அழைத்தால் ஒருவரும் அதைப் புரியாதபடியால் பாதுகாக்க உதவிக்கு வரமாட்டார்கள் என்றும் அவர் கூறினார். தமிழைக் கைவிட்டு அம்மொழியைப் பயிலும் படியா எம்மை கேட்கிறார்கள்? அரசாங்கத்தின் கட்சிக் 'கொறடா' நேற்று தன்னுடைய பகுதிகளில் உள்ள மீன்பிடிக்காரர் தமிழைப் பயின்றுள்ளனர் என்று கூறினார். யாழ்ப்பாணப் பிஷ்ப் பகுதியினால் அவர்கள் தூண்டப்பட்டபடியால் அவர்கள் அப்படிச் செய்ய வில்லை. கடலில் தாம் மீன்பிடிக்கச் செல்லும்போது சிங்களத்திலும் தமிழ் கூடுதலான பயனுள்ள மொழி என்பதை அவர்கள் அறிவார்கள். இம்மசோதா எமது தமிழ் மொழியைக் கைவிட்டு சிங்களத்தைப் பயிலும் படி கூறுவதனால் இதையே செய்ய விரும்புகின்றது.

தமிழ் எங்கள் உயிர்

இந்நாட்டில் எதிர்ப்பின் முனையில் எடுக்கப்படும் மொழியை நசுக்கும் முயற்சியை நான் நோக்கும்போது, கடவுளை நான்

"எண்ணமெல்லாம் நெய்யாக

எம் முயிரும் மெய்யாக

வண்ண விளக்கீது மடியத் திருவுளமோ"

என்று கேட்கத் தூண்டப்படுகிறேன். இச்செய்யுளை நான் மீண்டும் கூறி விளக்கி மொழி பெயர்க்கிறேன்.

'எண்ணமெல்லாம் நெய்யாக'

எமது எண்ணங்கள் விளக்கு எரிவதற்கு எண்ணெய்யாக உதவுகின்றன.

"எம் முயிருமெய்யாக"

எமது உயிரிலும் பார்க்க மேலாக மதித்து இதை வளர்த்து வருகின்றோம்.

"வண்ண விளக்கீது மடியத் திருவுளமோ?"

உலகம் முழுவதும் ஒளிபரப்புகின்ற எழிலார் விளக்கு கடவுளே இது அணையவேண்டும் என்பது தான் உன் சித்தமா? மொழி ஒரு இனத்தினுடைய ஆத்மா என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். கௌரவ சபாநாயகர் அவர்களே! தமது உயிர்நாடியாகிய ஆத்மாவை இழந்து அவர்கள் வாழ்வதில் என்ன அர்த்தம் இருக்கிறது?

“செந்தமிழுக்குத் தீங்கு வந்தபோது

இத்தேகம் இருந்தென்ன”

என்று பாரதிதாசன் கூறுகின்றார் உனது அருமைத் தமிழ்மொழிக்குத் தீங்கு வந்தபோது வாழ்வதால் என்ன பயன் என்ன?

திரு. சுந்தரலிங்கம் :- அருமை! அருமை!

திரு. வன்னியசிங்கம் :- இந்நாட்டின் முழுத் தமிழினதும் தமது உயிரை இழக்கவேண்டிய நிலையிலும், கடைசி மனிதன் வரை இம்மசோதாவை எதிர்க்கும். முழுமூச்சாக எதிர்க்கும்.

திரு. சுந்தரலிங்கம் :- அருமை, அருமை. நன்றாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

திரு. வன்னியசிங்கம் :- வாரியப்பொல தொகுதி அங்கத்தவர், அனேகநாடுகளில் தமிழர்கள் மோசமாக நடத்தப்படுகின்றார்கள் என்றும் ஆனால் இலங்கையில் பெருந்தன்மையாக நடத்தப்படுகின்றார்கள் என்றும் கூறினார். இந்தியாவில் தமிழ் சென்னை மாகாண அரசின் மொழியாக அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது. மலேயாவில் அரசு மொழியாக அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இந்நாட்டில் எம்மால் வாரியப்பொலத் தொகுதி உறுப்பினர் கூறுவதுபோல் இருக்கும் தாராளத்துவம் காரணமாக எமது உரிமைகளைச் சிங்களச் சகோதரர்கள் பறிக்க முயன்று தமிழ் அரசு கருமொழியாக இருக்க முடியாது என்றும் கூறுகின்றனர். இதுதான் அவர்களது பெருந்தன்மை.

ஒருசில இடைவேளைகளைத் தவிர தமிழர்கள் தமக்கென ஒரு இராச்சியத்தை அல்லது அரசைக் கொண்டிருந்தனர் என்பதை ஏற்கனவே குறிப்பிட்டுள்ளோம். சிங்களவர்களும் தமக்கென இராச்சியத்தைக் கொண்டிருந்தனர். சிலவேளைகளில் இரண்டு அல்

லது அதற்கு மேற்பட்ட இராச்சியங்களைக் கொண்டிருந்தனர். தமிழ் கட்டாயம் உத்தியோகமொழி அந்தஸ்தைப் பெற்றிருந்தது. அல்லது தமிழ் இராச்சியத்திலாவது அரசுகளும் மொழியாக இருந்தது. எனக்கு எதிரில் இருக்கும் நண்பர்கள் அதை ஒத்துக் கொள்வார்கள். 1618 இல் போத்துக்கேயர் கடைசி யாழ்ப்பாண மன்னனைத் தோற்கடிக்கும் வரை யாழ்ப்பாணத்தில் நாம் ஒரு தமிழ் இராச்சியத்தை ஆண்டிருந்தோம். சிங்கள இராச்சியங்களிலும் - உதாரணமாக கோட்டை இராச்சியத்தில் - இக்காலத்தில் தமிழ் உத்தியோக மொழி அந்தஸ்தை அனுபவித்திருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் இறுதிக் காலங்களில் அங்கே தமிழர்களே மன்னர்களாக விளங்கியமையாக இருக்கலாம். தமிழ் மன்னர்கள் சிங்கள மக்களை சிங்கள மொழியிலேயே ஆண்டார்கள் என்று கௌரவ மாத் தளைத் தொகுதி உறுப்பினரின் கூற்றை ஒரு நிமிடத்துக்கு ஒத்துக்கொண்டாலும் மன்னன் தமிழனாக இருந்த காரணத்தால்தான் தமிழ்மொழியும் ஒரு உரிமையை அல்லது அந்தஸ்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருந்தது. இதனால்தான் கண்டி மாநாட்டு ஒப்பந்தத்தில் தமிழ் கையொப்பங்களையும் தமிழ் எழுத்துக்களையும் காண்கின்றோம்.

அந்நியர் ஆட்சியிலும் தமிழுக்கு அந்தஸ்து

முதலில் போத்துக்கேயர்களாலும் பின்னர் டச்சுக்காரர்களாலும் இந்நாடு பிடிக்கப்பட்ட பின்னர் இந்த அந்நிய ஆட்சியாளர்கள் தம்முடைய மொழியை உத்தியோக மொழியாகத் திணித்தனர். இருந்தும் பல நூற்றாண்டுகளாக போத்துக்கேயர், டச்சுக்காரர், பிரித்தானியர் காலங்களில் தமிழ் இந்நாட்டின் உத்தியோகபூர்வமான ஒரு அந்தஸ்தைப் பெற்றிருந்தது. சிங்களத்தினுடைய நிலைமையை ஆராயாதபடியால் அந்த நிலைமை பற்றி எனக்குத் தெரியாது என்னுடைய கருத்தை விளக்கிக் கூறுகின்றேன். தேசவழமைச் சட்டங்களை டச்சு மொழியில் தொகுத்த டச்சுக்காரர்கள் தமிழ்மொழிபெயர்ப்பையும் செய்து வெளியிட்டனர். 12 முதலியார்மார்களால் கையெழுத்திடப்பட்ட தமிழ்மொழிபெயர்ப்பு ஒன்றை வைத்திருந்தனர். பிரித்தானியர் இந்நாட்டைப் பிடித்தபோது டச்சு தொகுப்பை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தனர். தமிழ்

மொழிபெயர்ப்பும் ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பும் ஒன்றுக்கொன்று முரண்படுகின்றனவா? இவற்றில் எதுகூடிய அதிகாரத் தன்மை கொண்டது என்பன விடயமாகவே தேச வழமைச் சட்டத்தின் கீழ் ஓர் ஆரம்ப காலத் தீர்மானம் எடுக்கப்பட்டது. எனவே அந்நிய ராட்சியில் நாம் இருந்தபோது எழுதிவிடப்பட்ட சட்டங்களிலும், மொழிபெயர்ப்புகளிலும் தமிழ் இடம்பெறும் அந்தஸ்தைப் பெற்றிருந்தது. தமிழில் இலக்கியம் இருந்ததுடன் அநேக உத்தியோகபூர்வமான நடவடிக்கைகள் தமிழில் எடுக்கப்பட்டன. அந்த நிலைமை சரியானதும் மாற்ற முடியாததுமாகும்.

திரு. சுந்தரலிங்கம் :- தோம்புகள் என்ன மொழியில் இருந்தன.

திரு. வன்னிசிங்கம் :- டச்சுக் காலப் பகுதி தோம்புகள் தமிழில் இருந்தன?

திரு. சுந்தரலிங்கம் :- இன்றுவரை அவை தமிழில் தான் இருந்து வருகின்றன.

திரு. வன்னிசிங்கம் :- பழையகளுஞ்சிய ஏட்டுக் காப்புகளில் அவை இன்றுவரை பாதுகாக்கப்பட்டு வந்துள்ளன. எனவே தமிழ் எப்பொழுதும் உத்தியோகபூர்வமான மொழியாக அங்கீகரிக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. போர்த்துக்கேயர், டச்சுக்காரர், பிரித்தானியர் காலப் பகுதிகளில் பல நூற்றாண்டுகளாக போர்த்துக்கேய மொழியையோ, டச்சுமொழியையோ, ஆங்கில மொழியையோ உத்தியோக மொழியாகப் பிரகடனப்படுத்த ஒருசட்டமும் நிரூபணமும் இருக்கவில்லை. இந்நாட்டின் வரலாற்றில் முதல் தடவையாக பல நூற்றாண்டு காலமாக உத்தியோக பூர்வமான அந்தஸ்தை அனுபவித்த தமிழுக்கு இப்பொழுது இந்நாட்டின் அரசியல் அமைப்பில் அந்த உரிமை மறுக்கப்படுகின்றது.

திரு. சுந்தரலிங்கம் :- கொள்ளையடிக்கப்பட்டது.

திரு. வன்னிசிங்கம் :- எனது நண்பர் வவுனியாத்தொகுதி உறுப்பினர் 'கொள்ளையடிக்கப்பட்டுவிட்டது' என்னும் வார்த்தையை உபயோகிக்கும்படி கேட்கின்றார்.

திரு. சுந்தரலிங்கம் :- அதுவே இன்னும் பொருத்தமானது.

திரு. வன்னிசிங்கம் :- உண்மையில் அதுவே கூடுதலான பொருத்தமானது.

உத்தியோகமொழி என்றால் என்ன? மசோதாவின் உள்ளடக்கம் என்ன என்று வரையறுக்காது தமிழில் நியாயமான அளவு பிரயோகத்தை அனுபவிக்கும் விதிகளைத் தருவதாக வாக்குறுதி அளிக்கும் இதுபோன்ற ஒரு மசோதாவை எதிர்ப்பது எம்மைப் பொறுத்தளவில் மிகவும் இயல்பானதும் நியாயமானதுமாகும். 'நான் ஒரு தமிழனாக இருந்திருந்தால் உத்தியோகமொழி மசோதாவினால் விளையக்கூடிய நிலைமைகளைப் பற்றி நானே பயங்கொண்டிருந்திருப்பேன். ஆனால் எமது பிரதம மந்திரி மீது நம்பிக்கை கொள்ளுங்கள்' என்று தற்பொழுது தன் ஆசனத்தில் இல்லாத தொழில் வீடமைப்பு, சமூக சேவை மந்திரி அவர்கள் கண்டியில் கூறியதாகத் தெரிகின்றது.

இதுதான் எங்களுக்கு அவரது புத்திமதி.

தன்னுடைய பிஷப் பிரிவுக்கு இந்த மசோதாவைப் பற்றி சிங்கள அறிஞரும் சிலாப மேற்றிராணியாருமாகிய வண. பிதா, கலாநிதி. எட்மன்ட் பீரிஸ் பின்வருமாறு கூறியதாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

"அரசு மொழி என்பதன் சிக்கல்களைத் தெளிவாக வரையறாது சிங்களத்தை மாத்திரம் அரசு மொழியாகப் பிரகடனப்படுத்த முயற்சி செய்வது, தேசிய வாழ்க்கையில் தமிழ் பேசும் மக்கள் முழுமையாகப் பங்குபற்றுவதைத் தடை செய்து வைக்கும் ஆபத்துக்கு இட்டுச் செல்லும் என்னுடைய பிஷப் பிரிவுக்குள் இருக்கும் தமிழ் பேசும் மக்கள் இப்பொழுது பாராளுமன்றத்தில் இருக்கும் மசோதாவை எதிர்க்க அவர்களுக்கு உரிமையுண்டு."

இது 1956 - ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 13 - ம் திகதி 'காலை டைம்ஸ்' பத்திரிகையின் 3ஆம் பக்கத்தில் காணப்படுகின்றது. ஆம்இந்நாட்டின் வரலாற்றைப் பொறுத்த வரையிலும் மற்ற நாடுகளைப் பொறுத்த வரையிலும் அரசு மொழி அல்லது உத்தியோக மொழி ஆள்பவர்களது மொழியாக இருப்பதை நீங்கள் காணுங்கள். இன்று நீங்கள் தமிழ் தொடர்ந்து அரசு கரும மொழியாக இருக்காது என்று கூறினால் இது

ஒரு கருத்தையே கொடுக்கும். அது என்னவென்றால் சிங்கள ஆட்சியாளர்கள் ஒரு சிறு சாம்ராஜ்யத்தை வடக்கு - கிழக்கு மகாணாங்களின் மேல் அமைத்து அங்குள்ள தமிழ் பேசும் மக்களை ஆளுகின்றார்கள் என்பதாகும்.

மாத்தளைத் தொகுதி அங்கத்தவர் ஆட்சி செய்வதற்கு ஒரு சாம்ராஜ்யம் கிடைத்துள்ளது என்று நினைத்துக் கைகொட்டுகின்றார் என்பதைக் கண்டு மகிழ்ச்சி அடைகிறேன், தமிழ் உத்தியோகபூர்வமான மொழியாகத் தொடர்ந்திருக்காவிட்டால் தமிழ் பேசும் மக்கள் இந்நாடு பெற்ற சுதந்திரத்தின் பயனை அனுபவிக்கமாட்டார்கள். இது ஒரு உணர்ச்சிமயமான விடயமல்ல. தமிழ் பேசும் மக்களைப் பொறுத்த வரையில் வாழ்வா, சாவா என்னும் விடயமாகும்.

★ ★ ★

சிங்களம் மட்டும் மசோதா

13.06.1956 மாலை 4.30

கௌரவ சபாநாயகர் அவர்களே!

மொழிப்பிரச்சினை சம்பந்தமான மசோதாவில் எனது தாய்மொழியாகிய தமிழிலே பேசுவதுதான் பொருத்தம் என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே எனது பேச்சின் ஒரு சிறுபாகத்தையாவது தமிழிலே பேசி, அந்தத் தமிழிலே பேசுகின்ற வார்த்தைகளை எனக்கும் சபையினருக்கும் நடுவே மொழி பெயர்ப்பாளர்கள் இடைநிற்காவண்ணம் அதை ஆங்கிலத்திலும் இறுதியிற் சொல்லி எனது பேச்சை முடிக்க விரும்புகிறேன்.

அற்ப அறிவுடையோரும், பெரிய சாம்ராச்சியங்களும் ஒரே மாதிரித் தவறான முறையில் செல்கின்றன என்னும் பொன் மொழியை 'மக்குலே' பிரபுதான் ஒருமுறை கூறினார் என நினைக்கிறேன். பெரும் சாம்ராச்சியங்களை நாம் ஒரு பக்கத்தில் விட்டுவிடுவோம். தலைவர்கள் முதிர்ந்த அறிவையும், அரசியல் ஞானத்தையும் வெளிப்படுத்தத் தவறும்போது எங்களுடைய நாட்டைப் போன்ற சிறு நாடுகளுக்கு என்ன நடக்கும் என்பதற்கான விளக்கத்தை இந்த மசோதாவில் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

கௌரவ பிரதம மந்திரி இவ்வயர் பண்புகளில் குறைந்தவரல்லர் ஆனால் மேத்தானந்தாக்கள், ஜயகூரியாக்கள், தந்தி - வானொலி - தகவல் பகுதி பாராளுமன்றக் காரியதரிசி எச்சத் பிக்கு பெரமுனை, கட்டுக்கடங்கா கூட்டங்கள் போன்றவற்றின் கையில் அவர் இருப்பதுதான் வருத்துத்துக்குரிய விஷயமாகும். தற்காலிகமாக பிரதம மந்திரியின் உரிமைகளை இப்பேர் வழிகளுக்கும், அமைப்புக்களுக்கும் விட்டுக் கொடுத்துள்ளார் போல் காணப்படுகின்றது. சபாநாயகர் அவர்களே, ஒரு உத்தியோகத்தரோ அல்லது ஒரு நிபுணனோ அல்லாத சாதாரண மனிதன் அரசாங்கப் பாராளுமன்றக் கட்சிக் கூட்டத்துக்கு ஒரு மசோதாவுக்கு ஆலோசனை கூறும் வகையில் இருந்த காட்சியை எப்பொழுதாவது முன்னர் கண்டிருக்கிறீர்களா? 1948 ஆம் ஆண்டு திரு.ஜயகூரியா அவர்கள் ஒரு அரசு கோரும்படியும், அது கொடுக்கப்படாவிட்டால் சமமான ஓர் அரசாங்கம் நிறுவும் படியும் தமிழ்க் காங்கிரசுக்கு அறிவுரை கூறிய சம்பவத்தைப் பற்றி தகுந்த நேரத்தில் குறிப்பிடுகின்றேன்.

திரு.பி.ஜி.பி.கெனமன் :- உமது குரு

திரு.வன்னியசிங்கம் :- எங்களது குரு அல்ல அவர் தமிழ் அரசின் பொருளியல் நிலை பற்றிப் புத்திமதி கூறியவர்.

திரு.சுந்தரலிங்கம் :- யார்?

திரு.வன்னியசிங்கம் :- 'சிங்களம் மாத்திரம்' கொள்கையின் தீர்க்கதரிசி திரு.ஜயகூரியா.

திரு.சுந்தரலிங்கம் :- அவர் தன்னுடைய கொள்கைகளை மாற்றிக் கொண்டார்.

திரு.வன்னியசிங்கம் :- அவர் தன்னுடைய கொள்கைகளை மாற்றிக் கொள்ளவில்லை....

திரு.கெனமன் :- அவருடைய நிலை பற்றி அவர் தெளிவுபடுத்த விரும்பினார்.

திரு.வன்னியசிங்கம் :- அவர் தெளிவாக்கிவிட்டார் அல்லது அவரது நிலைமையை வேறொங்காவது தகுந்த நேரத்தில் தெளிவாக்குவார். இந்நாட்டிற்குப் பால் நடைபெறும் விடயங்களுக்கு எடுக்கவேண்டிய நடவடிக்கை சம்பந்தமாக ஆலோசனை கூறுவதுடன்

உள்நாட்டு விடயங்களில் புத்திமதியையும் தலையீட்டையும் கோரி வெளிநாட்டவர்களுக்கு அரசியல் செய்திகளை ஒரு கணிஷ்ட மந்திரி அனுப்புவதைப் பற்றி முன்னர் எப்பொழுதாவது கேள்விப்பட்டிருக்கிறீர்களா? இப்படிச் செய்தார் என்று அவரே ஒப்புக் கொண்டிருக்கின்றார் ஒரு பெரும்பான்மை இனம் சிறுபான்மை இனத்திற்கு பயப்படுவதைக் கேள்விப்பட்டிருக்கின்றீர்களா?

★ ★ ★

சமூக இடர்ப்பாடுகள் மசோதா

11.07.1956

சாதிப்பாடு பற்றி...

இந்தச் சாதிக் கட்டுப்பாடு அல்லது தீண்டாமை என்று சொல்லப்படும் விஷயம் பழந்தமிழ் மக்கள் வாழ்க்கையில் கிடையாது எங்கள் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களை உற்றுநோக்குவீர்களாயின் இந்த உண்மையை விளங்கிக் கொள்ளலாம். ஐந்து இன மக்களைப் பற்றியும் அதில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. சாதி பேதத்தைப் பற்றியோ அல்லது தீண்டாமையைப் பற்றியோ கூறப்படவில்லை. ஐந்து இன நிலங்களாவன :- குறிஞ்சி, முல்லை, பாலை, மருதம், நெய்தல் என்பன. தீண்டாமையைப் பற்றி பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் இல்லை என்பதை எல்லோரும் அறிவார்கள். ஆகவே தீண்டாமை என்ற கொடிய பழக்கம் இடையிட்டு தமிழ்ப் பேசும் மக்கள் மத்தியிலும் சிங்களம் பேசும் மக்கள் மத்தியிலும் வேரூன்றியிருக்கிறது. இந்தக் கட்டுப்பாடு ஒழியவேண்டுமென்ற நோய்குத்துடன் இந்தியாவிலே மகாத்மா காந்தியடிகள் செய்த போதகையினாலும் அவர்களுடைய அரிய சாதனையினால் இந்த வழக்கம் ஒழிக்கப்பட்டது. சாதிபேதம் எங்கள் மத்தியில் வந்த பின்னர் கூட அந்தச் சாதி பேதத்தைப் பற்றி நாயன்மார்கள் கூடக் கண்டித்துப் பேசியிருக்கிறார்கள். உதாரணமாக அப்பர் தேவாரத்தில் :- “ஆவரித்தத் தின்றுழலும் புலையரேனும் கங்கைவார் சடைக்கரத்தார் க்கன்பராகில் அவர்கணர் நாம் வணங்கும் கடவுளரே” என்று சொல்லியிருக்கிறார். இந்தக் கருத்திலே ஆழ்வார் திருபாசரத்தில், “நாமர்களைப் பழிப்பராகின் அவர்கள் தாம் புலை

யர்போலும் அரங்கமாநகருளானே” என்று சொல்லியிருக்கிறார். எங்கள் தமிழ் மறையாகிய திருக்குறளிலே ‘பிற்பொக்கும் எல்லவியர்க்கும்’ என்று கூறப்பட்டிருப்பதைச் சபாநாயகர் அவர்கள் தெரிந்திருப்பீர்கள் என நினைக்கிறேன். ஆகவே இந்தத் தீண்டாமையைப் பற்றி கண்டித்துத் தீண்டாமை புகுந்த காலத்திலும் கூட எத்தனையோ பெரியார்கள் கூறியிருக்கின்றார்கள். இதேவிஷயம் எங்கள் கட்சியைப் பொறுத்த மட்டில் கட்சியின் அடிப்படைக் கொள்கைகளில் ஒன்று. மக்கள் மத்தியிலே உள்ள தீண்டாமை போன்ற கொடிய பழக்கங்களையும் சமூக வித்தியாசங்களையும் ஒழித்துத் தமிழ் மக்களை ஒன்றுபடுத்தல் என்பது இக்குறையைப் போக்குவதற்குத் தமிழ் சமூகம் ஒற்றுமையாக நின்று ‘இழிவுகொடண் மனிதர்’ என்பது எமது சமூகத்தில் இல்லையென்று சொல்லக்கூடியதாக வரவேண்டுமென நான் கூறுகின்றேன். இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே தீண்டாத மக்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள சமூக, சமயக் குறைபாடுகளை நீக்குவதற்குச் சட்டம் இயற்றப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். இந்தச் சட்டத்தைப் பற்றி யோசனைகள் வேண்டுமானால் இந்தியச் சட்டங்களில் சில விஷயங்களை நாங்கள் கவனித்துச் சட்டமியற்றலாம். இந்திய அரசியல் சட்டத்தில் 17 ஆவது பிரிவின்படி தீண்டாமை எந்த வகையிலும் எந்த முறையிலேனும் அனுசரிக்கக் கூடாது என்றிருக்கிறது. அது மட்டுமல்லாமல் 25ஆம் பிரிவின்படி எந்த மாகாண அரசும் அதன் எல்லை யுள்ள இந்து ஆலயங்களை அவை பொது ஆலயங்களாகவிருந்தால் ஷரிஜனங்களுக்குத் திறந்துவிடுவதற்கு உத்தரவு அளித்திருக்கிறது. 29 ஆம் பிரிவின் 2ஆவது உபபிரிவின் பாவை, சாதி அல்லது சமய வித்தியாசங்களுக்காக பள்ளிக்கூடங்களிலோ, பொதுப் பள்ளிக்கூடங்களிலோ பிள்ளைகளைச் சேர்ப்பதற்கு மறுக்கமுடியாது என்று அரசியல் சட்டம் கூறுகின்றது. அதுமட்டுமே இந்திய அரசாங்கம் நின்றுவிடவில்லை. இந்திய அரசாங்கம் 1953ஆம் ஆண்டிலே தங்கள் பிரதிநிதிகள் சபையிலே “Untouchability Offences Act. of 1953” என்று சொல்லப்படுகின்ற ஒரு சட்டத்தை இயற்றியிருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டத்தின் படி ஏதாவது தொழிலோ அல்லது உத்தியோகத்திலோ அல்லது வேறு எந்த விதத்திலாவது சாதிக் கட்டுப்பாடு

அனுசரிக்கப்பட்டால் அந்தத் தொழிலுக்காக வழங்கப் பட்ட உத்தரவை இரத்துச் செய்துவிடவேண்டும் என்றிருக்கிறது. அதுமட்டுமல்லாமல் தீண்டாமையை அனுசரிப்பது சட்டபூர்வமாக உடனடியாக தண்டிக்கப்படக் கூடிய குற்றமாகும். இத்தகைய குற்றத்துக்கு ஆறு மாத மறியல் அல்லது 500 ரூபா தண்டனை அல்லது இரண்டும் விதிக்கக்கூடியதாக இருக்கின்றது. மேலும் இம்மசோதாவின் படி பகிரங்கக் கிணறுகளிலும் அல்லது தீர்த்தங்களிலும் ஸ்நானம் செய்வதும், ஆஸ்பத்திரிக்கு நோயாளிகளாகச் சேர்வதும் ஹரி ஜனங்களுக்கு அனுமதிக்கப்பட்டது. பள்ளிக்கூடங்களில் சேர்ந்து படிக்க, சாப்பாட்டுக் கடைகளுக்கு சமமாகச் செல்ல அனுமதிக்கப்பட்டது. அது மட்டுமல்லாமல் மாகாண அரசாங்கங்கள் உதாரணமாக

சென்னை மாகாணம் "Removal of Civil Disabilities Act. of Madras 1938; Madras Temple entry Act. of 1948" என்ற சட்டங்களை இயற்றியிருக்கின்றார்கள். அதுபோன்ற சட்டங்களை அனுசரித்து இந்நாட்டிலே சட்டங்கள் இயற்றப்படவேண்டும் என்பதே எங்கள் கோரிக்கையாகும். இந்தச் சட்டங்களின் மூலம் மட்டும் நாங்கள் எதையும் சாதித்து விடப்போகின்றோம் என்று சொல்லி விடுவதற்கில்லை. எங்கள் சமூகத்தின் மனம் மாறவேண்டும். இந்த மனமாற்றத்தின் அறிகுறிதான் இந்த ஆலயத்திறப்பு, இறுதியாக கௌரவ உபதபால் மந்திரி அவர்கள் ஹரிஜனங்களுக்குக் குடியேற்றத் திட்டத்தின் கீழ் நிலம் வழங்கவேண்டும் எனக் கோரியிருப்பதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம்.

சிலை வடித்த சிற்பி
புருஷோத்தமன்

யா/புத்தகலபடி ஸ்ரீவிஷ்ணு வித்தியாலயம்
அமரரின் முயற்சியில் புதிவு செய்யப்பட்டது

ஆவரங்கால் மேற்கு கி.அ.சங்கம்
அமரரால் திறந்து வைக்கப்பட்டது

ஸ்ரீவேலி வாழைக்குலை உற்பத்தி
விற்பனை கூ.சங்கம். அமரரால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது